DARWIN'İN VARİSLERİNE

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Kasım 2005
İkinci Baskı: Mayıs 2008

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İş Merkezi
A. Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Seçil Ofset
100. Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve

barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

* Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

* Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

* Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

* Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

* Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

* Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

* Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

GİRİŞ

Bazı kimseler farkında olmayabilirler, ancak günümüz insanları aslında çok büyük bir olaya tanıklık etmekte, gelecekte insanların hayretle anacakları bir dönüm noktasını bizzat yaşamaktadırlar. Bu önemli olay, canlılığın kökeni hakkında uydurulmuş bir yalan olan evrim teorisinin tam 150 yıl sonra gerçek dışı bir aldatmaca olduğunun anlaşılmasıdır.

Bu, neden bu kadar önemlidir? Çünkü evrim teorisi, Yüce Allah'ı inkar eden materyalist felsefenin sözde bilimsel temelidir. Evrim teorisinin bir yalan olduğunun anlaşılması, materyalizmi bu sözde bilimsel temelden yoksun bırakır. Bu ise, Allah'ın çok açık olan varlığına karşı inkar edenlerin ellerinde, savunacakları hiçbir bilgi kalmaması demektir. İşte bu nedenle, günümüz insanları tarihin çok önemli bir dönüm noktasına tanıklık etmektedirler.

Evrim Teorisinin Akla ve Bilime Aykırı Olan İddiası

Charles Darwin adlı yaşlı bir gezginin, bir seyahati sırasında gördüğü canlılardaki bazı özellikleri, hayal gücüyle ve ilk çağlardan kalan bazı materyalist efsanelerle yorumlaması sonucunda evrim teorisi ortaya çıkmıştır. Evrim teorisinin son derece mantıksız olan iddiasına göre; sonsuz evrendeki hiçlik, zaman içerisinde tesadüfen gelişen olayların neticesinde insanı meydana getirmiştir. Ancak masallara konu olabilecek bu teoriye göre, tozun toprağın dahi olmadığı bir hiçlikte, önce toz toprak, taşlar, sular, dağlar, okyanuslar kendiliğinden oluşmuştur. Sonra bunların karışımındaki bazı atomlar nasıl olduysa rastgele biraraya gelerek kalsiyum, fosfor, karbon gibi canlılık için gerekli elementleri meydana getirmişlerdir. Bu cansız, aklı, bilgisi, hafızası, bilinci olmayan elementler ise milyonlarca yıl içinde nasıl olduysa nefes alan, konuşan, gülen, espriler yapan, sanat, estetik, ahlak gibi değerlere sahip, okuyabilen, yazabilen, okuduklarını anlayabilen, düşünebilen, kültürler oluşturan insanlara dönüşmüşlerdir. Yani toz, toprak, çamur birikintileri, milyarlarca yıl içinde tesadüflerin etkisiyle eti, canı, kanı olan, zeki varlıklar olmuşlardır. Bu, çocukların dahi sadece masal olarak dinleyecekleri olağanüstü mantıksız bir iddiadır.

Evrim Teorisi ve Medya

Evrim teorisi tüm mantıksızlığına ve özellikle 1950'li yıllardan itibaren bilimsel bulgularla çürütülmesine rağmen, materyalistlerin hakimiyetinde olan bilim dünyasında savunulmaya devam edilmektedir. Materyalist bilim adamlarının bu konudaki en büyük destekçileriyse yine materyalist görüşe sahip medyadır. Tüm dünyada bazı medya kuruluşları, evrim teorisini dogmatik ve bağnaz bir ısrarla savunurlar. Evrim propagandası için gerçekle ilgisi olmayan çizimler, son derece ağdalı, bolca latince terimlerden oluşan bir üslup ve telkin amaçlı manşetler kullanırlar. Bu, bilime ve akla aykırı olan evrim teorisine, adeta bir büyü yapar gibi insanları inandırmaya yönelik bir tekniktir. Ve aslında yakın zamana kadar son derece etkili olmuş, bu sayede bilim ve eğitim dünyasına evrimci görüş hakim olmuştur.

Ne var ki, günümüzde bu büyü bozulmuş ve neredeyse tamamen ortadan kalkmıştır. Artık insanlar gazete veya dergilerde maymun adam çizimleri gördüklerinde bunların birer aldatmaca olduğunu, bilimsel bir delile dayanmadıklarını bilmektedirler. Konuyla hiç ilgisi olmayan insanlar dahi, evrim teorisinin çöktüğünden haberdardırlar.

Okumakta olduğunuz kitap ise, bazı medya kuruluşlarının evrim propagandasına karşı insanları uyarmak, bu tarz propaganda yazılarına gerekli bilimsel cevabı vererek evrim büyüsünü ortadan kaldırmak amacıyla hazırlanan makalelerden oluşmaktadır. Bu yazıları okuyanlar, sık sık karşılaştıkları ve bilimsel bir gerçek zannettikleri evrim teorisiyle ilgili iddiaların gerçekte ne kadar içi boş aldatmacalar olduğunu bütün açıklığıyla görecekler, evrimcilerin propaganda yöntemlerini yakından tanıyacaklardır.

Akıl ve iman sahibi her insan, içinde bulunduğumuz dönemin önemini kavramalı, evrim teorisinin çürütülerek materyalist düşüncenin tüm dünyada son bulması için çaba göstermelidir. Bunun için gerçeklerin insanlara anlatılması, hayatın gerçek kökeninin kör tesadüfler olmadığı, Yüce Rabbimiz'in yaratması olduğunun gösterilmesi gerekir. Allah bir ayetinde şöyle buyurur:

Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size. (Enbiya Suresi, 18)

NATIONAL GEOGRAPHIC TV'NİN EVRİM VE ALLAH İNANCI HAKKINDAKİ YANILGILARI

6 Şubat 2003 tarihinde *National Geographic* TV'de, PBS televizyonunun yapımı olan Evrim (Evolution) adlı belgesel serilerinin din ve bilim konulu bölümü yayınlandı. Belgeselin diğer bölümlerinde olduğu gibi bu bölümünde de birçok yanıltıcı bilgi verilmekte ve evrim propagandası yapılmaktaydı. Bu yazıda *National Geographic* TV'nin yanıltıcı bilgileri açıklanmaktadır:

Din, bilimle değil evrimle çelişir

Belgesel boyunca evrimcilerin en klasik yanıltma taktiklerinden biri uygulanmakta, din ile evrim teorisi arasındaki çelişki, "din ile bilim" arasındaki çelişki gibi gösterilmeye çalışılmaktadır. NCSE (Bilim Eğitimi Ulusal Merkezi)'nin başkanı Eugnie C. Scott'un belgeselde yer verilen, "insanlara inanç ile bilim arasında seçim yapmaları söyleniyor" sözleri bunun bir örneğidir.

Oysa, din bilimle değil evrim teorisi ile çelişmektedir. Ve evrim teorisi bilim değildir. Bu aslında defalarca açıklanmış, bilinen bir gerçektir. Ayrıca, evrim

teorisine karşı çıkan, yaratılış gerçeğini savunan birçok bilim adamı olduğu da bilinmektedir. Ancak evrimciler bu tür kelime oyunları ile, dini, bilimsel gerçeklere karşıymış gibi göstermeye çalışırlar. Bunu yaparken de "evrime karşı olan bilime de karşıdır", "evrim teorisi olmadan bilim var olamaz", "evrim teorisine inanmayan dogmatiktir", "evrim teorisine inanmayan bilimsel değildir" gibi asılsız sloganlarıyla, evrime inanmayanları bilimsel olmamakla suçlamaktadırlar.

Evrim belgeselinde bu yöntem sıklıkla kullanılmış, evrim teorisine karşı çıkanların bilim çevresi dışından kişiler olduğu izlenimi verilmiştir. Örneğin belgesel boyunca evrim teorisine karşı olan, her şeyi Allah'ın yarattığına inanan bilim adamlarının görüşlerine hiç yer verilmemiştir. Belgeselde görüşüne yer verilen evrim karşıtı tek kişi Answers in Genesis adlı evrim karşıtı Hıristiyan kuruluşun başkanı olan Ken Ham'dir. Ancak, PBS televizyonunun belgeseli hazırlarken Ken Ham ile yaptığı 2.5 saatlik röportajda evrim teorisine getirdiği bilimsel eleştirilere özellikle yer vermediği görülmektedir. Dolayısıyla, *National Geographic* ve PBS televizyonu, evrim teorisini sadece Hristiyanlar tarafından karşı konulan sözde bilimsel bir gerçek olarak göstermekte, evrim teorisine getirilen eleştirileri bilerek geçiştirmekte ve bilimin aslında yaratılış gerçeğini delillendiriyor olduğunu görmezden gelmektedirler. Evrim teorisini eleştiren bilim adamlarının yaptıkları çalışmalar sonucunda ortaya koydukları indirgenemez komplekslik, kompleksliğin bilinç olmadan sağlanamayışı, fosil kayıtlarındaki boşluklar gibi pek çok bilimsel gerçek, PBS ve *National Geographic* tarafından kasten yok sayılmaktadır. Çünkü evrimcilerin bunlara getirebildikleri herhangi bir cevap yoktur.

NGC'nin Evrim Teorisi ve Sputnik Hakkındaki Büyük Gafı

Belgeselde ayrıca oldukça mantıksız bir iddia ortaya atılıyor ve ABD'deki okullarda yıllarca evrim teorisinin okutulmadığı, bu nedenle ABD'nin uzaya giden ilk ülke olamadığı, okullarında evrim teorisini okutan Rusya'nın bu konuda öne geçerek 1957 yılında Sputnik adlı uyduyu uzaya gönderdiği öne sürülüyordu. İddia bununla da kalmıyor ve şöyle devam ediyordu: "Okullarında evrim teorisi okutan Rusya'nın kendisini geçtiğini gören ABD, hemen okullarda evrim teorisini okutmaya başladı ve 1969 yılında Ay'a ilk kez ABD ayak bastı!"

Oldukça ciddiyetsiz ve son derece mantıksız olan bu iddia ile ilgili olarak öncelikle şunu belirtmekte fayda vardır: ABD'de evrim teorisinin bir dönem okullarda okutulmaması, buralarda bilimsel eğitim verilmediği anlamına

gelmemektedir. Daha önce de belirtildiği gibi evrimciler kasıtlı olarak evrim ve bilim kelimelerini birbirinin yerine kullanmaktadırlar.
Ayrıca sözü edilen dönemde Amerikan okulları, tüm ülkelerin toplamından daha fazla Nobel Ödülü kazanan bilim adamları yetiştirmiştir. Bunun yanında, yine aynı dönemde, fizyoloji ve tıp alanında, tüm diğer ülkelerin toplamının iki katı kadar ABD'li bilim adamı Nobel ödülü almıştır.1 Eğer evrim bilim anlamına geliyorsa, o dönemde bu gelişmelerin hiçbirinin olmaması gerekirdi.
Uzaya araç gönderme gibi teknolojik bir gelişmenin, evrimle ilişkilendirilmesi kuşkusuz oldukça saçma ve zorlama bir iddiadır. Uzay bilimi günümüz koşullarının gözlemlenmesi üzerine kuruludur. Evrim teorisi ise geçmişle ilgili delili olmayan bir hikayeden ibarettir.
Ayrıca, ABD'nin uzay programı olan Apollo'nun yöneticisi Wernher von Braun'un dindar bir kişi olması da Evrim adlı belgeseli hazırlayanların "Evrim ve Sputnik" bağlantılarının mantıksızlığını bir kez daha vurgulamaktadır.

Sonuç: "Dinsiz Bilime İnanmak İmkansızdır"

National Geographic TV'de yayınlanan evrim belgesellerinde telkin edilmeye çalışılan sözde "din ve bilim çelişkisi" kesinlikle doğru değildir. Din, Allah'tan elçileri aracılığı ile insanlara ulaşan bilgilere dayanır. Bilimin konusu olan evreni ve doğayı ise Allah yaratmıştır. Dolayısıyla, her ikisi arasında bir çelişki olması imkansızdır. Ancak, Allah inancını kaldırmak isteyenler, özellikle son iki yüzyıldır din ve bilimi karşı karşıya getirmeye çalışmışlardır. Tahrif edilmiş olan Tevrat ve İncil'de bilimsel verilerle bağdaşmayan bilgilerin bulunması son derece doğaldır. Ancak Allah'ın vahyi olan Kuran hiçbir değişikliğe uğramamıştır. Nitekim atom altı parçacıklar, anne karnındaki üç karanlık bölge, demir filizlerinin yeryüzüne göktaşları ile gelmesi ve kıtaların kayması gibi geçtiğimiz yüzyılda keşfedilen pek çok bilgi, yaklaşık 1400 yıl önce vahyedilmiş olan Kuran'da bildirilmiştir. (Detaylı bilgi için bkz. *Kuran Mucizeleri* ve *Kuran Bilime Yol Gösterir*, Harun Yahya)
Gerçek din hem bilimle uyum içerisindedir, hem de bilimi teşvik eder, Allah'ın varlığına iman eden bir bilim adamı, incelediği canlılardaki ve düzenlerdeki mucizeleri görerek, Allah'ın büyüklüğünü, yüceliğini, sonsuz kudretini daha iyi kavrar. 20. yüzyılın en önemli bilim adamlarından biri olan Albert Einstein'ın belirttiği gibi:
Derin bir imana sahip olmayan gerçek bir bilim adamı düşünemiyorum. Bu durum şöyle ifade edilebilir: Dinsiz bilime inanmak imkansızdır.2

1.www.discovery.org

2. Einstein, Science, Philosophy And Religion: A Symposium, 1941 ch. 13

İSLAM DİNİ, DARWINİZM'İ YALANLAR

Tempo dergisi, 2-8 Ekim 2003 tarihli sayısında, "İslam Darwin'i Kabul Ediyor" başlıklı bir dosyayı kapak konusu yaptı. Aynı dosya, *Hürriyet* gazetesinde ve çeşitli internet sitelerinde yayınlandı. *Sabah* gazetesinde de 2 Ekim tarihinde "İslam ile Darwin barışıyor" başlıklı yazıda, aynı haber referans gösterildi.

Tempo dergisindeki haberde, evrim teorisi ile İslam'ın uyuşabileceği yönünde açıklamalar içeren röportajlara yer verilmişti.

Ancak bu görüş yanlıştır. Darwinizm ile İslamiyet'in "uyuşması" söz konusu değildir. Çünkü Darwinizm, İslamiyet'in temeli olan inanca, yani evreni ve canlıları Allah'ın yarattığı ve düzenlediği gerçeğine doğrudan aykırıdır. Darwinizm bu gerçeği insanlara reddettirmek için oluşturulmuş bir teoridir ve asıl olarak Allah inancını hedef alır. Nasıl "din halkın afyonudur" gibi geçersiz bir iddiada bulunan Marksizm ile İslam arasında bir "uzlaşma" söz konusu olamazsa, "canlılık rastlantıların ürünüdür" iddiasında bulunan Darwinizm ile İslam arasında da bir "uzlaşma" söz konusu olamaz.

Kaldı ki, böyle bir uzlaşma çabasına da hiç gerek yoktur. Çünkü Darwinizm'in bilimsel bir dayanağı yoktur. Darwinizm, zannedildiği gibi "bilimsel bir gerçek" değil, aksine bilimsel gerçeklere rağmen savunulan bir yalandır.

Bu bölümde, "İslam ile Darwinizm arasında uzlaşma" arayanların nasıl ve neden yanıldığını ortaya koyacağız. Amacımız, evrim teorisi ile İslam'ı bağdaştırmaya çalışan yaklaşımlarının hatalı olduğunu izah etmek ve evrimcilerin bu konuyu gündemde tutmalarının ardında yatan gizli tehlikeleri ortaya koymaktır.

(Bu konuda daha fazla bilgi edinmek için bkz. Harun Yahya, *Kuran Darwinizm'i Yalanlıyor*, Araştırma Yayıncılık, 2005)

Darwinizm'i Bilimsel Zannetme Yanılgısı

Bazı kişiler, materyalist telkin ve propagandalar sonucunda evrim teorisini bilimsel bir gerçek zannetme yanılgısına düşer ve bu teoriyle Allah'a iman arasında bir "orta yol" ararlar. Bu kişiler, Darwinizm'in canlılığın kökeni hakkındaki senaryosunu aynen kabul etmekte, ancak bu senaryonun Allah'ın kontrolünde olduğunu savunarak, evrim teorisi ile din arasında bir "uzlaşma" sağlamaya çalışmaktadırlar.

Ancak bu bakış açısı son derece yanlıştır. Çünkü evrim teorisi ideolojik arka planı olan, ateizmi sağlamlaştırmak ve temellendirmek amacıyla ortaya atılmış ve materyalist düşünceye sahip çevreler tarafından şiddetle

sahiplenilmiş, Allah inancına muhalif bir düşüncedir. Materyalist felsefe üzerine bina edilmiştir ve dünya üzerindeki olayları yorumlayışı da "materyalistçe"dir.

Eski Yunan'dan beri süregelen materyalist felsefe, evreni oluşturan maddenin, var olan yegane varlık olduğunu iddia eder. Bu inanışa göre madde sonsuzdan beri vardır ve maddeye hakim olan bir başka güç yoktur. Materyalistler, evrenin tesadüfler sonucunda kendiliğinden şekillendiğini, canlılığın ise zaman içerisinde yine kör tesadüfler sonucu cansız maddelerden evrimleşerek meydana geldiğini kabul ederler.

Dolayısıyla evrim teorisini ilk kez, Eski Yunan'ın materyalist felsefecileri ortaya atmıştır. Epikür, Demokritus, Lukretus gibi eski Yunan ve Roma düşünürleri, Darwin'in yüzyıllar sonra detaylandıracağı ateist evrim teorisinin temellerini atmışlardır. Eski Yunan'da doğan bu efsane, 19. yüzyılın ilkel bilim anlayışı içinde yeniden gündeme getirilmiş ve evrim teorisi materyalizme sözde bir destek oluşturduğu için -bilimsel olup olmadığına bakılmaksızın- materyalistler tarafından derhal kabul görmüştür.

Evrim teorisinin karşısında ise yaratılış gerçeği yer alır. İnsanın salt akıl ve gözlem yoluyla da (yani bilimsel yöntemle) kavrayabileceği yaratılış gerçeği, tarihin başından bu yana İlahi dinler yoluyla insanlara öğretilmiştir. Tüm İlahi dinler, Allah'ın kainatı yoktan, "Ol" emri ile yarattığını ve kainattaki kusursuz işleyişin Allah'ın üstün yaratma gücünün bir delili olduğunu bildirmişlerdir. Kuran'ın pek çok ayetinde de bu gerçek bizlere bildirilmiştir. Allah **"Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen oluverir."** (Bakara Suresi, 117) ayetiyle kainatı yoktan ve mucizevi biçimde yarattığını bildirmektedir. Enam Suresi'nde ise şu şekilde buyurulmaktadır:

"O, gökleri ve yeri hak olarak yaratandır. O'nun "Ol" dediği gün (her şey) oluverir, O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüldüğü gün, mülk O'nundur. O, gaybı ve müşahede edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır." (Enam Suresi, 73)

Materyalizm ile Allah inancı arasındaki fikri ayrılık, din ile dinsizlik arasındaki en temel farktır. Bu konuda fikri bir "uzlaşma" aramak, Müslüman için söz konusu değildir. Ortaya atılma sebebi Allah'ı ve yaratılışı inkar etmek olan bir teori ile "uzlaşmak" mümkün değildir.

Materyalistler, "Dindar Evrimciliği" Taktik Olarak Destekliyorlar

Evrimciler, inanç sahibi kişilerin desteğini alabilmek ve onların evrim teorisi karşısında yaptıkları fikri mücadeleyi kendilerince zayıflatabilmek için, "evrimsel yaratılış fikri"ni destekleyerek farklı bir yöntem denemektedirler. Kendileri Allah'a inanmadıkları, tesadüfü ilahlaştırdıkları, yaratılış gerçeğine tamamen karşı oldukları halde, teorilerinin kabulünü hızlandıracağını düşündükleri için, dindar evrimcilerin Allah'ın canlıları evrimle yarattığı fikrine karşı sessiz kalır, hatta çoğu zaman bu fikri teşvik ederler.

Ancak bu yalnızca bir taktiktir. Bu taktiğin amacı, dindarların tepkisini ortadan kaldırarak, evrim teorisini tüm topluma kabul ettirebilmektir. Evrim teorisi bu şekilde yaygınlaştıktan sonra, gerçeklerle hiçbir ilgisi olmayan "dindar evrimcilik" kolayca ortadan kaldırılacak, bunun yerine evrim teorisinin özünü oluşturan materyalizm yerleştirilecektir. Müslümanların, söz konusu taktiğe aldanmamaları ve bu sinsi oyuna alet olmamaya büyük özen göstermeleri gerekir.

Darwinizm'in Bazı Çevrelerce Kabul Görmesi, Onun Doğru Olduğunu Göstermez

Materyalistlerin sinsi propagandaları sonucu ortaya çıkan yanılgılardan biri, evrim teorisinin bilimsel ve kanıtlanmış bir gerçek olduğunun sanılmasıdır. *Tempo* dergisindeki yazıda bu durum gözlemlenmekte, röportajlardan birinde yer alan "evrim teorisi günümüzde geçerli bir teoridir" sözü dikkati çekmektedir.

Oysa gerçekte, evrim teorisi günümüzdeki bilimsel gelişmelerin karşısında tüm dayanaklarını yitirmiştir. Gerek moleküler düzeyde, gerekse biyoloji veya paleontoloji alanlarında yapılan araştırmalar canlıların evrimsel bir süreç sonunda meydana geldikleri yönündeki iddiaları tamamen geçersiz kılmıştır.

Bu gerçekleri göz ardı etmek ve bilimsel kanıtlara değil de "bilim dünyasının ideolojik eğilimlerine" göre düşünmek, büyük bir hata olur.

Bu hatayı teşhis edenlerden biri, Boğaziçi Üniversitesi eski felsefe profesörü merhum Arda Denkel'di. Denkel, Türkiye'deki evrimcilerin yaratılış gerçeğine karşı bilimsel cevaplar veremediklerini, sadece" bu teori bilim dünyasında yaygın kabul görüyor" dediklerini, ama bunun bir anlamı olmadığını şöyle açıklamıştı:

"Evrim kuramını, çok sayıdaki saygın kişinin, kuruluşun evrimciliği benimsemiş olması mı kanıtlayacak? Yoksa mahkeme kararlarıyla mı doğru kılınacak bu kuram? Doğruluğu sağlayan şey, saygın ve yetki sahibi kişilerce

doğru bulunmak mıdır acaba? Bir tarihsel olguyu anımsatmak isterim. Galileo Galilei, döneminin bütün saygın kişilerine, hukukçularına ve özellikle de bilim adamlarına karşı tek başına karşı çıkıp doğru olanı söylüyor ve savunmuyor muydu? Engizisyon mahkemelerinin öbür eylemleri de, ortaya buna benzer görünümler koymamış mıydı? Toplumda saygın ve başat olan çevreleri arkasına almak, ne doğruluk yaratan, ne de bilimsellikle doğrudan ilgili olan bir şeydir."1

Arda Denkel'in de dikkat çektiği gibi, bir teorinin yaygın kabul görmesi, onun doğruluğuna dair bir kanıt değildir.

Konunun bir diğer yönü ise, bugün evrim teorisinin sanıldığı gibi "tüm bilim dünyası tarafından kabul edilen bir teori" olmayışıdır. Son 20-30 yıldır, evrim teorisini reddeden bilim adamlarının sayısı hızla artmaktadır. Bunların çoğu evrendeki ve canlılardaki kusursuz yaratılışı görerek, Darwinizm dogmasından kendilerini kurtarmaktadırlar. Bu bilim adamlarının evrimin geçersizliğini ortaya koyan sayısız çalışması vardır. Her biri başta Avrupa ve Amerika olmak üzere, dünyanın çeşitli ülkelerindeki önde gelen üniversitelere mensup olan bu kişiler, biyoloji, biyokimya, mikrobiyoloji, anatomi, paleontoloji gibi bilim dallarında uzman akademisyenlerdir.

Darwin'in Allah'a İnandığı Şeklindeki Yanlış Kanaat

Darwin ile ilgili hatalı düşüncelerden biri Darwin'in Allah'a inandığının zannedilmesidir. Oysa Darwin hayatının ilk dönemlerinde Hristiyan inancına bağlı olmasına rağmen, evrim teorisini geliştirmesine paralel olarak, inancını yitirmiştir. Bununla birlikte giderek ateizme kaydığı, bilinen gerçeklerdir. Ateistliğini açıkça ifade etmeyişinin tek nedeninin, dindar bir Hristiyan olan eşi Emma Darwin'i üzmemek olduğu, Darwin'in biyografilerinde sıkça anlatılır. Darwin'in, kitaplarında çok açıkça ifade etmediği ateistliği, mektuplarında çok belirgindir. Bir mektubunda şöyle demiştir:

" ... Böylece inançsızlık yavaş yavaş beni sardı ve sonunda tamamlandı."2

Darwin'in kimliği bir yana, bir teori olarak Darwinizm'i Allah inancı ile uzlaştırma çabası boşunadır. Kendisi de bir evrimci olan Kanadalı düşünür William Provine şöyle der:

"Yaratılışı savunanların iddia ettiği gibi modern evrime inanış, insanları ateist yapar. İnsanlar evrime uyumlu bir dini görüşe sahip de olabilirler, ama ancak ve ancak söz konusu dini görüş ateizmden ayırt edilemeyecek kadar farksız ise."3

Kuran Ayetleri Hakkındaki Yanlış Yorumlar

Allah inancına sahip oldukları halde evrim fikrine itibar edenler, Allah'ın dilediği anda dilediğini yaratma ve yok etme gücünü göz ardı etmektedirler. Söz konusu kişiler, doğa kanunlarının sabit ve değişmez olduğu ve hiçbir olayın doğa kanunları dışında gerçekleşmeyeceğini varsayan "natüralist" dogmanın etkisi altında düşünmektedirler. Oysa bu çok büyük bir yanılgıdır. Çünkü "doğa kanunları" dediğimiz kavramlar, Allah'ın maddeyi belirli bir düzen içinde yaratmasından ve korumasından kaynaklanmaktadır. Bunlar maddenin bizzat kendisinden kaynaklanan özellikler değildir. Dolayısıyla bu kanunları Allah belirlediği gibi, dilediği zaman da bunları değiştirir.
Örneğin Kuran'da bahsi geçen Kehf Ehli'nin 300 yıldan fazla bir süre hayatta kalması Allah'ın yarattığı mucizelerden biridir. Ayetlerde haber verilen Allah'ın önce öldürüp sonra da dirilttiği insanlar da birer mucizedir. Ama unutulmamalıdır ki her olay Allah'ın yaratmasıyla gerçekleşmektedir; yani aslında doğa kanunları dediğimiz ve meydana gelmesini olağan karşıladığımız her olay Allah'ın bir mucizesidir.
Burada anlaşılması gereken husus, Allah'ın Kendi yaratmış olduğu kanunlara tabi olmadığıdır. Allah dilerse, doğa kanunlarının tümüne zıt bir fiil meydana getirir. Bu, Allah için çok kolaydır.

Sudan Yaratılmanın Gerçek Anlamı

Kuran'da canlıların ve insanın yaratılışı konusundaki ayetlere baktığımızda, bu yaratılış örneklerinin her birinin mucizevi şekilde olaylar olduğunu açıkça görürüz. Allah Kuran'da canlıların yaratılışını şöyle açıklamaktadır:

Allah, her canlıyı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üzerinde yürümekte, kimi iki ayağı üzerinde yürümekte, kimi de dört (ayağı) üzerinde yürümektedir. Allah, dilediğini yaratır. Hiç şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir. (Nur Suresi, 45)

Ayette karada yaşayan temel canlı gruplarına (sürüngenler, kuşlar ve memeliler) işaret edilmekte ve bunları Allah'ın sudan yarattığı bildirilmektedir. Dikkat edilirse, bu canlı grupları evrim teorisinin öngördüğü gibi "birbirlerinden" türememişler, "sudan" yaratılmışlardır. Yani Allah'ın ortak bir malzemeyi sebep kılmasıyla, ayrı ayrı var edilmişlerdir.
Bu ortak malzemenin su olduğu gerçeği, bugün bilimsel verilerle de açıkça ortadadır. Su, dünyadaki her canlının vücudunun en temel yapı malzemesidir. Memelilerde vücudun yaklaşık % 70'i sudur. Her canlıda, vücudundaki su sayesinde hücre içi, hücreler arası ve dokular arası ulaşım sağlanır. Su olmadan canlılığın var olamayacağı herkes tarafından kabul edilen bir gerçektir.

Ancak bazı kişiler Nur Suresi'nin 45. ayetini yanlış yorumlayarak evrim teorisine uygun bir anlam vermeye çalışmaktadırlar. Oysaki söz konusu "sudan yaratılma" gerçeğinin, hayali evrimsel aşamalarla hiçbir ilişkisi olmadığı çok açıktır. Evrim teorisi, canlı türlerinin birbirlerinden türediklerini ileri sürmektedir ki, bu iddia Kuran'da haber verilen her farklı canlı grubunun sudan yaratılmış (yani ayrı ayrı yaratılmış) olduğu gerçeğiyle tamamen çelişkili bir iddiadır.

İnsandan Önce Geçen Süre

İslam dini ile Darwinizm'i birbirine uyumlu göstermeye çalışanlar bir başka ayeti de kendi iddialarına sözde delil olarak sunarlar:

"Gerçek şu ki, insanın üzerinden, daha kendisi anılmaya değer bir şey değilken, uzun zamanlardan (dehr) bir süre (hin) gelip-geçti." (İnsan Suresi, 1)

Bu ayeti "evrimsel yaratılış"a bir delil olarak göstermek kuşkusuz çok zorlama bir yorum olur. Nitekim İslam alimlerinin yorumlarında da söz konusu ayet hiçbir şekilde hayali evrimsel süreç ile ilişkilendirilmemiştir. Örneğin Ömer Nasuhi Bilmen ayeti şu şekilde tefsir eder:

"Bu ayetler, Cenab-ı Hakk'ın insanları hiç mevcut, malum değillerken bilahare birer katre sudan işitir ve görür bir halde yaratmış ve onları imtihana tabi tutmuş olduğunu bildiriyor... Nev'i insan, başlangıçta hiç mevcut değildi, sonra bir müddet içinde bir katre sudan, bir topraktan ve çamurdan tasvir edilmiş bir ceset haline gelmiştir. O insan, o zaman malum değildi, onun ne gibi bir ismi haiz ve ne için yaratılmış olduğu gök ve yer halkınca bilinmiyordu. Sonra kendisine ruh bilinci yad edilmeye başlanılmıştır."4

İmam Taberi ise ayeti, "İnsanın '(Adem'in) üzerinden öyle bir zaman dilimi geçmiştir ki; o esnada o, şanı ve üstünlüğü olan bir şey bile değildi. O sadece yapışkan bir çamur ve değişken bir balçıktı" şeklinde tefsir etmektedir.5

Dolayısıyla da bu ayette geçen ve zaman ifade eden tanımı "evrimsel süreç" olarak yorumlamak, Kuran'a göre dayanağı olmayan bir yorumdur.

İnsan, Allah'ın Mucizesiyle Çamurdan Yaratılmıştır

Allah Kuran'da insanın yaratılışının da mucizevi bir biçimde olduğunu haber verir. İlk insan, Allah'ın çamuru şekillendirip insan bedeni haline getirmesi ve ardından bu bedene ruh vermesiyle yaratılmıştır:

Hani Rabbin meleklere: "Gerçekten Ben, çamurdan bir beşer yaratacağım" demişti. "Onu bir biçime sokup, ona ruhumdan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın." (Sad Suresi, 71-72)

Andolsun, Biz insanı, süzme bir çamurdan yarattık. (Müminun Suresi, 12)

Dikkat edilirse ayetlerde insanın -evrimcilerin iddia ettiği gibi- "maymundan" veya bir başka canlı türünden değil, cansız bir madde olan çamurdan yaratıldığı özellikle belirtilmektedir. Allah cansız çamuru mucizevi bir biçimde insana dönüştürmüş ve bu bedene ruh üflemiştir. Bunda hiçbir "hayali evrim süreci" yoktur, Allah'ın doğrudan mucizevi bir fiille yaratması vardır. Nitekim Allah'ın aşağıdaki ayette bildirdiği "iki elimle yarattığım" şeklindeki müteşabih ifade de, insanın doğrudan Allah'ın kudretiyle yaratıldığını gösterir:

(Allah) Dedi ki: "Ey İblis, iki elimle yarattığıma seni secde etmekten alıkoyan neydi? Büyüklendin mi, yoksa yüksekte olanlardan mı oldun?" (Sad Suresi, 75)

Kısacası Kuran'da insanın ve canlıların yaratılışı hakkında hiçbir "evrim" açıklaması yer almamakta, aksine tüm canlıların ve insanın Allah'ın mucizesi olarak su ve toprak gibi cansız maddelerden yaratıldığı bildirilmektedir.
Ayrıca Allah Kuran'da önemli bir gerçeği şöyle haber verir:

Andolsun, insanı Biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz. Biz ona şahdamarından daha yakınız. <u>Onun sağında ve solunda oturan iki yazıcı kaydederlerken.</u> O, söz olarak (herhangi bir şey) söylemeyiversin, <u>mutlaka yanında hazır bir gözetleyici vardır.</u> (Kaf Suresi, 16-18)

Rabbimiz'in bildirdiği gibi her insanın yanında iki yazıcı melek durmaktadır. Bu da ilk insanın var olduğu günden bu yana dünyada tüm insanların Allah'a kullukla sorumlu olduğunu göstermektedir. Bir maymun dünyada imtihan olmadığına, sorumluluğu olmadığına göre bu nasıl olmaktadır? İnsanın evrimle meydana geldiğini iddia edenler, henüz insan tam şuurlu ve sorumlu hale gelmeden önce iki yazıcı meleğin yanında durmasını nasıl açıklayabilirler? Allah'ın Kuran'da bildirdiği bu gerçekten de anlıyoruz ki, Allah ilk insanı yeryüzüne bugünkü akıl ve şuur ile yerleştirmiş, yanında

yazıcı melekleri görevlendirerek, onları insanın yeryüzündeki tüm fiillerinin kaydedilmesine vesile kılmıştır.

İslam Tarihindeki Materyalist Akımlar, Yunan Felsefesinin Etkisidir

Kuran'da evrime dair hiçbir açıklama olmamasına karşın İslam tarihinde, eski Yunan felsefesinden etkilenerek, bu felsefedeki materyalist ve evrimci öğeleri benimseyen ve sonra da bunu Kuran'a uygun hale getirmeye çalışanlar olmuştur. Bu evrimci yorumların sahipleri, özellikle Basra çevresinde faaliyet gösteren İhvanussafa adlı cemaattir. İslam dünyasında gelişmesine rağmen İslam'ın temel esaslarından uzaklaşan bu topluluk, Eski Yunan felsefesinden etkilenmiş ve bu felsefeyi üstü kapalı bir sembolizm ile ifade etmiştir. Eski Yunan'ın bir öğretisi olan evrim teorisini İslam dünyasına taşıyanlar da, asıl olarak İhvanussafa mensuplarıdır. İsmailiye mezhebine bağlı olan bu cemaat, bazı yönlerden masonluğa benzemektedir ve ne ilginçtir ki günümüzdeki masonlar bu dernekten övgüyle söz ederler. Örneğin hem Türkiye'deki ünlü mason üstadlarından biri hem de koyu din karşıtı olan Selami Işındağ şöyle yazmaktadır:

İslam dünyasında adeta masonluğun karşılığı olan İhvanussafa derneği vardı. Abbasiler zamanında Basra'da kurulan bu gizli dernek, 52 büyük fasikülden oluşan bir ansiklopedi yayınlamıştı. Bunların 17'si Doğa Bilimleri'ni içerir. Bu fasiküllerde Darwinizm'e çok benzeyen bilimsel açıklamalar vardır. Bunlar İspanya'ya kadar yayılmış ve Batı'da düşünür çevresini etkilemiştir.6

İhvanussafa vasıtasıyla Eski Yunan'dan İslam dünyasına taşınan evrimci fikirler, dönemin bazı Müslüman düşünürlerini de etkilemiştir. Bu dönemde, İslam dünyasında, sadece evrim teorisini savunan değil; materyalizme inanan, ahiretin varlığını inkar eden, Allah'ın olaylar hakkındaki bilgisinin sonsuz olduğunu takdir edemeyen kısacası sapkın görüşlere kapılan düşünürler de olmuştur. Bugünün Müslümanlarının bu yanlış düşünceleri örnek almaları değil, bunlardan ibret almaları gerekir.

Nitekim İslam dünyasına sızan söz konusu Yunan felsefesini, Büyük İslam alimi İmam Gazali, son derece akılcı bir biçimde çürütmüştür. Gazali, *el-Münkız mine'd-dalal* adlı eserinde, evrimci İhvanussafa'yı da doğrudan eleştirmiş, Eski Yunan düşüncesinden etkilenen sapkın bir felsefeyi savunduklarını açıklamıştır. *Fedaih-ul-Batıniyye* adlı eserinde ise, İhvanussafa'nın da dahil olduğu İsmailiye mezhebinin öğretilerinin çarpıklığını ortaya koymuştur.

Materyalist Telkinlere Aldanmamak

Başta da belirttiğimiz gibi, İslam'la Darwinizm'i uyuşturma çabası, materyalistlerin Darwinizm'i topluma kabul ettirebilmek için kullandıkları bir taktiktir. Müslümanların bunun bilincinde olmaları gerekir.

Evrimcilerin "din ile bilimi karıştırmayalım, inanç ayrı, evrim konusu ayrı" şeklindeki mantıkları da yine Müslümanların yaptıkları fikri mücadeleyi zayıflatmak amaçlıdır. Bu mantığı öne sürenlerin asıl vermek istedikleri mesaj; "bir gerçek dünya vardır ve bu bilimle anlaşılır ve bilim bize yaratılış diye bir şey olmadığını gösterir, ama isteyen kendi kişisel görüşü içinde dilediğine inanır" telkinidir. Bu büyük bir aldatmacadır. Allah'ın evreni ve canlıları yaratmış olduğu, bilimsel delillerin gösterdiği "apaçık bir gerçek"tir. Evreni saran her detay Allah'ın yaratışının bir delilidir. Asıl olarak evrim hiçbir delile dayanmayan batıl bir inançtır ve ancak kişilerin "özel inancı" olarak değerlendirilebilir. Müslümanlar, "hakikati" materyalist felsefenin egemenliğine veren, buna karşılık yaratılış gerçeğini sadece bir "kişisel inanç" olarak göstermeye çalışan bu aldatıcı telkine karşı bilinçli olmalıdırlar.

Bu telkini yenmek ise kolaydır. Sadece akılcı ve sağduyulu düşünmek, bilimi materyalizmle eşit sanan dogmadan kurtulmak ve bilimin gerçek sonuçlarını incelemek yeterlidir. Bunu yapan herkes, yeryüzündeki yaşamın kökeninin yaratılış gerçeği olduğunu görecektir.

Allah'ın eşsiz yaratışını ve tüm kainatı saran kusursuz sanatını derin derin düşünmek, Kuran'a kuvvetle sarılmak ve Kuran ayetlerinde bildirilen gerçekleri kavramak bu olumsuz etkilerden kurtulmanın en kolay yoludur.

1. *Cumhuriyet Bilim Teknik* Eki, 27 Şubat 1999, s.15
2. Gertrude Himmerfarb, *Darwin and the Darwinian Revolution*, s. 381
3. William Provine, *No Free Will*, Chicago: University of Chicago Press, 1999, s. 123
4. Ömer Nasuhi Bilmen, Kuran'ı Kerim'in Türkçe Meali Alisi ve Tefsiri, 8.cilt, s. 3915
5. İmam Taberi, *Taberi Tefsiri*, 6.Cilt, s.2684
6. Dr. Selami Işındağ, *Masonluktan Esinlenmeler*, İstanbul 1977, ss. 274-275

İSLAM’LA DARWINİZM’İ UZLAŞTIRMA ÇABASI BOŞTUR

Tempo dergisinin 2 Ekim 2003 tarihli sayısında İslam'la Darwinizm'i bağdaştırma çabasına girişilmiş, üç İlahiyatçı akademisyenin görüşleri doğrultusunda, canlıların evrimle ortaya çıktığı iddiasının İslam'a aykırı bir yönü olmadığı ileri sürülmüştü. Biz, görüşleri *Tempo*'da yer alan söz konusu hocalarımıza saygımızı belirtmekle birlikte bu bağdaştırmanın yanlışlığını delilleriyle bir önceki bölümde göstermiştik. Çünkü bu iddiaların aksine Kuran ve bilim Darwinizm'i açıkça yalanlamaktadır. Ancak *Tempo* haberinin, Kuran ve bilim ışığındaki yanlışlıklarının dışında, gün ışığına çıkarılması gereken önemli bir özelliği vardır. Bu haber, propaganda amacı gütmektedir.

Ünlü Amerikalı dilbilimci ve siyasi yorumcu Noam Chomsky, *Gerekli İllüzyonlar: Demokratik Toplumlarda Düşünce Kontrolü* adlı kitabında, toplum üzerinde yürütülen sistemli "düşünce kontrolü"nü ele alır. Buna göre etkin medya kuruluşları, kamuoyunu belli konularda kendi çizgilerine çekebilmek için titizlikle uygulanan bir telkin stratejisi izlerler. Bunun adı "Rıza Üretme Stratejisi"dir. Gerçekte, *Tempo* dergisindeki yazı da uzun vadeli bir stratejinin basit bir aşamasıdır. Şimdi, bu amaç doğrultusunda kamuoyunu kademe kademe evrim teorisine "razı etme" stratejisine ışık tutalım. İlk yapılması gereken, yazıdaki yanlış bilgilendirmeleri ortaya çıkarmaktır:

1. *Tempo* Dergisi Gerçeği Çarpıtmaktadır: Evrim Teorisini Savunanların Sayısı Hızla Azalmaktadır

Yazıyı hazırlayan Okan Konuralp konuya şu cümleyle girmektedir:

"Evrenin ve evrende hayatını sürdüren tüm canlıların bir evrim sonucu yaratıldığı düşüncesi, her geçen gün daha fazla taraftar buluyor."

Aslında gerçekler tam zıt yöndedir. Evrim teorisi her geçen gün taraftar bulmak bir yana, tam aksine hızla taraftar kaybetmektedir. ABD'nin ve dünyanın en ünlü bilim kuruluşlarından biri olan Smitsonian Institution'da görev yapan ve bizzat kendisi de evrimci olan biyolog Egbert G. Leigh, evrim teorisinin günümüzdeki durumunu net bir şekilde ortaya koymuştur. Leigh, evrimci literatürün yayınlarından *"Trends in Ecology and Evolution"* isimli bilim dergisinde şunları yazmıştır:

"Modern evrimsel sentez çoğu biyoloğu doğal seleksiyonun uyumlandırıcı evrimde tek doğrudan etki olduğuna ikna etmişti. Ancak bugün, sentezle ilgili memnuniyetsizlik oldukça yaygın olduğundan yaratılışı savunanlarla anti-

Darwinistler çoğalıyor. Sentezin ana problemi, rastgele mutasyonların doğal seleksiyonun gözlemlenmiş uyum seviyelerini açıklayabilmede (veya bunun işaretlerini göstermede) yetersiz oluşudur."1

Hiçbir bilimsel kanıta sahip olmadığı halde uzun yıllar bir dogma olarak desteklenmiş olan evrim teorisinin, modern bilimin bulguları karşısında taraftar kaybetmesi elbette son derece doğaldır. Doğal olmayan şey, birtakım çevrelerin bunu görmezlikten gelerek, ısrarla topluma aksi yönde bir imaj çizmeye çalışmalarıdır.

2. "Teistik Evrimcilik" Tezinin İç Yüzü

Batı toplumlarında "Teistik Evrim" modeli adı verilen bir inanç vardır. Teistik evrimi savunanlar aynı zamanda Hristiyan olduklarını da belirtirler. Ancak "Teistik Evrimciler"in dikkat çeken iki özelliği vardır:

Birincisi, bu insanlar kendilerine sorulduğu zaman hem evrimi hem de Allah'ın varlığını kabul ettiklerini söylerler. Ancak yazı ve söylemlerinde garip bir çelişki ortaya koyar ve daima evrimi savundukları halde Allah'ın varlığını dile getirmez, O'nun varlığının delillerini göstermeye çalışmazlar.

İkincisi, canlılığın rastlantısal olarak ortaya çıkıp geliştiğini savunan ve Allah'ın varlığını inkar eden materyalist-ateist evrimcilerle hiçbir şekilde fikri mücadeleye girmezler. Hatta onlar da canlılığı açıklamada tıpkı ateist evrimciler gibi rastgele mutasyon ve doğal seleksiyon gibi hayali güçlere dayanırlar. ABD'de Darwinizm aleyhtarı en etkili hareketin liderlerinden biri ve aynı zamanda teoloji ve matematik doktoru olan William Dembski, teistik evrimcilerin savunduğu evrimle, ateist-materyalist evrimcilerin savunduğu evrim modelinin aynı olduğunu yazar. Kısacası teistik evrimciler Allah'ın varlığını göstermek niyetiyle değil, ateizmin temel dayanağı olan evrim teorisini dindarlara benimsetmek niyetiyle hareket ederler.

Burada bir hatırlatma yapmak ve yanlış anlamaya yol açmamak için bir noktanın altını çizmek istiyoruz. *Tempo* dergisinde yer alan röportajlarda bazı yanılgılara düşülerek evrim savunulmakla birlikte bunun Allah'ın dilemesiyle olduğu da sık sık dile getirilmektedir Bizim amacımız bu yanılgıya düşenleri yermek değil, *Tempo* ve *Hürriyet*'in bilinçli veya bilinçsiz bir şekilde oynadıkları oyunu ortaya çıkarmaktır.

Bazı evrimcilerin "Teistik Evrim" çizgisini desteklemelerinin nedeni, kendilerinin "Teist" olmaları, yani Allah'a inanmaları değil, "Teistik Evrim" çizgisi sayesinde materyalist evrim teorisini daha kolay yayabileceklerini düşünmeleridir.

3. Darwinistlerin Sonuca Ulaşmayacak "İki Takım" Stratejisi

Söz konusu taktiği biraz daha iyi anlamak için Darwinizm'in dünyaca ünlü eleştirmenlerinden Phillip Johnson'ın yaptığı bir tespiti aktarmak faydalı olur. Bu taktik, Allah inancını toplumdan uzaklaştırmak için izlenen ikili stratejinin bir ayağıdır.

Johnson, Amerikan futbolundan esinlenerek, "Two Platoon Strategy-İki Takım Stratejisi" ismini verdiği ve Amerikan Bilimler Akademisi'nce izlenen bu stratejiyi şöyle açıklar:

"Amerikan Bilimler Akademisi"nin evrimin dinsel uygulamalarıyla ilgili tutumu, Amerikan futbolundaki iki-takım sistemine benzer. Evrim biliminin önde gelen isimleri gerçek inançlarını rahatça söyleyebileceklerini hissettikleri zaman, Edward O. Wilson, Richard Dawkins, Daniel Dennett, Carl Sagan, Steven Pinker, Stephen Jay Gould, Richard Lewontin ve diğerleri, dindarların protestolarını susturmak amacıyla, [materyalist anlayışa dayalı] bilimin otoritesine dayanarak Allah'ın varlığını açıkça ve saldırgan bir üslupla inkar ederler.

Bunlar hücum takımıdır ve Ulusal Bilimler Akademisi bu dünya görüşüne verilen desteğe karşı hiçbir itiraz ortaya koymaz. Ancak bilimsel seçkinler diğer zamanlarda, [sözde] "evrim gerçeği"nin okutulmasını sürdürmeli ve bir yandan da, hücum takımının söylediklerinin ne anlama geldiğinin farkında olarak, bilim eğitmenlerinin, eldeki verilerin göstermediği bir dünya görüşü telkin ettiklerini savunan dindar muhafazakarların yükselttiği itirazlardan korumalıdırlar. İtirazlar ihmal edilemeyecek kadar fazla sayıda ve etkili olduğu zaman, bu sefer savunma takımı devreye girer. O zaman bizlere aslında bilim adamlarının da (bir anlamda) dindar olduğunu... evrimciliğin ateizm anlamına gelmediğini söylerler. Savunma takımı işini yapar yapmaz hücum takımı sahaya çıkar ve bilimin ateizmi kanıtladığını iddia ederler."2

Johnson'ın açıkladığı stratejinin benzerini burada da görürüz: Müslüman evrimcilik tezini desteklemekle, Allah'ın varlığını inkar eden materyalist felsefeye dayalı evrim teorisine verilen tepkinin şiddeti azaltılmaya; sürdürülen ateist-Darwinist propaganda rahatlatılmaya çalışılmaktadır. Bu taktiği izleyecek olan davranış, Johnson'un dikkat çektiği gibi, toplumun nabzına göre Darwinizm propagandasının şiddetini artırmaktır.

4. Allah İnancı ve Evrimi Bağdaştırma Çabasının Hedefi ve Muhtemel Uygulamaları

Şimdi, önceki sayfalarda ışık tuttuğumuz "Allah inancı ile evrim birbiriyle çatışmıyor" propagandasıyla kamuoyunda oluşturulmak istenen izlenim üzerinde biraz düşünelim. Kamuoyunun evrim teorisine razı olması,

Darwinistlerin bilimden alamadıkları desteği, toplumun bazı kesimlerinden almaları anlamına gelecektir. Darwinistler, işte bu hedefe ulaşma peşindedirler.

Evrim teorisinin bilimsel dayanaktan yoksun, felsefi nedenlerden ötürü desteklenen bir teori olduğunu anlamak çok önemlidir. Öncelikle bilinmesi gereken nokta şudur: Darwinistler Allah'ın varlığını inkar ettikleri gibi dinin kendisinin de evrimle ortaya çıkmış, insan icadı bir olgu olduğu aldatmacasını savunurlar. Topluma yapılan Darwinizm propagandasının ana amacı da insanlara Allah'ın varlığını ve Kuran'da öğretilen ahlakı unutturmaktır. Örneğin Darwinistler insan davranışlarının kökenini hayvan davranışlarında ararlar, insan yaşamına sözde doğa kanunlarına göre bir açıklama getirmeye çalışırlar. Bu sapkın örneklerden bazıları, erkeklerde sözde evrim sürecinden kalan tecavüz eğilimiyle, gençlerde görülen uyuşturucu alışkanlığının sözde evrim sürecinde beyinde ortaya çıkan ödül-keyif merkeziyle ilgili "doğal" davranışlar olduğu propagandalarıdır. Bu masalları destekleyecek hiçbir bilimsel bulgu olmadığı bilinmektedir ve bunlara sadece din ahlakına muhalif bir dünya görüşü meydana getirmek için başvurulur.

Evrim teorisini bazı Müslümanların kabul etmiş olduğu bir toplumda, Darwinistler, yalanlarını ortaya çıkaracak olan diğer Müslümanlara "bakın bu davranışlara yol açan biyolojik yapıların evrimle ortaya çıktığını herkes kabul ediyor, buna itiraz anlamsız" diyebilecekleri bir zemin kazanmış olacaklardır. Müslümanların bu tehlikeye karşı dikkatli olması gerekmektedir.

5. Sonuç

Hem Kuran hem de bilim, Darwinizm'i yalanlamaktadır. Müslümanlar Darwinizm'in Allah inancına aykırı bir ideoloji olduğunun farkındadırlar ve evrim teorisini kabullenme yanılgısı ancak küçük bir kesimle sınırlıdır. Bundan sonra da Allah'a kalpten iman edenler, gerek Darwinistlere, gerek Darwinizm'i savunmaya kalkışan Müslümanlara evrim teorisinin geçersizliğini anlatıp göstermeye daima devam edeceklerdir.

Evrim savunucularını, amatörce çarpıtmalarla evrim teorisinin taraftarlarını fazla gösterme girişimlerini terk etmeye ve birbirlerine tamamen zıt olan İslam'la Darwinizm'i uzlaştırma stratejisinden vazgeçmeye çağırıyoruz.

1. Egbert G. Leigh, Jr, "The modern synthesis, Ronald Fisher and creationism," Trends in Ecology and Evolution, Vol. 14, No. 12, sf.495-498, Aralik 1999, s.49

2. Johnson P.E.*, *The Wedge of Truth: Splitting the Foundations of Naturalism*, Intervarsity Press: Downers Grove IL, 2000, ss. 87-88

NEW SCIENTIST'TEKİ BEŞ YANILGI

4 Haziran tarihli İngiliz bilim dergisi *New Scientist*'te, "Evolution: Five Big Questions" (Evrim: Beş Büyük Soru) başlıklı bir dosya yayınlandı. Dosya, evrim teorisini savunan beş ayrı bilim adamının; Michael Russell, Andrew Pomiankowski, George Turner, Paul Rainey ve Robin Dunbar'ın yazdığı beş makaleden oluşuyordu. Türkiye'de ise *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisi bu makaleleri tercüme ederek "Evrim ile İlgili 5 Soru 5 Yanıt" başlığı altında "yani söz konusu soruların "yanıtlanmış" olduğu izlenimini daha çok vermeye çalışarak" yayınladı.1

Oysa gerçekte *New Scientist*'te yazılan makalelerin hiçbiri, ele aldıkları konuya "cevap" getiremiyorlardı. Öne sürülen tek şey, spekülasyondu.

Bunları tek tek ele alalım:

1) "Yaşam Nasıl Başladı?"

Evrimin cevaplaması gereken ilk soru yaşamın nasıl başladığı idi. Bu soruyu cevaplama girişiminde bulunan Michael Russell, öncelikle hayatın kökeni konusunda 20. yüzyıl boyunca ileri sürülen evrimci tezlerin geçersizliğini tek tek inceliyordu. Russell'a göre Miller Deneyi ile özdeşleşen "önce proteinler oluştu" senaryosu da, onun ardından popüler olan "RNA Dünyası" tezi de, yaşamın kökenini açıklamaktan uzaktı. Russell, "Bunların hiçbiri tarafından ikna edilmiş değilim" diyordu. Hayatın kökenine dair mevcut evrimci tezlerin hiç birinin anlam ifade etmediğinin bir itirafıydı bu.

Peki Russell'ın bir cevabı var mıydı? Varmış gibi yazmasına karşın, yazdıkları incelendiğinde ortada hiçbir cevap olmadığı açıkça görülüyordu: "Benim görüşüm o ki, hayatın kökeni biyolojik değil jeolojik bir konu" diyor ve sonra da ilkel dünyada "hayatın yapı taşlarını" biraraya getirebilecek bazı kimyasal ortamlar hakkında yorumlar yapıyordu. Russell'a göre okyanus sırtlarındaki asidik kaynaklar ya da okyanus zeminindeki alkalin sızıntıları yaşamın kökeni için ideal ortamlar olabilirdi. Özellikle de alkalin sızıntıları üzerinde duruyor, bu ortamlarda amino asitlerin, ribonükleik asitlerin ve şekerlerin sentezlenmiş olabileceğini ileri sürüyor ve "bunların nükleik asitleri polimerize etmiş ve amino asitleri RNA'ya veya peptidlere dönüştürmüş olabileceğini" iddia ediyordu.

Ancak bu jeo-kimyasal senaryonun hayatın kökenine dair evrimcilere kazandırdığı hiçbir şey yoktur.

Olamaz da. Çünkü Russell'ın anlamazlıktan geldiği çok önemli bir gerçek vardır: Hayatın kökeni, hayatı mümkün kılan kompleks bilginin nasıl ortaya çıktığı sorusuyla ilgilidir. Canlı organizmalarda kullanılan basit

organik moleküllerin -yani Russell'ın sözünü ettiği amino asitlerin, ribonükleik asitlerin ve şekerlerin - var olup olmaması, hiçbir önem taşımaz. Tüm dünyanın amino asitlerle ve diğer organik moleküllerle dolu olduğu gösterilse bile, yine canlı bir organizmanın kökeni hakkında hiçbir şey söylenmiş olunmaz. Bu, bir gökdelenin kendi kendine oluştuğunu iddia eden bir insanın, "bakın her yerde dört köşeli taşlar var, demek ki gökdelen bunların biraraya gelmesiyle kendiliğinden oluşmuş" gibi hayali bir "kanıt" öne sürmesinden farksızdır.

Cevaplanması gereken, DNA'da veya RNA'da kodlu olan genetik bilginin nasıl ortaya çıktığı, bu bilgiyi okuyan enzimlerin nasıl oluştuğu ve canlı bir hücreyi var eden diğer moleküler tasarımların nasıl var olduğudur. Russell'ın öne sürdüğü "jeoloji-merkezli bakış açısı" bunların hiçbirine en ufak bir açıklama getirmemektedir. Dolayısıyla hayatın kökeni sorusu evrimciler için cevapsız kalmaya devam etmektedir.

2) "Mutasyonlar Evrime Nasıl Yol Açamaz?"

New Scientist'in beş sorusundan ikincisi budur. Ama aslında sorunun "mutasyonlar gerçekten evrime yol açar mı" diye sorulması daha tutarlı olurdu. Çünkü neo-Darwinizm'in iki mekanizmasından biri olarak öne sürülen mutasyonların "evrim" sağladıkları, yani canlılara yeni genetik bilgi kazandırdıkları bugüne kadar hiç gözlemlenmemiş, hiçbir kanıtına rastlanmamış bir dogmadan başka bir şey değildir.

Sorunun ve "cevabı"nın yazarı Andrew Pomiankowski'nin bu umutsuz konuda evrim adına bulduğu tek çare ise, hemen hemen tüm canlılarda yer alan ve genel vücut planını belirleyen Hox genler üzerinde spekülasyon yapmaktır. Bu genlerin varlığı bir gerçektir ve bunlara isabet eden mutasyonların canlılar üzerinde büyük morfolojik değişikliklere yol açtığı da bilinmektedir. Ama tüm bunların evrim teorisine kazandırdığı hiçbir şey yoktur. Çünkü Hox genler üzerinde gerçekleşen mutasyonların gözlemlenen etkisi de, diğer mutasyonlarınkiyle aynıdır: Genetik bilgi kaybı, deformasyonlar, sakatlıklar.

Hox genleri etkileyen mutasyonların evrim sağladığına, canlı türlerini geliştirdiğine ve yeni türler, sınıflar, takımlar, filumlar ürettiğine inanmak için, önce körü körüne evrim teorisine inanmak gereklidir. Konuya böylesi bir dogmatizmle değil de, ön yargısız olarak bakan herkes, ne Hox genlerdeki ne de genomun bir başka noktasındaki mutasyonların evrim sağlamayacağını görecektir.

3) "Yeni Türler Nasıl Oluşur?"

Bu soruyla ilgilenen George Turner, konuya bir dizi itirafla başlamaktadır:

"Yakın zamana kadar, türlerin nasıl oluştuğunu bildiğimizi sanıyorduk. İnanıyorduk ki, süreç hep popülasyonların tamamen izole olmasıyla başlar. Popülasyon bir tür ciddi genetik "darboğaz"dan geçtikten sonra oluşur; örneğin hamile bir dişi uzaktaki bir adaya sürüklendiği ve yavruları birbirleriyle çiftleştiği durumlarda.

"Kurucu etkisi" denen bu modelin güzelliği, laboratuvarda test edilebilmesiydi. Ama gerçekte, tutmadı. Evrimci biyologların en iyi çabalarına karşın, hiç kimse kurucu bir popülasyondan yeni bir tür yaratmanın yanına bile yaklaşamadı. Dahası, bildiğimiz kadarıyla, insanların az sayıdaki organizmayı yabancı ortamlara bırakmaları sonucunda da hiç bir yeni tür oluşmadı."

Bu, "türlerin kökeni" konusunda bir yüzyılı aşkın süredir korunmaya çalışılan Darwinist dogmanın iflasının itirafıdır. Önemli bir itiraftır.

Ancak Turner, tahmin edilebileceği gibi, Darwinizm'e inancını sürdürmeye kararlıdır ve yeni spekülasyonlar arayışı içindedir. Malzeme edindiği örnekler ise, Kanada göllerindeki stickleback balıkları ve Afrika'nın büyük göllerindeki cichlid balıklarındaki "türleşme" örnekleridir. Ancak bunların hepsi, evrimci biyologların "mikroevrim" dedikleri, fakat herhangi bir evrimin söz konusu olmadığı, yani yeni bir genetik bilgi üretiminin gerçekleşmediği olaylardır. Bu olayda sadece mevcut bir türün farklı varyasyonları oluşur, canlılar çeşitlenip başka canlılara dönüşmezler. Varyasyonların "makroevrim" sağlamadığı, yeni organlar, yeni özellikler, yeni vücut planları ortaya çıkaramayacağı ise bilinen ve evrimciler tarafından da kabul edilen bir gerçektir. Dolayısıyla Turner'ın ele aldığı "türler nasıl oluşuyor" sorusu, evrimciler açısından cevapsız kalmaya devam etmektedir.

4 ve 5: Dogmanın Üzerine Yapılan Spekülasyonlar

New Scientist'te "beş büyük soru" olarak ele alınan soruların dördüncü ve beşincisi ise, evrimi zaten tartışmasız bir dogma olarak kabul etmiş kişilerin, bu dogmadan yola çıkarak yaptıkları spekülasyonlardır. Dördüncü soruda Paul Rainey "Evrim öngörülebilir mi?" diye sormakta, yani inandığı bu hayali sürecin belli bir yönü olup olmadığını sorgulamaktadır. Beşinci soruda ise Robin Dunbar hayali evrim sürecinin belli bir aşamasında Allah inancının ortaya çıktığını ileri sürmekte ve bu gerçek dışı iddiasına dayalı yorumlar yapmaktadır.

Sonuç:

İlginçtir ki, "evrimin beş büyük sorusu" başlığıyla teoriyi ele alan *New Scientist*, bugün dünyada teori aleyhinde eleştiri getiren bilim adamlarının

gösterdiği kanıtların ve yaptıkları itirazların hemen hiçbirine değinmemiştir. Örneğin;

İndirgenemez kompleks yapıların kökeni nasıl açıklanabilir?

Tüm canlı filumlarının Kambriyen devirde aniden ortaya çıkması nasıl açıklanabilir?

Fosil kayıtları, neden Darwin'in öngördüğü ara formlardan tek bir tanesini dahi ortaya çıkarmamaktadır?

Canlılığın kökenindeki en önemli unsur olan "bilgi" nasıl açıklanabilir?

gibi kritik sorular,

New Scientist tarafından tümüyle görmezlikten gelinmektedir. Ama bir tehlikeyi görmezlikten gelmek, onu ortadan kaldırmaz.

Evrimcilerin gerçekleri gözardı etmesi de Darwinizm'e yönelen tehlikeyi ortadan kaldırmaya yetmeyecektir. Çünkü evrimciler için bu tehlike doğrudan bilimin kendisidir. Darwinizm, bilimin ortaya koyduğu bulgular kullanılarak yıkılmaktadır ve Darwinist kaynakların taraflı yaklaşımının bunu gizlemesi mümkün değildir.

HÜRRİYET BİLİM DERGİSİNİN YANILGILARI

Hürriyet Bilim dergisi, *Discover* dergisinin insanın sözde evrimiyle ilgili bir dosyasını aynen tercüme ederek yayınlamış ve insanın maymun benzeri canlılardan geldiği masalını sanki bilimsel bir gerçek gibi göstermeye çalışmıştır.

Oysaki evrim masalının hiçbir bilimsel dayanağı olmadığı, Darwinizm'in sadece ateizm uğruna ayakta tutulmaya çalışıldığı bilinen bir gerçektir. Kimi evrimci bilim adamları bile, ellerinde bilimsel bir delil olmadığını, sadece materyalist felsefe nedeniyle bu teoriyi savunduklarını ifade etmekten çekinmemektedir. Örneğin evrimci antropolog Dr. Michael Walker, "Kabul etmeliyiz ki, birçok bilim adamı ve teknoloji uzmanının Darwin teorisini ikna olmasalar da onaylamalarının tek nedeni, bu teorinin Yaratıcı'nın varlığını reddetmesidir" demiştir.1

Evrim Masalının Tek Bir Kanıtı Bile Yoktur

"İnsanın evrimi" masalı da, evrim teorisinin diğer iddiaları gibi, sadece Allah'ın yaratışını kabul etmemek uğruna, hiçbir bilimsel temeli olmadan körü körüne savunulan bir hurafeden ibarettir. İnsanın iddia edildiği gibi maymun benzeri ilkel canlılardan evrimleştiğini gösteren hiçbir fosil ya da bir başka kanıt yoktur. Darwinistler 150 yıldır dünyanın dört bir yanını kazmakta ama umdukları fosillere hiçbir zaman ulaşamamaktadırlar. Çünkü yeryüzünde, umdukları gibi evrimsel bir süreç yaşanmamıştır. Evrimci fosil uzmanı David Pilbeam, bunu şöyle itiraf eder: "Farklı bir bilim dalından zeki bir bilim adamını getirseniz ve ona elimizdeki yetersiz delilleri gösterseniz, kesinlikle 'bu konuyu unutun; devam etmek için yeterli dayanak yok' diyecektir."2

İnsanın evrimi iddiasının hayali olduğunun önemli bir göstergesi, bulunan yeni fosillerin iddiayı desteklemek yerine çelişkili hale getirmesidir. ABD'nin en önde gelen paleontologları arasında yer alan Harvard Üniversitesi'nden Niles Eldredge ve Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden Ian Tattersall, bu konuda şu önemli yorumu yapmışlardır:

Canlıların evrimsel tarihlerinin bir keşif meselesi olduğu düşüncesi, bir efsanedir. Eğer öyle olsaydı, ne kadar çok fosil bulursak, insanın evrimi hikayesinin de o kadar açık hale gelmesi gerekirdi. Oysa eğer bir şey olduysa, bunun tam tersi olmuştur.3

Konunun uzmanı olan diğer pek çok evrimci de, aslında savundukları teori hakkında son derece kötümser düşüncelere sahiptirler. Örneğin *Nature* dergisinin bilim yazarı Henry Gee, "insanın evrimine dair fosil "kanıtı" hiç yoktur ki küçük bir kutuya sığsın" der ve şöyle devam eder:

Ata-torun ilişkilerine dayalı insan evrimi şeması, tamamen gerçeklerin sonrasında yaratılmış bir insan icadıdır ve insanların ön yargılarına göre şekillenmiştir... Bir grup fosili almak ve bunların bir akrabalık zincirini yansıttıklarını söylemek, test edilebilir bir bilimsel hipotez değil, ama gece yarısı masallarıyla aynı değeri taşıyan bir iddiadır-eğlendirici ve hatta belki yönlendiricidir, ama bilimsel değildir.4

Kısacası "insanın evrimi", gerçekte var olan bir şey değil, bir "insan icadı"dır. Bu masalı icad edenlerin tek amacı da, insanı Allah'ın yarattığı gerçeğini reddetmektir. (Allah' tenzih ederiz.)

Delil Olarak Gösterilen Kafatasları, Soyu Tükenmiş Maymunlara ve Eski İnsan Irklarına Aittir

Peki *Hürriyet Bilim*'de sözü edilen kafatasları nelerdir? Bu fosiller kimlere aittir?

Bu kafataslarının bir kısmı (*Australopithecus* ve *H. habilis* olarak adlandırılanları) soyu tükenmiş bazı maymun türlerine aittirler. Diğerleri ise (*H. ergaster, H. erectus* olarak adlandırılanları) eski çağlarda yaşamış farklı insan ırklarıdır. Bugün nasıl bazı insan ırklarının kendilerine özgü iskelet ve kafatası yapıları varsa, geçmişteki bu ırkların da bazı kendilerine özgü yapıları vardır. Ama bunların hepsi de bizim gibi insandır. Zaten yapılan arkeolojik çalışmalar, söz konusu en eski insan ırklarının da kültüre sahip olduklarını göstermiştir.

Evrimciler, kendi ön yargıları gereğince, soyu tükenmiş maymunların ve bazı insan ırklarının kafataslarını ardı ardına dizerek bir hayali "evrim ağacı" oluşturmaya çalışmaktadırlar. Ama bilimsel kanıtlar buna da izin vermemektedir. Bulunan her yeni fosil, 100 yıldır savunulan hayali "evrim ağacı"nı biraz daha çökertmektedir. Bunu evrimciler de kabul etmektedir. *Hürriyet Bilim* de evrimin artık "çalıya benzediğini" yazmaktadır. Bu, "fosiller karmakarışık, buradan bir evrim şeması çıkaramıyoruz" itirafının farklı şekilde ifade edilişidir.

Medya Propagandasının İç Yüzü

Ortada gerçek bir "evrim süreci" olmadığı için, evrim teorisinin her detayı tartışmalı, belirsiz ve delilsizdir. Elde hiçbir kanıt olmadığı için, teorinin tek malzemesi, kendine inanmış kimselerin hayal gücüdür. Bu nedenle de evrimci uzmanlar birbirleri ile sürekli uzlaşmazlık ve çelişki

içindedirler. Ancak *Hürriyet Bilim* gibi halka yönelik evrimci yayınlar, bu çelişkileri gizlemeyi ve evrim teorisini sanki bilim dünyasınca ortaklaşa kabul edilen bir gerçek gibi göstermeyi tercih ederler.

Evrim teorisinin içine düştüğü çıkmazı özenle gizler ve kitlelere hep "evrim teorisinin her gün yeni bir kanıtının bulunduğu"nu telkin ederler. Yale ve California Berkeley üniversitelerinde yüksek lisans ve doktora yapmış Amerikalı bir biyolog olan Jonathan Wells, *"Evrimin İkonları: Evrim Hakkında Öğrettiğimiz Pek Çok Şey Neden Yanlış?"* adlı 2000 yılı basımı kitabında bu propaganda mekanizmasını şöyle özetler:

"Toplumun geneli, insanın kökeni hakkındaki derin belirsizliğe dair bilimsel uzmanların yaptıkları açıklamalardan çok nadiren haberdar edilir. Bunun yerine, şu veya bu kimsenin en son teorisi ile besleniriz ve bize bizzat paleoantropologların bunun üzerinde anlaşamadıkları gerçeği aktarılmaz. Ve tipik olarak, teori mağara adamlarının veya "bol makyajlı" insan atalarının hayali resimleri ile süslenir... Görünen odur ki, bilimin hiçbir alanında bu kadar az bir malzeme üzerine bu kadar fazla bir kurgu yapılmamıştır.5

Bilim Yaratılışı Göstermektedir

Sonuçta, "insanın maymunlarla ortak bir atadan geldiği" şeklindeki evrimci hikayenin hiçbir bilimsel temeli olmadığı açıkça anlaşılmaktadır. Nitekim diğer bazı bilimsel bulgular, insanın dil, düşünce, zeka gibi özelliklerinin asla "evrim mekanizmaları" denen kör mekanizmalarla açıklanamayacağını, bu gibi özelliklerin insanı tüm canlılardan ayırdığını göstermektedir.

Kısacası bilim bizlere "İnsan tesadüfen oluşmuş bir hayvandan ibarettir" diye iddia eden evrim teorisinin geçersiz olduğunu göstermekte ve insanın bugünkü özellikleriyle "yaratılmış" olduğunu kanıtlamaktadır. Bu yaratılışın nasıl olduğu ise Allah'ın insanlara yol gösterici olarak gönderdiği Kuran-ı Kerim'de şöyle açıklanır:

Yaratan Rabbin adıyla oku.
O, insanı bir alak'tan yarattı.
Oku, Rabbin en büyük kerem sahibidir;
Ki O, kalemle (yazmayı) öğretendir.
İnsana bilmediğini öğretti. (Alak Suresi, 1-5)

Hürriyet Bilim'in Evrim Masalı, "Bilmiyoruz" İtiraflarıyla Dolu

Hürriyet Bilim kullandığı başlıklar ve spotlarda "insanın evrimi"ni adeta ispatlanmış bir bilimsel gerçek gibi göstermektedir. Ancak makale

okunduğunda bu hikayenin hiçbir aşamasının bilimsel bir kesinlik taşımadığı, tüm aşamaların belirsiz olduğu kolayca görülmektedir.

Örneğin *Hürriyet Bilim* makalesinin "Niçin İki Ayağımız Üzerinde Yürüyoruz?" başlıklı kısmında, şu ifadeler dikkati çekmektedir:

Aslında eski hominidlerin yürüme şekilleri hakkında net bir şey söylemek zor... Kimse... kesin bir şey söyleyemiyor.

"Modern Akıl Nasıl Oluştu?" başlıklı kısımda ise şöyle denmektedir:

Bilim adamları hala modern aklın ortaya nasıl çıktığını bilmiyor...

Diğer kısımlarda da yine hep, belirsizlik taşıyan itiraflar dikkat çekmektedir:

Beyin boyutlarının niçin bu kadar büyüdüğü konusuna gelince... paleoantropologlar bunun nedenleri konusunda fikir birliği içinde değiller.

...Pek çok bilim adamı, alet kullanımının evrimi konusunda kesin bir değerlendirme yapamıyor.

Yıllardır bilim adamları Neandertallerin ve *H. erectus*'un niçin ortadan kalktığını araştırıyor... pek çok neden üzerinde duruldu. Ama bunların hiçbiri kesinlik kazanmadı.

Bu itiraflardan da anlaşıldığı gibi, ortada bilimsel kanıtlarla gösterilmiş bir "evrim süreci" yoktur.

Hürriyet Bilim, itiraf ettiği belirsizliği, "Bilim böyle ilerler, yeni sorular ortaya çıkar ve cevap aranır" gibi bir mantıkla geçiştirmeye çalışmaktadır. Oysa buradaki mesele, bilimin yeni sorular ortaya çıkarması değil, bilimin evrim teorisinin hiçbir varsayımını desteklemiyor olmasıdır. Darwinist bilim adamlarının tüm çabalarına rağmen evrim lehinde kanıt bulamamalarının ve bu teorinin her alanının "belirsiz" kalmasının nedeni, teorinin tümüyle yanlış olmasıdır. Yeryüzünde evrim diye bir şey yaşanmadığı için, bunun yaşandığını varsayan her tez "belirsizlik" ve "çözümsüzlük" içinde kalmaktadır.

1. *Quadrant*, Ekim 1982, s. 44

2. Pilbeam, *The Making of Mankind*, London, 1981, s. 43

3. Niles Eldredge, Ian Tattersall, *The Myths of Human Evolution*, ss. 126-127

4. Henry Gee, *In Search of Deep Time*, New York, 1999, ss. 116-117

5. Wells, *Icons of Evolution*, 2000, s. 225

CNN TÜRK'ÜN EVRİM YANILGILARI

CNNTürk televizyonu, 2003 Aralık ayında, bir sonraki ay "İnsanın Evrimi" isimli bir belgesel film yayınlayacağını duyurdu. Belgeselin tanıtım spotlarında maymun-adam kostümleri giymiş oyuncuları ekrana taşıyan

CNNTürk, insanın atalarının bu gibi "maymun-adamlar" olduğunu savunan evrim teorisini sahipleniyordu böylece.

Oysa evrim teorisinin; daha yerinde bir deyimle Darwinizm'in iddiaları, bugün farklı bilim dallarından gelen pek çok kanıt ile çürütülmüş durumdadır. Bu gerçeği dile getiren çeşitli dallardan bilim adamları, Darwinizm'in; Freudizm ya da Marksizm gibi tarihin çöplüğüne atılma yolunda olduğunu belirtmektedirler. Örneğin Darwinizm'i eleştiren önde gelen isimlerden biri olan California Berkeley Üniversitesi profesörü Phillip Johnson, "Bu teorinin yıkılışının 21. yüzyılda mutlaka gerçekleşeceğini" vurgulamaktadır.1 Johnson ve daha pek çok bilim adamı, hayatın kökeninin Darwinizm'in iddia ettiği gibi "rastlantısal evrim" değil, Allah'ın yaratışı olduğunu açıkça ifade etmekte ve bu konuda kesin kanıtlar ortaya koymaktadırlar.

CNNTürk yöneticileri ise, bu önemli gelişmeleri göz ardı ederek gerçekleri gizlemektedirler. Bunun en önemli kanıtlarından biri, söz konusu kanalda, gerçekte Darwinizm'in son yıllardaki en yüzeysel propagandalarından biri olan, "İnsanın Evrimi" (orijinal ismi *Walking With Cavemen*) belgeselinin "bilimsel bir gerçekmiş" gibi ekranlara taşınmasıdır. Oysa bir *BBC* ve *Discovery Channel* ortak yapımı olan söz konusu belgeselin yüzeyselliği, evrim teorisini kabul edenlerce bile ifade edilmektedir. *The Sunday Telegraph* gazetesinde yapılan bir yorumda, *Walking With Cavemen* için şöyle deniyor:

İçinde gerçek olmayan bir gerçeksel film. (*A factual programme without facts*)2

Bu bölümde *CNN Türk* ekranlarında yer alan söz konusu belgeselin neden çarpıtmalarla, bilimsel hatalarla dolu, içi boş bir "Darwinizm propagandası" olduğunu inceleyeceğiz. Amacımız, evrim teorisinin bilimsel dayanaklardan tümüyle yoksun bir dogma olduğunu bir kere daha göstermektir.

"Maymun-Adamlar"ın İç Yüzü

İnsanın Evrimi *(Walking With Cavemen)* belgeselinin en dikkat çekici yönü, izleyici üzerinde sözde "Evrim vardır" etkisi oluşturmak için maymun-adam kostümleri giydirilmiş aktörlerin varlığıdır. Belgeselin neredeyse tümünde farklı türlere ait hayal ürünü "maymun-adamlar"ın bedenleri, dahası bunların sosyal yaşamları hatta duyguları ve hırsları, izleyiciye tarihsel bir film havasında aktarılmaktadır.

Oysa gerçekten böyle canlıların var olduğuna dair elde somut tek bir tane bile bilimsel kanıt yoktur! Nitekim belgesel de, bilimsel kanıtlardan değil, evrim teorisinin varsayımlarından yola çıkılarak hazırlanmıştır. Bunu şöyle izah edebiliriz:

1) Belgeselde canlandırılan *Australopithecus afarensis* (Lucy), *Homo habilis, Paranthropus boisei, Homo rudolfensis, Homo erectus, Homo heidelbergensis* gibi sınıflamalara ait fosil kalıntıları, çok az sayıda ve belirsizdir. Örneğin *Homo habilis*'e ait fosil kalıntıları, birkaç kafatası parçası ve birkaç iskelet kemiğinden ibarettir. Bunlardan yola çıkılarak bir canlının nasıl bir yaşam sürdüğü, ne gibi işlerle uğraştığı, ne tür aletler kullandığı, neler yediği gibi detayların belirlenmesi mümkün değildir. *Nature* dergisinin editörü Henry Gee'nin 2001 yılındaki bir makalesinde belirttiği gibi, "İnsanın evrimsel tarihi ile ilgili fosil kanıtları dağınıktır ve birbirinden çok farklı yorumların malzemesi olabilir."3 Nitekim, *CNNTürk*'te yayınlanmış olan *Walking With Cavemen* belgeselinde de, sadece Darwinizm'in ön kabullerine uyan yorumlar yapılmış, evrimci yorumlara uymayan, ancak çok açık olan bilimsel gerçekler izleyicilerden gizlenmiştir.

2) İnsanın kökeni hakkındaki fosil kayıtları başta da belirttiğimiz gibi çok zayıftır, birkaç kemik parçası *Walking With Cavemen* belgeselinde tasvir edilen "maymun-adam" portrelerini destekleyemez. Söz konusu fosiller sadece kemik parçalarıdır ve kemik parçalarına bakılarak bir canlının derisinin tüylü olup olmadığı; burnunun, gözlerinin, dudaklarının veya kulaklarının şekli hakkında bir karara varılamaz. *Walking With Cavemen* belgeselinde, tespit edilmesi oldukça zor olan söz konusu "yumuşak dokular", tamamen keyfi bir biçimde Darwinizm'in ön kabullerine göre şekillendirilmiştir.

3) *Walking With Cavemen* belgeselinde gösterilen "sosyal" sahneler ise tamamen hayal ürünüdür. Elbette hiç kimse 5 milyon yıl önce yaşamış bir maymun türünün bireyleri arasındaki kavgaları, hırsları ya da aile yaşamı hakkında bir şey bilemez. Belgeselde bunlara büyük ağırlık verilmiş, kimi zaman izleyiciyi duygusal olarak etkilemeyi amaçlayan "dramatik" sahneler bile canlandırılmış, bu hayali sahnelerle "maymun-adamlar" safsatasının izleyicinin zihnine kazınması hedeflenmiştir.

Bu genel uyarılardan sonra, *Walking With Cavemen* belgeselini akışına uygun olarak inceleyelim ve bu programın gerçekte bir belgesel değil, bir propaganda filmi olduğuna birlikte tanık olalım.

BİRİNCİ BÖLÜM: İNSANLAŞTIRILMAK İSTENEN MAYMUNLAR

Lucy Efsanesi Hakkındaki Propaganda ve Gerçekler

CNNTürk'ün yayınladığı belgeselde *Australopithecus* "insanın ilk atası" gibi gösterilse de, bilimsel bulgular bu türün insanla hiçbir benzerliği olmayan, soyu tükenmiş bir maymun olduğunu kanıtlamaktadır.

Walking With Cavemen belgeseli, Darwinistler açısından son 30 yılın en gözde fosillerinden biri olan Lucy'i ele alarak başlamaktadır. Belgeselde *Australopithecus afarensis* türüne ait bir birey olan Lucy ve ait olduğu türe ait pek çok hayali "tüylü maymun-adam" canlandırılmakta ve bunların, insanın ilk atası oldukları ileri sürülmektedir.

Oysa; hem Lucy hakkındaki bu iddia on yıllardır evrimciler arasında bile tartışma konusudur hem de son birkaç yıl içinde elde edilen yeni bulgular Lucy efsanesine büyük bir darbe vurmuştur.

Lucy hakkındaki bu gerçekleri daha önce de birçok çalışmamızda açıklamıştık. Kısaca tekrar özetleyelim: Sözü edilen canlı; iskeleti, beyin hacmi, kafatası yapısı gibi kriterler açısından günümüz şempanzelerine çok benzeyen soyu tükenmiş bir maymun türüdür. Evrimcilerin bu tür ile insan arasında bağlantı kurmaya çalışmasının tek sözde dayanağı, Lucy'nin biz insanlar gibi dik yürüdüğü iddiasıdır. Oysa bu iddianın gerçek olmadığını gösteren önemli kanıtlar vardır:

1) Lucy, 1974 yılında bulunduktan hemen sonra iki ayaklı ilan edilmesine rağmen o yıllarda bu fosili inceleyen dünyaca ünlü iki evrimci anatomist, Solly Zuckerman ve Charles Oxnard, bu iddiayı reddetmiş ve canlının yürüyüşünün insanlarınkine benzemediğini vurgulamışlardır. O zamandan bu yana Zuckerman ve Oxnard'ın itirazı önemini korumaktadır.

2) Yeni bulgular Zuckerman ve Oxnard'ın görüşünü doğrular niteliktedir. *Australopithecus*'un pelvis kemiği üzerinde 2000 yılında yapılan son inceleme, kemiğin insanlarınkinden çok daha farklı olduğunu ve insan benzeri bir yürüyüş modeline sahip olmadığını göstermektedir.4

3) Aynı yıl Lucy'nin ön kolları üzerinde yapılan bir inceleme, canlının ellerinin klasik bir "knuckle-walker" anatomisinde olduğunu göstermiştir.5 "Parmak boğumu yürüyücüsü" anlamına gelen bu ifade, yürürken ellerinin boğumlarının da üzerine basan, yani aslında dört ayaklı yürüyen maymunların hareket şeklini tanımlar.

4) Lucy'nin ve tüm *Australopithecus* türü maymunların iç kulak kanallarındaki denge sistemi üzerinde yapılan inceleme, bu canlıların insanlar gibi dik yürümeye elverişli bir denge sistemine sahip olmadıklarını kanıtlamıştır.6

Kısacası, Lucy'nin *(A. afarensis)* veya diğer *Australopithecus* türlerinin insanlar gibi dik yürüdükleri tezi kanıtlardan yoksundur. *BBC* her ne kadar *Walking With Cavemen* belgeselinde bu konuyu ispatlanmış bir gerçek gibi sunsa da, belgeselle ilgili internet sitesinde, bu konuda evrimci uzmanlar

arasında da anlaşmazlık olduğu belirtilmektedir.7 Yine aynı sitede kabul edilen bir gerçek, Lucy'nin yürüme şeklinin günümüz orangutanlarının yürüyüşüne çok benzediğini ortaya çıkaran bulgulardır.

Yani Lucy'nin dik yürüdüğü iddiası, evrimci bir spekülasyondan, zorlama bir yorumdan başka bir şey değildir.

"Dik yürüme" iddiası dışında da, zaten bu canlıları bildiğimiz maymunlardan ayıran hiçbir şey yoktur.

Dolayısıyla bu canlılar sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne aittirler. Onları "insanın atası" olarak tanımlamak, bilimsel değil, tamamen ideolojik bir tercihtir.

"Fosil Yok, Ama Yaşadığını Biliyoruz!"

Nitekim *Walking With Cavemen* belgeseli de doğaya bilimsel değil ideolojik gözle bakmaktadır. Belgesel, bilimsel kanıtları analiz etmek yerine, bunları Darwinizm'e uydurmaya çalışmakta, bazı noktalarda ise tamamen hayali canlıları varsayarak, teorinin açıklarını gizlemek için çabalamaktadır.

Bunun açık bir itirafını programda da duymak mümkündür. Programın ilk bölümünde, *Australopithecus*'tan söz edildikten sonra, bu canlıların atası olduğu varsayılan bir başka türden söz edilmekte ve şu ilginç yorum yapılmaktadır:

"Hiçbir zaman bu gizemli maymunlara ait bir fosil bulamadık. Ama yine de onlar hakkında birkaç kritik şey biliyoruz. Modern maymunlar gibi etrafta dolaşmak için ellerini ve ayaklarını kullandıklarını biliyoruz."8

Eğer hiçbir fosil yoksa, bu sözde "atasal maymunların" yaşadığı nereden bilinmektedir? Çok açıktır ki bu "bilme"nin kaynağı, herhangi bir bilimsel bilgi değil, Darwinizm'e olan körü körüne inançtır. Belgesel yapımcıları, insanın maymunsal atalardan evrimleştiğine dogmatik bir biçimde inanmakta, delilleri buna göre yorumlamakta, delil olmadığında ise onu varsaymakta sakınca görmemektedirler.

En büyük sorun ise, bu varsayımı izleyicilere "bilgi" olarak sunmalarıdır. Bunun adı propagandadır.

Çürütülmüş Bir Hikaye: "Ormanlar Kurudu, Savanlar Çoğaldı"

Walking With Cavemen belgeseli, *Australopithecu*s'un dik yürüdüğünü iddia ederken, bu dik yürüyüşün nasıl ortaya çıktığını açıklamaya da çalışmaktadır. Bu konuda anlatılan hikaye ise, on yıllardır evrimci kaynaklarda tekrarlanıp duran klasik hikayedir. Hikayeye göre; 8 milyon yıl kadar önce Afrika'nın tümü ormanlarla kaplıyken iklim değişmiş, kuraklık başgöstermiş ve çoğu yerde ormanların yerini savanlar (yüksek otlarla dolu

kurak araziler) almıştır. Otlar arasında iki ayaklı olarak yürümek sözde daha "avantajlı" hale geldiği için *Australopithecus* türü maymunlar, sözde bu yeni ortama göre evrimleşmişlerdir.

Öncelikle evrimcilerin sıklıkla başvurmak zorunda kaldıkları bu hikayenin bilimsel temelden tamamen yoksun olduğunu belirtmek gerekir; çünkü gerçekte doğal ortamdaki bir değişim, canlıların vücut yapısını etkilemez. Bunun aksine inanmak, Lamarckizm'dir ve bunun bir hurafe olduğu bir yüzyıldır bilinmektedir. Canlıların vücut yapısı genleri tarafından belirlenir, genler de dışarıdaki iklime, bitki örtüsüne göre değişmezler.

Peki evrimciler "savanlarda dikleşen maymun" hikayesini nasıl olup da savunmaktadırlar? Bunu savunurken yaptıkları -ama pek dile getirmedikleri şey- aslında söz konusu maymunlara, onların iskeletlerini dikleştirecek birtakım "mutasyonlar"ın isabet ettiğine inanmaktır. Bugüne kadar hiçbir canlıya anatomik bir yarar sağlamadığı, aksine önemli zararlar verdiği bilinen mutasyonların, adeta sihirli bir değnek gibi, maymun iskeletine "rötuş"lar yaparak onu dikleştirdiği gibi akıl ve mantıktan tamamen uzak bir inanca sahiptirler. Fransa'nın 20. yüzyıldaki önde gelen doğa bilimcilerinden biri sayılan zoolog Paul Pierre Grassé, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, söz konusu Darwinist inancı şöyle eleştirmiştir:

Mutasyonların, hayvanların ve bitkilerin ihtiyaçlarının karşılanmasını sağladığına inanmak, gerçekten çok zordur. Ama Darwinizm bundan fazlasını da ister: Tek bir bitki, tek bir hayvan, binlerce ve binlerce tam olması gerektiği şekilde faydalı tesadüflere maruz kalmalıdır. Yani mucizeler sıradan bir kural haline gelmeli, inanılmaz derecede düşük olasılıklara sahip olaylar kolaylıkla gerçekleşmelidir. Hayal kurmayı yasaklayan bir kanun yoktur, ama bilim bu işin içine dahil edilmemelidir. 9

İşin ikinci önemli yönü ise, söz konusu "savanlarda dikleşen maymun" hikayesinin temeli olarak gösterilen "ormanlar kurudu, savanlar çoğaldı" iddiasının son bilimsel bilgiler ışığında çürümüş olmasıdır! *CNNTürk*, 2000 yapımı *Walking With Cavemen* belgeselini izleyicilerine sunmaktadır, ama söz konusu belgeselin büyük yer verdiği bu hikaye hakkında *Discover* dergisinin Eylül 2003'teki sayısında ünlü Darwinist Carl Zimmer şu itirafta bulunmuştur:

Atalarımızın iki ayaklılara nasıl evrildiği sorusunun cevabı, on yıllardır berrak bir şekilde ortada gibi duruyordu. (Southern California Üniversitesi Antropoloji Kürsüsü profesörü) Craig Stanford, "Uzunca zamandır kabul edilen görüş, ormanlardan çıkıp savanlara hareket ettiğimiz veya yüksek otların üstünden etrafa bakmak ya da izole ağaç gruplarına ulaşmak için iki ayaklı hale geldiğimiz şeklindeydi" diyor. Ama son yıllarda yeni kanıtlar bu senaryoyu kuşkulu hale getirmiş durumda. "Uzun zamandır savunulan, zayıf

bir hominidin ormanın güvencesini bırakarak tehlikeli savanlara gittiği ve burada yeni fikirlerle yaşayabilmek için ayağa kalktığı fikri güzel bir hikaye, ama büyük olasılıkla tamamen hayal ürünü" diyor Stanford. Araştırmacılar eski hominid bölgelerine daha yakından baktıklarında, çoğu, bu alanların aslında birer savan olmadığı, ama düşük veya yüksek yoğunlukta ormanlık araziler olduğu sonucuna varmış durumda.10

Dolayısıyla *Walking With Cavemen* belgeselinde binbir zahmetle çekilen "savanlarda gezdiği için dikleşen maymun" sahneleri de tamamen hayal ürünüdür. Böyle bir şeyin gerçekte yaşandığına dair hiçbir kanıt yoktur. Dolayısıyla *CNNTürk*'ün sözde "atalarımız" olarak lanse ettiği canlıların varlığına inanmak son derece mantıksızdır.

Paranthropus boisei ve Homo rudolfensis

Gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey olmayan *Australopithecus* hakkındaki tüm hayal ürünü hikayelerden ve dramatizasyonlardan sonra, *Walking With Cavemen* belgeseli zamanda yolculuk yaparak günümüzden 2 milyon yıl öncesine gitmektedir. Bu zaman diliminde "hominid" (insanımsı) olarak sunulan üç tür vardır:

Paranthropus boisei

Homo rudolfensis

Homo habilis

Paranthropus boisei gerçekte bir *Australopithecus* türüdür. Yani kalın ve güçlü iskelet yapısıyla, küçük beyin hacmiyle, kafatasının tepesindeki kas tutunma çıkıntısıyla, günümüz gorillerine çok benzeyen soyu tükenmiş bir maymundur. İnsanla hiçbir ilgisi yoktur. Nitekim bu gerçek, belgeselde de kabul edilmektedir. Canlının "hominid" (insanımsı) olarak tanımlanması, Darwinist bir aldatmacadan başka bir şey değildir.

Homo rudolfensis'i ise bazı araştırmacılar *Homo habilis* sınıflamasına dahil etmeyi tercih ederler. Ellerinde bu sınıflamaya ait sadece kafatası vardır, ama hiç beden iskeleti yoktur. Bu belirsizlik nedeniyle olacak; *Walking With Cavemen* belgeseli de bu canlılar üzerinde fazla durmamakta ve asıl olarak *Homo habilis*'te yoğunlaşmaktadır. Belgeseldeki hayal ürünü iddialara göre, insanın *Australopithecus*'tan sonraki atası, *Homo habilis* adı verilen bu soyu tükenmiş türdür.

Gerçekler ise elbette ki çok farklıdır.

Homo habilis Hikayeleri ve Gerçekler

Öncelikle *Homo habilis*'i tanımlamak gerekir. "Homo" kelimesi biyolojide insanı ifade eder. Dolayısıyla evrimciler *Homo habilis, Homo erectus, Homo rudolfensis* gibi farklı türlerin hepsinin insan "genus"u

(türden bir üst sınıflama) içinde olduğunu kabul ederler; ancak evrimci teze göre Homo türlerinin erken örnekleri (yani *H. habilis* ve *H. rudolfensis*) hala yarı maymun anatomisindedir.

Gerçekte ise bu tanımlama ve sınıflandırmalar, maymundan insana uzanan bir hayali "evrim basamağı" oluşturabilmek için üretilmiş zoraki kategorilerdir.

Bu nedenledir ki, *Homo habilis* diye bir türün gerçekte var olup olmadığı, evrimciler arasında bile tartışma konusudur.

İtirazlar 1980'lerin başında başladı. Ünlü paleoantropologlar Bernard Wood ve Loring Brace, bu canlının "Homo" yani insan kategorisine dahil edilmesinin yanlış olduğunu, *Homo habilis* yerine, "alet kullanabilen Güney Afrika maymunu" anlamına gelen *Australopithecus habilis* olarak sınıflandırılması gerektiğini savundular.

1994 yılında Amerikalı antropolog Holly Smith, *Australopithecus, Homo habilis, Homo erectus* ve *Homo neandertalensis* olarak sınıflandırılan türlerin dişleri üzerinde yaptığı analizlerle şu sonuca vardı:

Dişlerin gelişimi ve yapısı kriterine dayanarak yaptığımız analizler, *Australopithecus* ve *Homo habilis* türlerinin Afrika maymunlarıyla aynı kategoride olduklarını" göstermektedir.11

Aynı yıl Fred Spoor, Bernard Wood ve Frans Zonneveld adlı üç anatomi uzmanı, insan ve maymunların iç kulaklarında yer alan ve denge sağlamaya yarayan yarı-çembersel kanalların karşılaştırmalı analizini yaptılar. Spoor, Wood ve Zonneveld'in inceledikleri tüm *Australopithecus* ve dahası *Homo habilis* örneklerinin iç kulak kanalları günümüz maymunlarınınkiyle aynıydı.12

Bu alanda otorite sayılan Bernard Wood ve Mark Collard'un 1999 yılında *Science* dergisinde yayınlanan incelemeleri ise, *Homo habilis* ve *Homo rudolfensis* kategorilerinin hayali olduğunu, aslında bu kategorilere dahil edilen fosillerin *Australopithecus* sınıflaması içinde incelenmesi gerektiğini ortaya koydu. Wood ve Collard, "yeni bulgular, mevcut bulgulara getirilen yeni yorumlar ve paleoantropolojik kayıtlar üzerindeki kısıtlamalar, bu sınıflamaları Homo cinsine dahil etmek için kullanılan kriterleri geçersiz hale getirmektedir" dedikten sonra şu sonuca varmışlardır:

Dolayısıyla, *H. habilis* ve *H. rudolfensis*, Homo cinsinden çıkarılmalıdır... Şu an için, hem *H. habilis*'in hem de *H. rudolfensis*'in *Australopithecus* cinsine geçirilmesini öneriyoruz. 13

Wood ve Collard'ın vardıkları sonuç şudur: *Walking With Cavemen* belgeselinde "insanın maymunsu ataları" olarak canlandırılan türlerin, gerçekte insanla herhangi bir ilişkileri olduğunu gösteren hiçbir kanıt yoktur. Belgeselin ilk bölümünde gösterilen canlıların tümü,

Australopithecus kategorisine dahil edilmesi gereken soyu tükenmiş maymunlardır.

Aslında *Walking With Cavemen* belgeselinin yapımcıları bile; belgeselde varlığı kesin bir tür gibi gösterdikleri *Homo habilis*'in aslında insanımsı olmadığını itiraf etmektedirler. Belgeselin DVD'sinde yer alan "Fact Files" (Gerçek Dosyaları) bölümünde, *Homo habilis*'ten söz edilirken "bu başlıklandırma şu anda son derece tartışmalı" demektedirler. Ama evrimciler açısından "son derece tartışmalı" olan bu hayali canlıyı, sosyal hayatından aile içi ilişkilerine kadar canlandırıp ekranlara taşımakta ve izleyicilere empoze etmekte hiçbir sakınca görmemektedirler.

Homo habilis'in "insanımsı" sayılmasındaki en büyük etken ise, kullandığı varsayılan taş aletlerdir. Belgeselde bu konuya büyük vurgu yapılmakta ve taş aletler yontan *H. habilis* sahnelerine geniş yer verilmektedir. Oysa programın kritiğini yapan İngiliz yazar Paul Garner'ın da belirttiği gibi 14, *H. habilis*'in gerçekte bu aletleri kullandığını gösteren hiçbir kanıt yoktur. *H. habilis* fosillerinin bulunduğu bölgede bazı taş aletler bulunmuş ve bunlar hemen bu canlılara atfedilmiştir. Ancak bu, bir fil fosilinin yakınlarında bıçak bulunduğunda, bunun "fil yapımı bıçak" olduğunu kabul etmek gibi bir şeydir.

I. Bölümün Özeti

Gerçekte *Walking With Cavemen* belgeselinin birinci bölümünde gösterilen tüm canlılar, bugün soyları tükenmiş maymun türleridir. Bu türlerin bazıları geçtiğimiz on yıllar içinde "Homo" yani insan sınıflamasına dahil edilse de, bunun tümüyle zorlama bir yorum olduğu ve söz konusu canlıların yeniden *Australopithecus* sınıflamasına alınmaları, yani maymun olarak kabul edilmeleri gerektiği, bugün evrimciler tarafından bile kabul edilmektedir. Belgeselde anlatılan diğer hikayeler -örneğin Afrika'nın savanlaşması ve bunun sözde dik yürüyüşe yol açması- en son bilimsel bulgular tarafından çürütülen boş hikayelerdir.

Sonuçta, elde sadece zorla insanlaştırılmak istenen maymunlar vardır. *Walking With Cavemen* belgeselinin yapımcıları, bu maymunlara insansı sosyal hayatlar kurgulayarak ve insansı makyajlar yaparak Darwinizm propagandası yapmaktadırlar. Ama bilim onların aleyhinedir.

Bilim, biraz sonra inceleyeceğimiz gibi, yeryüzündeki ilk insanların hiçbir ataları olmadan, aniden ortaya çıktıklarını göstermektedir.

İKİNCİ BÖLÜM: MAYMUNLAŞTIRILMAK

İSTENEN İNSANLAR

Aniden Ortaya Çıkan İnsanlar

CNNTürk belgeselinde *Homo ergaster* ve *Homo erectus* insanlarına yapılan makyaj ve sosyal yaşam tasvirleri, yarı-maymun mağara adamları izlenimi vermektedir. Oysa kanıtlar, bu insanları "ilkel" saymak için hiçbir neden olmadığını göstermektedir.

CNNTürk'ün "İnsanın Evrimi" adıyla yayınladığı *Walking With Cavemen* belgeselinin ikinci bölümünü izlemeye başladığınızda, bir önceki hayali maymun-adam tasvirlerinden oldukça farklı tiplemelerle karşılaşırsınız. Artık ekranda tüm vücudu tüylerle kaplı, maymunsu çığlıklar atan şempanze-goril versiyonları değil, dimdik yürüyen, vücutları tüylerle kaplı olmayan, iskeletleri bizden farksız insanlar vardır.

Bunun nedeni, "insanın evrimi" denen hikayeye dahil edilen fosil kayıtlarında, ilk insanların, insanlara özgü yapılarıyla aniden ortaya çıkmalarıdır. *Walking With Cavemen* yapımcıları bile, bu gerçeği fazla gizleyememiştir. (Gizlemek için yaptıkları birkaç "maymunlaştırma" rötuşunun neden geçersiz olduğunu az sonra inceleyeceğiz.)

İkinci bölümün başında ekranda görülen geyik avcısı insanlar, bilim adamlarının *Homo ergaster* sınıflamasına dahil ettiği insanlardır. *Homo ergaster* çoğunlukla *Homo erectus*'la aynı tür olarak kabul edilir; birbirlerine çok benzerler. Dikkat çekici olan, fosil kayıtlarında ortaya çıkan ilk insanlar olan bu kategorilerin, kendilerinden önce gelen sözde "insanımsılardan" (yani *Australopithecus* türleri ve *H. habilis*, *H. rudolfensis* gibi gerçekte *Australopithecus* olan zorlama olarak *Homo* cinsi gösterilenlerden) çok farklı olmalarıdır. Evrimci araştırmacı Hawks ve ekibi, *Journal of Molecular Biology and Evolution* dergisinde yayınlanan 2000 yılı tarihli makalelerinde kendileri açısından şaşırtıcı olan bu durumu şöyle özetlerler:

Biz de, diğer pek çok (uzman) gibi anatomik kanıtların yorumundan şu sonuca varıyoruz: Erken *H. sapiens*'ler (*H. erectus* ve *H. ergaster*'in), kendilerinden önce gelen veya onlarla eş zamanlı olan *Australopithecus*lardan hem iskeletleri hem de davranışları açısından neredeyse her yönden çok farklıydılar.15

Homo erectus ve Homo ergaster: Farklı İnsan Irkları

Homo erectus ve *Homo ergaster* büyük ölçüde aynı anatomiye sahiptir; gerçekte *H. ergaster*, Afrika'da bulunan *H. erectus* fosillerine verilen isimdir.

Homo erectus "dik yürüyen insan" anlamına gelir. Evrimciler bu insanları, "erect" (dik) sıfatı ile öncekilerden ayırmak zorunda kalmışlardır. Çünkü eldeki tüm *Homo erectus* fosilleri, *Australopithecus* ya da *Homo habilis* örneğinde görülmediği kadar diktir. Günümüz insanının iskeleti ile *Homo erectus* iskeleti arasında hiçbir fark yoktur. Bunu gösteren en ünlü örnek, Kenya'daki Turkana Gölü yakınlarında bulunan "Turkana Çocuğu" fosilidir. Bu fosilin sahibinin 12 yaşında bir çocuk olduğu ve büyüdüğü zaman yaklaşık 1.83 m. boyunda olacağı saptanmıştır. Fosilin dik iskelet yapısı günümüz insanınınkinden farksızdır. Amerikalı paleoantropolog Alan Walker, ortalama bir patoloğun bu fosilin iskeletiyle, günümüz insanı iskeletini birbirinden ayırmasının çok güç olduğunu söyler. Walker kafatası için de, "bir Neandertal kafatasına aşırı derecede benzediğini" söylemektedir.16 Neandertaller biraz sonra inceleyeceğimiz gibi günümüz insanının bir ırkıdırlar. Dolayısıyla *Homo erectus* da yine günümüz insanının bir ırkıdır.

Nitekim Connecticut Üniversitesi'nden Prof. William Laughlin, Eskimolar ve Aleut Adaları insanları üzerinde uzun yıllar anatomik incelemeler yapmış ve bu insanlar ile *Homo erectus*'un şaşırtıcı derecede birbirlerine benzediklerini görmüştür. Laughlin'in vardığı sonuç, tüm bu ırkların gerçekte *Homo sapiens* türüne (günümüz insanına) ait farklı ırklar olduğudur:

Hepsi *Homo sapiens* türüne ait olan Eskimolar ve Avustralya yerlileri gibi uzak gruplar arasındaki büyük farklılıkları dikkate aldığımızda, *Homo erectus*'un da kendi içinde farklılıklar taşıyan bu türe (*Homo sapiens*'e) ait olduğu sonucuna varmak çok mantıklıdır. 17

Evrimcilerin *Homo erectus*'u "ilkel" saymaktaki en önemli dayanakları ise, kafatası hacminin (900-1100 cc.) günümüz insanınınkinin ortalamasından küçüklüğü ve kalın kaş çıkıntılarıdır. Oysa bugün de dünyada *Homo erectus*'la aynı kafatası hacmi ortalamasında pek çok insan yaşamaktadır (örneğin pigmeler) ve bugün de çeşitli ırklarda kaş çıkıntıları vardır (örneğin Avustralya yerlileri Aborijinler'de). Turkana Çocuğu'nun kafatası yapısının ise bugün Afrika'da halen yaşayan Masai kabilesinin bireylerinin kafatası yapısına çok benzediği tespit edilmiştir.

Kafatası hacmi farklılığının zeka ve beceri yönünden hiçbir fark oluşturmadığı ise bilinen bir gerçektir. Zeka, beynin hacmine göre değil, beynin kendi içindeki organizasyonuna göre değişir.18

Kısacası *Walking With Cavemen* belgeselinde "ilkel insan" olarak tasvir edilen *Homo erectus*'un (veya *Homo ergaster*'in) gerçekte sözde ilkel olduğunu gösteren hiçbir bulgu yoktur. Belgeselde bu insanların ilkel bir konuşmaya sahip oldukları da ileri sürülmüştür; bu da tespit edilmesi hiçbir

şekilde mümkün olmayan, hiçbir bilimsel kanıta dayanmayan bir spekülasyondan başka bir şey değildir.

Homo erectus'un yapay bir sınıflama olduğu, *Homo erectus* kategorisine dahil edilen fosillerin gerçekte *Homo sapiens*'ten ayrı bir tür sayılacak kadar farklılık taşımadığı, son yıllarda bilim dünyasında giderek daha fazla dile getirilmektedir. En son 2000 yılında düzenlenen ve sonuçları A*merican Scientist* dergisinde yayınlanan Senckenberg konferansında, Michigan Üniversitesi'nden Milford Wolpoff, Canberra Üniversitesi'nden Alan Thorne ve meslektaşları "*Homo erectus*'un bir tür olarak geçerliliği bulunmadığını, tamamen ortadan kaldırılması gerektiğini" savunmuşlardır. Bu bilim adamlarının vardıkları sonuca göre, "Homo cinsinin tüm üyeleri, 2 milyon yıl öncesinden günümüze kadar, varyasyona oldukça açık ve geniş alanlara yayılmış tek bir tür, yani *Homo sapiens* türüdür"19

Yani ortada "ilkel insanlardan modern insanlara doğru geçiş" değil, dünyanın farklı bölgelerinde farklı ırklar halinde yaşamış tek bir insan türü (*Homo sapiens*) vardır.

Bu tek insan türü ile "insanın evrimi" senaryosunda kendisinden önce gelen maymunlar *(Australopithecus, Homo habilis)* arasında ise büyük bir uçurum vardır.

Dolayısıyla fosil kayıtlarında beliren ilk insanlar, evrim süreci olmadan, aynı anda ve aniden ortaya çıkmışlardır. Bu ise insanın kökeninin "evrim" değil "yaratılış" olduğunu gösteren bir bilimsel kanıttır.

Homo heidelbergensis ve Neandertaller

Neandertal insanları *CNNTürk* belgeselinde hayal gücü olmayan ilkel maymun-adamlar gibi gösterilse de, kanıtlar bu insanların ileri bir kültüre sahip olduğunu göstermektedir. Neandertallerin müzik yeteneğine sahip oldukları bile kanıtlanmıştır.

Walking With Cavemen belgeseli *Homo erectus* ve *Homo ergaster* hakkındaki canlandırmalarından sonra bir kez daha tarih içinde yolculuk yaparak 500 bin yıl öncesine varmaktadır. Bu dönemde ele alınan insan ırkları; *Homo heidelbergensis* (*archaic Homo sapiens* olarak da bilinir) ve Neandertallerdir.

Belgeselde Darwinist ön yargılar gereği bu insanlar yine "ilkel insan" olarak tasvir edilmektedir. Oysa ön yargıları bir kenara bırakır ve sadece kanıtları ele alırsak, bu insanları "ilkel" saymak için hiçbir gerekçe olmadığını görürüz.

Homo heidelbergensis günümüz insanından ancak çok küçük farklılıklarla ayrılır. Hatta bazı araştırmacılar, bu ırkın temsilcilerinin günümüzde hala yaşamakta olduklarını söyleyerek Avustralyalı Aborijin

yerlilerini örnek gösterirler. Aborijin yerlileri de aynı bu ırk gibi kalın kaş çıkıntılarına, içeri doğru eğik bir çene yapısına ve biraz daha küçük bir beyin hacmine sahiptirler. Ayrıca çok yakın bir geçmişte Macaristan'da ve İtalya'nın bazı köylerinde bu insanların yaşamış olduklarına dair önemli bulgular elde edilmiştir.

Neandertaller de özgün bir insan ırkıdır. Beyin hacmi ortalamalarının günümüz ortalamasından bile yüksek olduğu bilinmektedir. Bir zamanlar Darwinist ön yargılar sonucunda yarı-maymun yaratıklar olarak gösterilen Neandertaller hakkındaki tüm "ilkellik" iddiaları bir bir çürümüştür. Bu konuda önde gelen bir otorite sayılan New Mexico Üniversitesi'nden paleoantropolog Erik Trinkaus şöyle yazar:

"Neandertal kalıntıları ve günümüz insanı kemikleri arasında yapılan ayrıntılı karşılaştırmalar göstermektedir ki, Neandertallerin anatomisinde ya da hareket, alet kullanımı, zeka seviyesi veya konuşma kabiliyeti gibi özelliklerinde günümüz insanlarından aşağı sayılabilecek hiçbir şey yoktur."20

Kafatası Hacmi Karşılaştırmaları ve Maymunlar ile İnsanlar Arasındaki Büyük Fark

Darwinistlerin çoğu zaman evrimci bir bakış açısıyla yorumladıkları kafatası hacmi karşılaştırmaları, son veriler ışığında, evrim teorisine darbe olmuştur. 1998 yılında yapılan ve *Science* dergisinde "Hominid Beyninin Evrimi: Görünüş Aldatıcı Olabilir" başlığıyla yayınlanan bilimsel makalede, önceki yıllarda yapılan kafatası hacmi ölçümlerinde özellikle *Australopithecus* türlerinin boyutunun yanlış bir teknik nedeniyle abartıldığı ortaya konmuştur. Makalenin yazarı D. Falk, evrimci iddialara da yer vermekle birlikte, 2 milyon yıl kadar önce hominid kafatası boyutunda "dramatik bir yükseliş" olduğunu ve "beyin hacminin neredeyse iki katına çıktığını" yazmak durumunda kalmıştır.21

Evrimci ön yargılar bir kenara bırakılarak düşünüldüğünde, bu bulgunun açık sonucu şudur: Bundan 2 milyon yıl kadar önce, ilk insanlar ortaya çıkmıştır ve bu insanların beyin hacimleri, kendilerinden önce yaşamış maymunlarınkinden iki kat daha büyüktür.

Yani ortada bir "evrim" değil, "aniden ortaya çıkış" durumu vardır.

Evrimcilerin bu konuda malzeme edindikleri en önemli nokta, "erken *Homo sapiens*" diye adlandırdıkları insanların (*Homo ergaster*, *Homo erectus* veya *Homo heidelbergensis*) kafatası hacimlerinin günümüz ortalamasından daha düşük olmasıdır. Ancak bu durum, söz konusu insanların "ilkel" oldukları anlamına gelmez; çünkü gerçekte günümüz insanının kafatası hacmi de ırklara ve bireylere göre çok büyük farklılıklar

içermektedir ve "erken *Homo sapiens*" örnekleri, günümüz insanının kafatası hacmi yelpazesine kolaylıkla sığmaktadır. Şemada görüldüğü gibi:

Günümüzde yaşayan insanların kafatası hacimlerinin 700 cc'den 2000 cc'ye kadar değiştiği bilinmektedir. Fosil kayıtlarına baktığımızda, insana özgü söz konusu kafatası hacmine sahip olan fosillerin *Homo ergaster* ile başladığını, *Homo erectus* ve *Homo neanderthalensis*'i (Neandertal adamı) içine aldığını görürüz. Daha önceki fosiller (yani *Australopithecus* ve *Homo habilis*) ise, açıkça maymunların kafatası hacmine sahiptir. Kafatası hacimlerini gösteren üstteki şema, insanların yeryüzünde aniden ve hiçbir ataları olmadan ortaya çıktıklarını yani yaratıldıklarını bir kez daha göstermektedir.

Erken İnsan Irklarını "İlkel" Göstermenin Yanlışlığı

Tüm bu gerçeklere rağmen Darwinistler, erken Homo ırklarını ilkel saymakta kararlıdırlar; çünkü teorilerinin gereği budur. Bu dogmatik yaklaşım, *Walking With Cavemen* belgeseline de hakimdir. Belgeselde erken insan ırklarının düzgün konuşamadıkları veya hayal etme yeteneğinden yoksun oldukları iddiası ısrarla vurgulanmaktadır. Ancak bu da tamamen hayal ürünü, hiçbir dayanağı olmayan bir varsayımdan ibarettir.

Belgeselde tasvir edilen tüm diğer "ilkellik" görüntüleri -çiğ et yeme, vahşi davranışlar vs.- tamamen hayalidir. Bu insanların eti pişirmeden yediklerini tespit edebileceğimiz ya da vahşi davrandıklarını gözlemleyebileceğimiz hiçbir kanıt yoktur. Elimizde bu insanların fosilleri vardır ve fosillerden bu tür sonuçlar çıkmamaktadır.

İngiliz yazar Paul Garner, belgeseldeki bu çarpıtmayı şöyle yorumlamaktadır:

(*Walking With Cavemen*'de) evrimci fikirleri güçlendirmek için insani karakterlere maymun-benzeri davranışlar atfetme yönünde güçlü bir çaba dikkati çekmektedir. Örneğin ergaster insanları, hiç kıyafet giymeyen, pişmemiş et yiyen, maymunsu jestler ve mimikler kullanan yaratıklar olarak gösterilmektedir. Bu hayvansılık vurgusu, özellikle yaşlı erkeğin, rakibiyle dövüşen genci vahşice dövmesi sahnesinde en şiddetli formunu almaktadır. Ergaster'e atfedilen bu hayvansı davranış dayanaksızdır ve program yapımcılarının evrimsel ön yargılarının bir sonucudur. Ergaster'in insani özellikleri (anatomisi ve alet yapımı) kanıta dayanırken (ona atfedilen) maymunsu özellikler spekülatiftir ve kanıtsızlığa dayanmaktadır.

Dahası, Paul Garner'ın vurguladığı gibi, gerçekte *Homo erectus*'un giysi kullandığına dair dolaylı bir kanıt vardır: *Homo erectus* fosilleri Almanya, Sibirya ve Dmanisi'de (Karadeniz sahili) bulunmuştur ve kışları hayli soğuk

olan bu coğrafyalarda giysisiz insanların yaşamlarını sürdürebilmesi imkansız gözükmektedir.

Bunun yanı sıra erectus/ergaster insanlarının belgeselde iddia edildiğinin aksine; ileri bir zekaya, hayal gücüne ve kültüre sahip olduklarını gösteren çok önemli kanıtlar vardır; ama bunlar, on yıllardır evrimciler tarafından ısrarla göz ardı edilmektedir. Bu kanıtlardan biri, ünlü fosil araştırmacısı Louis Leakey'nin 1970'lerin başında Olduvai Gorge'da bulduğu 1.7 milyon yıllık kulübe kalıntılarıdır.22 Leakey ve diğer araştırmacılar, bu kalıntıların "ancak *Homo sapiens*" tarafından yapılabilecek kadar kompleks bir kulübeye ait olduğu sonucuna varmışlardır. *Homo erectus*'u "ilkel" sayan ön yargı bir kenara bırakılırsa, *Homo erectus*'un da günümüz insanı ile aynı şuur ve zekaya sahip olduğu ve bu kulübenin o dönemde yaşayan insanlar tarafından yapıldığı ortaya çıkar.

Homo erectus hakkındaki bir diğer çarpıcı kanıt, bu insanların denizcilik yaptıklarına işaret eden bulgulardır. *New Scientist* dergisinde "Ancient mariners: Early humans were much smarter than we suspected" (Antik Denizciler: İlk İnsanlar Sandığımızdan Çok Daha Akıllıydılar) başlığıyla yayınlanan bir makalede, 700 bin yıl önce yaşamış *Homo erectus*ların denizcilik yaptıklarına dair kanıtlardan söz edilmiştir.23

Kulübe inşa eden, denizcilik yapan insanların *Walking With Cavemen* belgeselinde ilkel maymun-adamlar olarak gösterilmesi ise, bu belgeselde ne kadar büyük bir çarpıtma yapıldığını göstermektedir.

Aynı çarpıtma Neandertaller için de yapılmış ve bu insanlar "hayal etme yeteneğinden yoksun" ilkeller olarak tasvir edilmiştir. Oysa fosil bulguları, Neandertallerin ileri bir kültüre de sahip olduklarını göstermektedir. Bunun en ilginç örneklerinden biri, Neandertal insanları tarafından yapılmış olan fosilleşmiş bir flüttür. Bir ayının uyluk kemiğinden yapılmış olan söz konusu flüt, arkeolog Ivan Turk tarafından 1995 Temmuzu'nda Kuzey Yugoslavya'daki bir mağarada bulunmuştur. Daha sonra da bir müzikolog olan Bob Fink, flütü analiz etmiştir. Fink, karbon testine göre yaşının 43.000 ile 67.000 yıl arasında olduğu düşünülen bu aletin, 4 nota çıkardığını ve flütte yarım tonlar ve tam tonların da olduğunu tespit etmiştir. Bu keşif, Neandertallerin Batı müziğinin temel formu olan yedi nota ölçüsünü kullandıklarını göstermektedir. Flütü inceleyen Fink, "eski flütün üzerindeki ikinci ve üçüncü delikler arasındaki mesafenin, üçüncü ve dördüncü delikler arasındaki mesafenin iki katı" olduğunu belirtmektedir. Bunun anlamı, birinci mesafenin tam notayı, ona komşu olan mesafenin de yarım notayı temsil ettiğidir. "Bu üç nota inkar edilemez bir şekilde diatonik bir ölçekteki gibi ses çıkarır" diyen Fink, Neandertallerin müzik kulağı ve bilgisi olan insanlar olduğunu belirtmektedir.24

Diğer bazı fosil bulguları, Neandertallerin ölülerini gömdüklerini, hastalarına baktıklarını, kolye ve benzeri takı eşyaları kullandıklarını göstermektedir.25

Öte yandan fosil kazıları sırasında Neandertal insanları tarafından kullanıldığı tespit edilen 30 bin yıllık bir dikiş iğnesi de bulunmuştur. Kemikten yapılmış olan bu iğne son derece düzgündür ve iplik geçirilmesi için açılmış bir deliğe sahiptir.26 Elbette ki dikiş iğnesine ihtiyaç duyacak bir giyim-kuşam kültürüne sahip olan insanların "'ilkel" sayılması mümkün değildir.

Bütün bu bilimsel kanıtlara rağmen Neandertalleri "ilkel" saymakta ısrar eden *Walking With Cavemen* belgeseli ise, gerçekte bir belgesel değil, aldatmacalara dayalı bir propaganda filminden ibarettir.

Sonuç

*CNNTür*k, *Walking With Cavemen* belgeselini yayınlayarak Türk toplumuna "insanın evrimi" iddialarının sözde bilimsel bir gerçek olduğu izlenimini vermek istiyor olabilir. Ancak bu mesaj doğru değildir; çünkü evrim teorisinin tümü gibi "insanın evrimi" teorisi de tam anlamıyla kriz içindedir.

Ve bu durum, teorinin savunucuları tarafından bile itiraf edilmektedir.

İnsanın kökeni konusundaki ünlü yayınlardan biri olan *Discovering Archeology* dergisinde, derginin editörü Robert Locke tarafından yazılan makalede "insanın atalarını aramak, ışıktan çok ısı veriyor" denmekte ve ünlü evrimci paleoantropolog Tim White'ın şu itirafı aktarılmaktadır: "Bugüne dek cevaplayamadığımız sorulardan dolayı hepimiz hüsrana uğramış durumdayız."27

Sorun, evrim teorisinin tüm iddialarının bilimsel kanıtlarla sürekli ters düşmesidir. Kanıtlar, yeryüzündeki farklı canlı gruplarının -insanlar dahil- hep aniden ve kendi özgün yapılarıyla ortaya çıktıklarını göstermektedir. Bu ise "evrim"e değil, yaratılışa delildir.

Bu nedenledir ki bugün bilim dünyasında, evrim teorisinin dogmatik taraftarları sürekli olarak yaratılış gerçeğini destekleyen kanıtlarla karşılaşmaktadır.

CNNTürk yetkililerinin, bu gerçekleri araştırmaları, Allah'ın yaratmasının delillerini inceleyerek gerçekleri izleyicilerine aktarmaları gerekmektedir. Böylece *CNNTürk* izleyicileri de, Darwinist propagandalarla aldatılmak yerine, kanıtları objektif olarak inceleme imkanı bulacaklardır.

Söz konusu kanıtları objektif olarak inceleyen herkes, şu açık gerçeği görecektir: Yeryüzünde yaşamın kaynağı rastlantısal, kör bir "evrim süreci"

değil, yaratılıştır. Allah tüm canlıları özgün ve mükemmel vücut yapılarıyla ayrı ayrı yaratmıştır.

1-Phillip E. Johnson, "Mothballed *Science*, *Touchstone Magazine*, Aralık 2003
2-Programme of the day. The Sunday Telegraph TV & Radio 23-29 Mart 2003, s.43
3-Gee, H., "Return to the planet of the apes," *Nature*, 412:131?132 (Temmuz 12, 2001)
4-Marchal, F., "A New Morphometric Analysis of the Hominid Pelvic Bone," *Journal of Human Evolution*, 38:347-365 (2000)
5-Collard, M., Aiello, L. C., From forelimbs to two legs, *Nature*, 404:339-340 (Mart 23, 2000)
6-Spoor, F., Wood, B., Zonneveld, F., "Implications of early hominid labyrinth morphology for evolution of human bipedal locomotion," *Nature*, 369:645-648 (Haziran 23, 1994)
7-http://www.bbc.co.uk/*Science*/cavemen/chronology/contentpage1.shtml
8-Yorum, *Walking With Cavemen* Belgeseli 1. bölümde 11. dakikada geçmektedir. Alıntının İngilizce orjinali: "We have never found any fossil evidence of these mysterious apes. Yet we know a few vital things about them. We know that like modern apes, they use their hands as well as their feet to move around."
9-Pierre-P Grassé, *Evolution of Living Organisms*, New York: Academic Press, 1977, s. 103
10-Carl Zimmer, "Great Mysteries of Human Evolution", *Discover*, Vol. 24, No. 9, Eylül 2003
11-Holly Smith, *American Journal of Physical Antropology*, Cilt 94, 1994, ss. 307-325
12-Fred Spoor, Bernard Wood, Frans Zonneveld, "Implication of Early Hominid Labyrinth Morphology for Evolution of Human Bipedal Locomotion", *Nature*, cilt 369, 23 Haziran 1994, s. 645-648
13-Bernard Wood, Mark Collard, "The Human Genus", *Science*, vol 284, No 5411, 2 Nisan 1999 ss. 65-71
14-http://www.biblicalcreation.org.uk/origins_archaeology/bcs127.html
15-Hawks, J., Hunley, K., Sang-Hee, L., Wolpoff, M., "Population Bottlenecks and Pleistocene Evolution," *Journal of Molecular Biology and Evolution*, 17(1):2-22 (January, 2000)
16- Boyce Rensberger, *The Washington Post*, 19 Kasım 1984
17-Marvin Lubenow, Bones of Contention, Grand Rapids, Baker, 1992. s. 136
18-Marvin Lubenow, Bones of Contention, Grand Rapids, Baker, 1992, s. 83

19-Pat Shipman, "Doubting Dmanisi", *American Scientist*, Kasım - Aralık 2000, s. 491
20-Erik Trinkaus, "Hard Times Among the Neanderthals", *Natural History*, cilt 87, Aralık 1978, s. 10; R. L. Holloway, "The Neanderthal Brain: What Was Primitive", *American Journal of Physical Anthropology Supplement,* Cilt 12, 1991, s. 94
21-Falk, D., "Hominid Brain Evolution: Looks Can Be Deceiving," *Science*, 280:1714 (Haziran 12, 1998)
22-A. J. Kelso, *Physical Anthropology*, 1.b., 1970, ss. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, Cilt 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272
23-"Ancient mariners: Early humans were much smarter than we suspected", *New Scientist*, Mart 14, 1998
24-The AAAS *Science* News Service, Neandertals Lived Harmoniously, 3 Nisan 1997
25-Ralph Solecki, Shanidar: The First Flower People, Knopf: New York, 1971,sf.196; Paul G. Bahn and Jean Vertut, Images in the Ice, Leichester: Windward, 1988, sf.72
26-D. Johanson, B. Edgar, From Lucy to Language, s. 99, 107
27-Robert Locke, "Family Fights" *Discovering Archaeology*, Temmuz/Ağustos 1999, ss. 36-39

NATIONAL GEOGRAPHIC TV'DEN MAYMUN ZEKASI HAKKINDA SERİ YANILGILAR

N*ational Geographic TV*'de art arda yayınlanan "Üç Şempanzenin Hikayesi" (A Tale of Three Chimps) ve "Gözde Maymunum" (My Favorite Monkey) isimli belgeseller, verilmek istenen mesaj açısından belirgin benzerlikler taşıyordu. Bu iki belgeselin *National Geographic TV* ekranında art arda yayınlanması, konusu ve zamanlaması planlanmış bir evrim propagandasını işaret ediyordu. Bu belgesellerden bir ay önce yayınladığı "Büyük Dönüşümler" belgesellerinde, "denize girip balinaya dönüşen köpek" ve "karaya çıkıp ayaklanan balık" masallarını ekrana getiren TV kanalı, bu defa bir başka masalı; insanın evrimi masalını telkin etmeye çabalıyordu.

"Üç Şempanzenin Hikayesi" isimli belgesel, sirklerde çalıştırılan şempanzeleri konu alıyorken, "Gözde Maymunum" isimli belgesel, kuyruklu makak maymunlarıyla ilgiliydi. Her iki belgesel boyunca, maymunlarda görülen zeki davranışlardan sık sık örnekler veriliyor, maymun zekasının, insanın sözde yakın akrabası olması dolayısıyla üstün olduğu izlenimi veriliyordu. Bu yazıda, her iki belgeselde ortaya konan Darwinist yorumların çarpıklığı gözler önüne serilecektir.

Şempanzelerin İnsanla Kardeş Tür veya Genetik Akraba Olduğu İddiaları Gerçek Dışıdır

Belgeselin en başlarında, şempanzeden "kardeş tür" olarak söz edilmekte ve şu ifadelere yer verilmektedir: "Bilim adamları aradaki genetik yakınlığı onaylamadan önce iki türün benzerliklerini fark etmişti".

National Geographic TV'nin, maymunlara yaptığı "kardeş tür" yakıştırması, sadece bir Darwinist ön kabulüdür ve bilimsel bulgulara dayanmamaktadır. İnsanın maymunlarla ortak bir atadan evrimleştiği iddiasının herhangi bir kanıtı yoktur. Evrimci paleontologlar, fosillerin ortaya koyduğu tablo karşısında, insan ve şempanze arasındaki hayali kayıp halkayı bulma ümitlerini yitirdiklerini itiraf etmektedirler.

İnsan ile maymun arasındaki "genetik yakınlığın" onaylandığı iddiası da sadece bir aldatmacadan ibarettir. Genetik yakınlık, insan ve şempanze DNA'sıyla ilgili verilerin Darwinizm'e destek amacıyla çarpıtılması sonucu oluşturulmuş bir senaryodur. Oysa bu senaryo temelden çürüktür. Çünkü Darwinistler DNA'nın sözde evriminin rastgele mutasyonlarla ortaya çıktığını ileri sürmektedirler. Oysa mutasyonlar organizma üzerinde etkili oldukları zaman daima yıkıcı, hatta ölümcül sonuçlar ortaya çıkarırlar. DNA'da özel bir kodlama sistemiyle kaydedilmiş anlamlı bilgiler vardır. Genlerde meydana gelecek rastgele mutasyonlar yoluyla, organizmanın DNA'sına bilgi eklenmesi ve onun başka türlere dönüşmesi ise "imkansızdır". Nitekim mutasyonlarla ilgili tüm deney ve gözlemler bunu göstermektedir.

Ayrıca genetik yakınlık propagandasında ortaya konan rakamların geçersizliği de geçtiğimiz aylardaki yeni bilimsel araştırmalarla ortaya konmuştur. California Institute of Technology'den bir genetikçinin bulguları, insan ve şempanze arasındaki genetik farkın, iddia edilenden üç misli fazla olduğunu ortaya çıkarmıştır.1 Böylece evrim propagandasında sıkça başvurulan bir noktanın daha hiçbir bilimsel kanıta dayalı olmadığı ortaya çıkmıştır. (İnsanın evrimi senaryosunu çürüten bilimsel bulgular hakkında detaylı bilgi için, bkz. *Hayatın Gerçek Kökeni*, Harun Yahya, Vural Yayıncılık, İstanbul, 2000;

http://www.harunyahya.org/evrim/hy_hayatin_gercek_kokeni/hk.html)

National Geographic TV'nin "Gözde Maymunum" belgeselinde maymun ve insanın benzer fizyolojiye sahip oldukları da belirtilmekte ve bu durum evrime delil olarak gösterilmektedir. Bu konuda, kendisine tedaviye getirilen bir maymunla ilgilenen bir veterinerin bazı yorumlarına yer verilmektedir. Veteriner, maymun için kullandığı bazı ilaçların gerçekte insan ilacı olduğunu belirtmekte ve bunu iki tür arasında bir akrabalık olduğu iddiasına delil göstermektedir.

Oysa bazı ilaçların her iki canlıda da etkili olması evrim teorisine hiçbir kanıt sağlamamaktadır. Bu benzetme sadece Darwinist ön yargılarla yapılan bir benzetmedir. Benzer kimyasalların insan ve maymunda faydalı olması doğaldır. Çünkü aynı biyosferi ve aynı karbon-temelli organik molekülleri

paylaşmaktadırlar. Bu ortak yapı, sadece insanlar ile maymunlar arasında değil, tüm doğada geçerlidir. Örneğin insanlar atnalı yengecinin kanından da ilaç elde etmektedirler. Bu durum atnalı yengeciyle akraba olduğumuz anlamına gelmez. Öte yandan şempanzeden insana gerçekleştirilen böbrek nakilleri, benzer fizyoloji iddialarına önemli bir darbe oluşturmaktadır. Tulane Üniversitesi'nden Dr. Keith Reemtsma, 1963 yılında şempanzelerden insanlara bir düzineden fazla böbrek nakli gerçekleştirmiş ancak tüm hastalar ölmüştü.2 Çünkü şempanze metabolizması daha hızlı çalışmış, bu yüzden böbrek dokusundaki hücreler yerleştirildikleri insan bedeninde suyu hızla tüketmişti.

National Geographic TV'nin Propaganda Taktikleri

National Geographic TV'deki belgesellerde sıklıkla başvurulan propaganda taktiği, önce maymunun zeki davranışlarını göstermek hemen ardından da insanla arasında benzerlikler kuran ifadeler vermektir.

Oysa zeka ve karşılıklı ilişkiler açısından maymunla insan arasında evrimsel bir ilişki kurmanın tutarsızlığı ortadadır. Hem zeka hem de karşılıklı ilişki kurmada maymundan çok daha üstün olan canlılar vardır. Örneğin arılar ancak bir matematikçinin hesaplamalarıyla ulaşılabilecek altıgen petek mimarisini uygulayabilmektedirler.3 Bu peteklerde en az malzeme kullanarak en fazla depolama alanı sağlayan, geometrik bir plan görülür. (Böyle bir "optimum" tasarımın keşfedilmesinde farklı geometrik şekillerin alan ve çevre uzunlukları hesaplanmalı, alan/çevre oranı en yüksek geometrik şekil seçilmelidir.)

Aynı şekilde kunduzlar nehirlerin orta kısmında akıntıya karşı yuvalar kurabilmekte, insan yapımı barajlarda görülen mühendislik yöntemlerini uygulayabilmektedirler.4 Termitler, bizim gökdelenlerimizle kıyaslanabilecek mükemmellikte kuleler inşa etmekte, bunların içinde havalandırma sistemleri, özel mahzenler, tarım alanları oluşturmaktadırlar. Elbette insan yapımı binalarda görülebilecek hassas matematik ve geometri bilgisi ortaya koymaları, mühendislik yöntemleri uygulamaları, arıların, kunduzların veya termitlerin insana akraba olduğunu göstermez.

Maymunların kişisel bağlantılara ve karşılıklı ilişkilere ihtiyaç duyması da evrime delil değildir. İnsanla arasında ilişki kurulamayacak canlılarda da benzer bağlantı ve ilişkiler vardır. Söz gelimi penguenler, sevgi ve sadakat dolu aileler kurarlar. Köpekler insanlarla kurdukları ilişkilerde çok daha sadakatli ve uyumludurlar. Kumrular eşleriyle sıkı bir ilişki içinde görünürler. Muhabbet kuşları hem birbirlerine büyük bir ilgi ve bağlılık

gösterirler, hem de insanlara. Elbette bu özellikleri penguen, kumru, muhabbet kuşu veya köpeği insanın akrabası yapmamaktadır.

Diğer yandan yukarıda söz edilen canlılar evrim teorisinin zeka ve davranışların kökeniyle ilgili iddialarının da tutarsızlığını ortaya koymaktadır. Çünkü yukarıda saydığımız canlılar, hayali evrim ağacında insana, şempanzeden çok daha uzak kollara yerleştirilmiş canlılar olmalarına karşın, insan zekasına şempanzeden daha çok yaklaşan davranışlar ortaya koyabilmektedirler.

Ayrıca balarısı evrim teorisi açısından açıklanması mümkün olmayan bir çelişki de ortaya koymaktadır. Teori zeka seviyesini sinir sisteminin gelişmişliğiyle açıklama çabasındadır. Örneğin insanın en zeki canlı olmasını, en büyük beyin/beden oranına sahip olan canlı olmasına bağlamaktadır. Bu mantığa göre, arıdan daha karmaşık sinir sistemine sahip olan şempanzenin ondan çok daha üstün olması gerekmektedir. Oysa durum bunun tam tersidir. Sözde evrim ağacında insana şempanzeden çok daha uzak bir canlının, insanda görülen karmaşık davranışları gösterebilmesi - örneğin altıgenin yüzey alanını, çevresini hesaplaması, iç açılarını ölçebilmesi - maymun zekasıyla ilgili evrimci iddiaları kesin bir şekilde geçersiz kılmaktadır.

Maymun Kültürü Çarpıtmasına Dikkat

"Gözde Maymunum" isimli belgeselde, makak ismi verilen bir kuyruklu maymunun, karmaşık davranışlar geliştirip bunu diğer bireylere öğretme ve sonraki nesillere geçirebilme yeteneğine sahip olduğu da ileri sürülmektedir. Burada öğrenilmiş davranışların kültür anlamına geldiği belirtilerek, bir tür "maymun kültürü" tanımlanmaktadır.

Bir canlı türüne has davranış modellerinin "kültür" göstergesi olduğu ileri sürülebilir. Ancak önceki sayfalarda da belirttiğimiz gibi bir canlının "insani" davranışlar veya belli yönlerden "insani" kültürel özellikler göstermesi evrim teorisine kanıt sağlamaz.

National Geographic TV bu konuda iki önemli çarpıtma yapmaktadır. Bunlardan birincisinde yiyeceği patatesin üzerindeki kumları deniz suyunda yıkayan bir makakın; diğerinde ise küçük bir makakın oynadığı taşları elinden zorla alan erişkin makakın örneği verilmektedir.

Patatesi suda yıkama davranışının makak grubundan çıkan tek bir makak tarafından geliştirilen ve diğer bireylere öğretilen, kültür göstergesi bir davranış olduğu belirtilmektedir. Makakın küçük makakların oynadığı taşları alması ise kreşte oynayan çocukların birbirlerinin elinden oyuncakları almasına benzetilmektedir. Burada makakların taşa bir tür sosyal anlam yüklediği, erişkin bir maymunun küçük maymunun elinden taşı alarak bir tür güç gösterisinde bulunduğu ileri sürülmektedir.

Bir maymunun, "insani" bir temizlik ve "oyuncak" kültürü göstermesi evrime delil gösterilemez. Evrimciler ısrarlı bir şekilde maymun kültürü üzerinde odaklanmakta ve bunu zaman içinde zenginleşen, maymunlar arasında özel iletişime dayalı bir bütün olarak göstermeye çalışmaktadırlar. Burada da amaç, zihinlerde insan kültürünün evrimle ortaya çıkmış bir olgu olduğu, hayvanlar arasında insana en yakın kültür seviyesini maymunların gösterdiği fikrini yerleştirmektir.

Oysa schwarzula isimli yaban arısı veya yaprak kesici karıncalar çok daha karmaşık bir kültürü, çiftçilik kültürünü uygulamaktadırlar. Schwarzula, toplayıp yuvasında biriktirdiği bir tür larvanın salgılarını kullanarak "hayvancılık" yapmakta5, yaprak kesici karıncalar ise mantar yetiştirerek "tarım" yapmaktadırlar.6 Bir başka karınca türü, yuvasını mikroplardan arındırmak için ağaçlardan reçine toplamakta ve bunu antiseptik olarak kullanmaktadır. Bu da "tıp kültürü"nün göstergesidir. Evrime göre insana çok daha uzak olan canlıların, onlardan daha karmaşık kültürler göstermesi evrimcilerin "maymun kültürü"nü insanla ilişkilendiren iddialarını geçersiz kılmaya yetmektedir.

Görüldüğü gibi *National Geographic TV*'nin iddiaları, hayvanlarda görülen insan benzeri davranış ve kültürleri evrim teorisine göre açıklamaya yetmemektedir. Dahası arılar, karıncalar, kunduzlar, köpekler ve kumrulardan verdiğimiz davranış ve kültür örnekleri evrim teorisiyle açıklanması asla mümkün olmayan diğer bazı soruları ortaya çıkarmaktadır: Bu canlılar böyle akılcı davranışları gerçekleştirmek için gerekli bilgiyi nasıl edinmişlerdir? Bu bilgiyi nasıl yorumlayabilmektedirler? Nasıl olup da küçücük böcekler oldukça üstün yetenekler ve kompleks özellikler gösterebilmektedirler?

Bu soruları istediğiniz evrimciye sorabilirsiniz. Evrimcilerin çaresizliklerini gösteren bir cevapla karşılaşacağınız kesindir. Biraz daha tecrübeli olanlar konuyu, bu tür davranışların "içgüdü"ye dayandığını söyleyerek geçiştirmeye çalışacaktır. Ancak bu cevap teoriyi çıkmazdan kurtarmaya yetmez. "İçgüdü" sadece bu evrim çıkmazına yapılmış bir isimlendirmedir ve aslında evrimcilerin hiçbir açıklamalarının olmadığının bir başka şekilde ifade yöntemidir. Çünkü içgüdü; metafiziktir, ilham kaynaklıdır ve evrimcilerin hiçbir mekanizmasıyla açıklanamamaktadır.

İçgüdünün canlının kendisinden kaynaklanmadığı, ona üstün bir akıl tarafından ilham edildiği açıktır. Arılara, kunduzlara, köpeklere, kumrulara ve de şempanzelere ve diğer tüm canlılara davranışlarını Allah ilham etmiştir. Her canlı, Allah'ın kendisi için belirlediği özellikleri gösterir. Bu gerçek Nahl Suresi'nin 68. ayetinde **"Rabbin balarısına vahyetti"** ifadesiyle bildirilmektedir.

National Geographic TV'den Maymun Yanılgıları

"Gözde Maymunum" isimli belgeselde kuyruklu makaklarla insan arasında yapılan benzetmelerde o denli tutarsız iddialar ortaya konmaktadır ki, bu iddialar belgesele çocukları eğlendirmek üzere hazırlanmış bir program görünümü vermektedir. Örneğin:

Uzaya gönderilen kobay maymunlardan birer kahraman olarak söz edilmekte ve "Onlar olmasa insanoğlu uzaya gerçekleştirdiği bu büyük adımı atamazdı" denmektedir. Bu tamamen zorlama bir yorumdur: Uzaya gönderilen maymunlar bir şey "başarmış" değildirler; içine kondukları roket dünyadan kumanda edilmiş, maymunlar sadece sıkı sıkıya bağlandıkları kabinde kobay olarak oturmuşlardır. Ayrıca uzay çalışmalarında görevlendirilmiş kobay canlılara kahramanlık payesi verilecekse buna fareler ve köpekler de katılmalıdır; çünkü uzaya gönderilen araçlarda fareler ve köpekler de kullanılmıştır.

"Gözde Maymunum" isimli belgeselde maymunların insanlara önemli bir faydalarının da tıp alanında olduğu belirtilmekte, rhesus türü maymunlar üzerinde yapılan araştırmalar sonucu Rh testlerinin geliştirildiği anlatılmaktadır. Elbette ki bir canlının, tıp araştırmalarında kullanılması onu insana akraba yapmaz. Bakterilerden yararlanılarak antibiyotik geliştirilmesinin, onları insana akraba yapmadığı gibi.

Aynı belgeselde, maymunların birbirlerindeki bit ve parazitleri ayıklayarak gerçekleştirdikleri tımarlanma işlemi ile insanların kuaföre gitmesi arasında da benzerlik kurulmakta, insanların kuaföre gitmesinin tımarlanmaya paralel bir sosyal davranış olduğu gibi ilkel bir iddia ileri sürülmektedir.

Makak maymunlarının jet skiye binmeleri, kayak yapmaları veya sahipleriyle restoranda oturup yemek yemeleri de onları insana akraba yapmaz. Bu davranışların maymunun görgüsünden ya da eğlence kültüründen kaynaklanmadığı ortadadır. Bu tür davranışlar maymunların ödül-ceza sistemiyle eğitilmesiyle ortaya çıkmaktadır ve bir sirk gösterisinden öte anlam taşımamaktadır. Nitekim benzeri sirk gösterilerinde kullanılan ve gayet iyi yetenekler sergileyen köpekler, kuşlar, yunuslar da vardır. Söz konusu belgeselde maymunlarla ilgili görüntüler, evrim teorisine göre maymunlara biçilen sözde "insanın en yakın akrabası" rolünü zihinlerde yerleştirmek için çarpıtılarak kullanılmaktadır.

Sonuç

Bu belgesellerde, hayvan davranışları ve zekası hakkında ortaya konan iddialar hiçbir bilimsellik ifade etmemektedir. Uzaya gönderilen maymunları

kahraman ilan eden, maymunların bit ayıklamasıyla insanların kuaföre gitmesi arasında evrimsel bağlantı kurmaya çalışan belgesellerde, çocukların bile güleceği iddiaları, bilimsel bir kılıfta sunmaya çalışılmaktadır. *National Geographic TV*'yi, hiçbir bilimsel geçerliliği ve mantıksal yönü olmayan iddialara yer vermekten kaçınmaya çağırıyoruz.

1. http://www.cnn.com/2002/TECH/*Science*/09/24/humans.chimps.ap/index.html
2. http://www.boston.com/news/daily/04/pig_transplant.htm
3. http://www.harunyahya.org/bilim/hy_balarisi_mucizesi/arigiris.html
4. http://www.harunyahya.org/bilim/hy_yaratilis_gercegi/y_gercegi4.html
5. http://www.mercek.org/index.php/article/view/449/1/38
6. http://www.harunyahya.org/Makaleler/karinca.html

CUMHURİYET BİLİM TEKNİK'TEN BİLİME AYKIRI İDDİALAR SERİSİ

C*umhuriyet* gazetesinin eki olan *Cumhuriyet Bilim Teknik* (CBT) dergisinin 4 Ocak tarihli sayısında Tahir M. Ceylan imzalı bir makale yer aldı. "Aylak Bilgi: İnsan Gelişiyor mu?" başlıklı makalede anlatılanlar, evrim adına rahatlıkla spekülasyonlar üretilebileceğinin önemli bir göstergesidir. Bu bölümde, söz konusu iddiaların mahiyeti ve geçersizliği gözler önüne serilmektedir.

İnsanın sözde evrimini masalsı bir dille anlatmak, nasıl ve neden sorularını tamamen görmezden gelip, sanki yaşandığı kesin kanıtlanmış bir olayı aktarır gibi evrim tasvirleri yapmak, evrimcilerin başta gelen yöntemlerinden biridir. *CBT* dergisinde Tahir M. Ceylan imzasıyla

yayınlanan makale bu yöntemin bir örneğidir. Yazı boyunca anlatılan iddiaların hiçbir bilimsel dayanağı ve değeri yoktur.

Panik Bozukluğunu Evrimle Açıklama Yanılgısı

Söz konusu yazıda panik atak rahatsızlığının; "kaplandan korkup kaçan maymunsu atalarımızdan bize miras kaldığı" iddia edilmiştir. Oysa panik bozukluğunun bugün artık psikosomatik bir rahatsızlık olduğu çok iyi bilinmektedir. Bu duruma, sinir hücreleri arasındaki sinyal iletimi sırasında salgılanan serotonin molekülüne karşı aşırı hassasiyetin sebep olduğu kanıtlanmıştır. Bilimsel olarak nedeni aydınlatılmış, serotonin baskılayıcı ilaçlarla tedavisi başarılan bu rahatsızlığı, bir evrim senaryosuyla açıklamaya çalışmak, dogmatizmdir. Ortaçağ'da tüm hastalıkları "kötü ruhların laneti" olarak gören cahil kitleler ile, her hastalığa evrim teorisine uygun bir senaryo uyduran zihniyet, aynı seviyededir.

Erken Doğumu Çözüm Sanma Yanılgısı

Makalede insanın kafatası büyüklüğünün doğumu zorlaştırdığı iddia edilmiştir. Doğumun rahat geçmesini amaçlayan yazar, kendince bebeği daha erken doğurmayı bu probleme bir çözüm olarak öne sürmüştür. "Büyüyen kafatasını doğurmak için doğumu erkene almak gerekliydi" diye yazmaktadır.

Bu iddia pek çok yönden yanlıştır. Yazarın göz ardı ettiği konulardan biri, anne karnındaki bebeğin kafatasındaki özel tasarımdır: Doğum öncesinde yumuşak ve gevşek olan kafatası kemikleri, doğum anında bebeğin anne rahminden çıkışını kolaylaştırır. Bu, doğumun yazarın sandığı gibi rastlantısal bir olay olmadığını, özel bir yaratılışla gerçekleştiğini gösteren pek çok kanıttan sadece biridir.

Yazarın göz ardı ettiği bir diğer gerçek, insanda gebelik süresinin maymunlara göre daha kısa değil daha uzun olmasıdır. Şempanzelerin gebelik süresi 8 aydır, insanın ise 9 ay 10 gündür. Eğer iddia ettiği gibi geç doğum bir dezavantaj olsaydı, o zaman kendi inandığı teoriye göre insanın bu dezavantaj nedeniyle "evrim süreci"nden elenmesi gerekirdi.

Dikkat edilirse yazarın tüm bu iddiaları, son derece subjektif ve dolayısıyla anlamsız yorumlardan ibarettir. Eğer insanların ortalama gebelik süresi 9 ay 10 gün değil de 7 veya 8 ay olsaydı, bu kez aynı yazar "insanın gereksiz yere erken ve dolayısıyla prematüre doğduğunu" iddia edecek, "doğum daha geçe alınmalıydı" diyecekti. Bu sözde "hata"yı da sözde "evrim süreci"ne bağlayacaktı. Aynı zihniyetle binlerce "Böyle olsa daha iyi olurdu" yorumu yapmak mümkündür. Bir başka evrimci "İnsanın iki gözüne ilave olarak başının arkasında üçüncü bir gözü olsa daha iyi olurdu" diyebilir.

Veya bir diğeri "İnsanın kanatları olsaydı da uçsaydı ne iyi olurdu" diye yazabilir. Her şeyin tam olduğunu düşündüklerinde ise, bu kez de "Evrim süreci burada kusursuzluğa ulaşmış" diyeceklerdir. Evrimciler için her duruma uygun bir "açıklama" bulmak mümkündür ve bu da zaten evrim teorisinin aynen astroloji (yıldız falı) gibi bilim dışı, dogmatik bir inanç olduğunu göstermektedir.

Evrimciler eğer insanın kökenini, inandıkları teoriye göre açıklamak istiyorlarsa insanın mevcut organlarının, sistemlerinin, zihinsel yeteneklerinin doğal seleksiyon-mutasyon mekanizması ile nasıl oluşmuş olabileceğini izah etmelidirler. Böyle bir izah olmadığı - çünkü böyle bir evrim mümkün olmadığı - için, söz konusu yazıda da görüldüğü gibi, hayali senaryolar üretmeyi tercih etmektedirler.

İnsanın Tüysüzlüğünü Erken Doğuma Bağlama Yanılgısı

Yazıda insanoğlunun kürkünün olmaması yine bilim dışı bir senaryo ile açıklanmıştır. Bazı maymunların erken doğduğunda tüysüz kaldığı anlatıldıktan sonra, ilk tüysüz insanların da bu şekilde ortaya çıktığı ileri sürülmüştür. Bu iddia pek çok yönden gerçek dışıdır. Öncelikle, erken doğumun maymunlarda tüylerin çıkmasını engellediği, tamamen aldatmacaya dayalı bir iddiadır. Maymun ya da başka herhangi bir türe ait bireyler erken doğsalar bile tüyleri de dahil olmak üzere hiçbir özelliklerini kaybetmezler. İnsan ya da maymun olsun, hiçbir canlının genetik özellikleri, erken doğduklarında bir değişikliğe uğramaz.

Dahası, eğer erken doğumla dünyaya gelen bir maymunun tüysüz olabileceğini varsaysak bile, bunun evrimcilere kazandırdığı hiçbir şey yoktur. Çünkü erken doğan bu birey, kaçınılmaz olarak diğerlerine göre zayıf ve dolayısıyla dezavantajlı olacak ve bu durum evrime göre doğal seleksiyon yoluyla elenmesine neden olacaktır. Öte yandan tüysüz olmanın da bir maymuna getireceği hiçbir avantaj yoktur; aksine doğa şartlarına karşı korunmasız hale gelecek ve yine kendi evrim düşüncelerine göre doğal seleksiyon yoluyla elenecektir.

Beynin Büyüklüğünü Doğum Problemi Gibi Gösterme Yanılgısı

CBT'deki yazıda büyüyen beyinin doğumu zorlaştırdığı da iddia edilmiştir. Obstetri (doğum bilimi) sahasından edindiğimiz bilgiler, bu iddianın yanlış olduğunu göstermektedir. Buradaki konu, kafatası çapı ile kalça kemiğinin iç çapı arasındaki uyum veya uyumsuzluktur. Ancak burada başta da belirttiğimiz gibi doğumu kolaylaştıran özel bir yapı vardır: Bebekte kafatası kemikleri henüz kaynamadığı için birbirleri üzerinde kayma hareketi yaparlar. Böylece bebeğin

kafası doğum kanalının uzun şeklini alır. Bu uyum, yumuşak bir doku olduğu için, beyin için bir problem oluşturmaz. Fakat nadiren de olsa, doğum süreci devam edememekte ve bebek doğum kanalına sıkışabilmektedir. Problemin kaynağı, ya rahim kaslarının verimsiz kasılmaları ya da pelvisin geçişe imkan vermeyecek derecede dar olmasıdır. Beyin hacmi ile doğumun zorlaşması arasında ise hiçbir ilişki yoktur.

Kendisini Dışarı Çekerek Doğan Bebek Yanılgısı

Söz konusu yazıda geçen başka bir iddia ise, bebeğin refleksleri hakkındadır. Hayali maymunsu atalarımızdaki doğum sırasında bebeğin sahip olduğu moro (düşme hissi ile ortaya çıkan kucaklama refleksi) ve yakalama refleksleri sayesinde kendi doğumunu kolaylaştırdığı öne sürülmüştür. Hatta *Homo erectus*'un tüylü olduğu öne sürülmüş ve bebeğin annesinin sırtındaki tüyleri yakalayıp kendini dışarı çektiği iddia edilmiştir.

Bebek doğduğunda yakalama, Moro (düşme hissi ile ortaya çıkan kucaklama refleksi) gibi refleks kas hareketlerine sahip olduğu bir gerçektir. Ancak bilindiği gibi doğum sırasında önce kafa çıkar, sonra omuzlar. Eller de kalça ile birlikte çıkar. Kalça ve eller çıktığında ise zaten doğum bitmiştir. Dolayısıyla, bebeğin kendisini elleriyle dışarıda bir yerlere tutarak çekmesi mümkün değildir. Evrimci yazarın bu iddiası, tek yöntemi olan "hayal kurma"da bile, gerçeklerden tamamen uzak olduğunu göstermektedir.

Homo erectus'un soyu tükenmiş insan ırklarından biri olduğu ise artık evrimci paleontologlar arasında bile yaygın olarak kabul edilmeye başlanan bir gerçektir. *Homo erectus*'un tüylü olduğunu gösteren herhangi bir kanıt da yoktur. Yazarın, *Homo erectus* hakkında çizilen hayali maymunsu-insan resimlerinin etkisinde kaldığı anlaşılmaktadır. Bebeğin *Homo erectus* annesinin "tüylerine" tutunduğu iddiası ise, daha önce de belirttiğimiz gibi, tamamen hayal gücüne dayalı bir senaryo yazma örneğidir. 2 milyon yıl kadar önce yaşamış insanların doğumları sırasında, bebeklerinin nereye "tutunduğu" hakkında senaryo yazmanın, bilim bir yana, en ufak bir "bilgi"yle de ilgisi yoktur.

Sonuç

Yalnızca birkaçına değindiğimiz bu çürük iddiaların hepsi, evrim teorisine olan körü körüne bir inancın ifadesidir. Yazar, insanların bir evrim sürecinin ürünü olduğu yanılgısını hiç tartışmadan kabul ettikten sonra, bir takım "fikir jimnastikleri"nde bulunmuştur. Oysa bunlar evrim teorisine göre bile tutarlı olmayan, en temel bilgilerden yoksun düşüncelerdir.

Yazarın kendisine, yaşamın kökeni hakkındaki ön yargılarını sorgulamasını, *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisine ise evrim teorisini savunmak adına bu denli bilim dışı yazılar yayınlamaktan vazgeçmesini tavsiye ediyoruz.

NEW SCIENTIST'TEN EVRİMSEL PSİKOLOJİ MASALLARI

N*ew Scientist* dergisinin 24 Mayıs 2003 tarihli sayısında "Human Nature: New rules for an old game" (İnsan Doğası: Eski bir oyuna yeni kurallar) başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazı evrimcilerin içinde bulundukları yanılgıları ve bu yanılgılara körü körüne bağlılığın onları sürüklediği tutarsızlığı göstermesi açısından ilgi çekiciydi. Yazıda California Üniversitesi'nden emekli antropolog Sarah Blaffer Hrdy ile yapılan bir röportaj aktarılıyordu. Evrime verilen gözü kapalı destek henüz ilk soruda göze çarpıyordu:

"Primatlardan kalan davranışlarımız son 20-30 yıl içinde nasıl değişti?"

New Scientist'teki bu soruyu okuyan bir okur, insan davranışlarının kökeninin sözde evrimsel ataları olan primatların davranışları olduğu yönünde bir izlenime kapılabilir. Çünkü soru cümlesi, evrimden, hiç şüpheye yer bırakmayacak bir şekilde söz etmektedir.

Oysa bu tablo aldatıcıdır. Evrim teorisi insanın tek bir hücresinin dahi hayali gelişimini açıklayamamaktadır. İnsan davranışları ile ilgili evrimci açıklamalar ise, masal anlatımından başka bir şey değildir, hiçbir bilimsellik içermemektedir. (Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Hayatın Gerçek Kökeni*)

Bilim Dışı Bir Disiplin: Evrimsel Psikoloji

Hrdy, röportaj boyunca primatlarla insan davranışları arasında kendince paralellik kurmakta, insanlara özgü bazı davranışların sözde primat atalarından miras kaldığını iddia etmektedir. Evrimciler, insanların davranış biçimlerinin evrimin bir sonucu olduğunu göstermek için evrimsel psikoloji olarak bilinen yeni bir disiplin icat etmişlerdir. İnsanın biyolojik evrimini dahi açıklayamayan evrimcilerin, evrimsel psikoloji alanında öne

sürdükleri iddialar, hiçbir delile dayanmamaktadır ve en az biyolojik evrim iddiaları kadar masalsı ve bilim dışıdır. Bazı bilim adamları tarafından "işte öylesine hikayeler" (just so stories) olarak tanımlanan bu iddialar, evrim propagandasının önemli bir parçasıdırlar. Örneğin neredeyse bütün biyoloji ders kitaplarında yer alan "dinozorların sinek peşinde koşarken ön ayaklarını sinek yakalamak için açıp kapattıklarını ve bu sayede kanat sahibi olarak kuşlara evrimleştiklerini" iddia eden hikaye bunun örneklerinden biridir. *New Scientist*'te yer alan söz konusu yazı da bu masalsı anlatımların ve hayal gücüne dayalı çıkarımların tipik bir örneğidir. Evrimciler bu hayali senaryolarla, sanki evrim insan hayatındaki her konuyu açıklayan bilimsel bir gerçekmiş gibi bir izlenim oluşturmaya çalışmaktadırlar.

Evrimsel psikologların iddiaları bilim dışı olmalarının dışında, toplum ahlakı ve insan davranışlarının dejenerasyonu açısından oldukça risklidir. İnsan davranışlarını hayvan davranışları ile bağdaştıran bu disiplin, insanlara ait birçok kötü ahlak özelliğini ve sapkınlığı makul ve meşru göstermektedir. Kıskançlığın, saldırganlığın, fırsatçılığın, bencilliğin, acımasızlığın, kıyasıya rekabetin, homoseksüelliğin, aldatmanın ve bunlar gibi daha birçok kötü davranış ve özelliğin insanın hayali hayvan atalarında görülen "doğal" davranışlar olduğunu, bunların insanlara onlardan genetik olarak miras kaldığını iddia etmektedirler. Bu saçma iddiaya göre, insanlar bu davranışlarından dolayı kınanmamalı, suçlu görülmemelidirler, çünkü bu bozuk tavırları "doğanın bir kanunudur".

New Scientist'teki yazıda da bu iddianın birçok örneğine rastlamak mümkündür. Örneğin Hrdy, anne davranışı için şöyle bir açıklama yapmaktadır:

"*The Woman That Never Evolved* (Hiçbir Zaman Evrimleşmeyen Kadın) adlı kitabımı yayınladığımda, kadınların, babanın kim olduğu konusunda karışıklık meydana getirmek için birçok erkekle birlikte olmayı deneyebilecekleri ve bunun insanlara da uygulanabileceği iddiasını genişlettim. Bu fikir iyi karşılanmadı. Örneğin *The Evolution of Human Sexuality* (İnsan Cinselliğinin Evrimi) adlı kitabın yazarı Don Symons, "Another woman that never existed" (Hiçbir Zaman Var Olmayan Başka Bir Kadın) adlı makalesinde bunun evrimsel mirasımızın bir parçası olamayacağını yazdı. Onun mantığı şöyleydi: İnsanlarda kadının, çok fazla maliyeti olan çocuğunun yetiştirilmesi için eşinin yardımına ihtiyacı vardır.

Tabi ki, insanlarda kadının çok fazla yardıma ihtiyacı olduğunu kabul ediyorum, ancak ben anneleri farklı kesimlerden yardım talep eden becerikli fırsatçılar olarak düşünüyorum. Kadınların kişiliklerinin birçok yönü sadece bu - destek talep etmek. Ancak Symons bu tür bir yardımın

sadece babalığı kesin olan bir eşten geleceğini kabul ediyor. Aksi takdirde hiçbir erkeğin böyle bir yatırım yapmayacağına inanıyor…"

Aslında bu ifadeler, evrimcilerin insana bakış açılarının bir özeti niteliğindedir. Yukarıdaki ifadelerde iki ayrı görüşe sahip evrimcinin yorumları yer almaktadır ve her ikisi de anneleri, ilişkilerinde çıkarcı, fırsatçı karakterler olarak tanımlamaktadır. Toplumda böyle düşünen insanların çok fazla olduğu kesindir. Ancak, bu kötü ahlak özelliklerinin, primatlarla ortak bir davranış olduğunu ve bu nedenle hayatta kalma mücadelesinde gösterilmesi gereken davranışlar olduğunu iddia etmek, toplum ahlakı açısından son derece tehlikelidir. Günümüzde birçok lise ve üniversitenin psikoloji derslerinde insan davranışlarının sözde evrimsel kökeninden ve hayvanlardan miras kalan bu tür davranış bozukluklarından bahsedilmektedir. Toplumca kınanması, eleştirilmesi gereken davranışlar ve kötü karakterler, bilim adamı ünvanı taşıyan kişiler tarafından "doğanın kanunu normal davranışlar" olarak anlatıldığında, toplumun bir kesiminin bundan olumsuz yönde etkileneceği kesindir.

Evrimsel psikologlar, insan davranışlarını açıklarken, sanki bir hayvanın içgüdüsel olarak yaptıkları davranışlardan bahseder gibi bir üslup kullanmaktadırlar. Oysa insan akıl, vicdan ve irade sahibi bir varlıktır. Yaratılış olarak her insan çıkarcı, bencil, saldırgan olmayı bilir ve bundan kazanç sağlayacağını düşünebilir. Ancak, pek çok insan irade, akıl ve vicdan kullanarak bu tür davranışlar sergilemez; fedakar, vefakar ve alçak gönüllü olur. Yani, saldırgan ve kötü ahlaklı insanlar bunları hayvan atalara sahip oldukları için değil, irade ve vicdanlarını kullanmadıkları için yaparlar.

Evrimsel psikolojinin iddialarını evrimciler dahi kabul etmemekte, bu iddiaları "peri masalları" veya "gülünç hikayeler" olarak tanımlamaktadırlar. Örneğin Chicago Üniversitesi'nden Jerry E. Coyne, bir evrimci olmasına rağmen evrimsel psikolojinin her şeyi açıklama iddiasını bir "büyüklük tutkusu" olarak nitelendirmiş, "Evrimsel Psikolojinin Peri Masalları" başlıklı yazısında şöyle demiştir:

Sorun şu ki, evrimsel psikoloji, megalomaninin (büyüklük tutkusunun) bilimsel karşılığından sıkıntı çekiyor. Evrimsel psikoloji taraftarlarının çoğu her insan hareketinin veya hissinin - bunlara depresyon, homoseksüellik, din ve bilinç de dahil- beyinlerimize doğal seleksiyon yoluyla konduğuna ikna oldular. (Jerry Coyne, "The fairy tales of evolutionary psychology.", The New Republic, 4 Mart, 2000)

Genetik profesörü Gabriel Dover ise evrimcilerin her alanda hikaye anlatma kapasitesini şöyle ifade etmektedir:

Yerli yerinde hikaye anlatma problemi- çok daha derin ve geniş; evrimsel psikoloji, Darwinci tıp, dilbilim, biyolojik etik ve sosyobiyoloji gibi birçok yeni bilim dalını da içeriyor. Burada, seçilim teorisinin en kaba uyarlamalarına dayanılarak, insanın neden böyle olduğuna dair en kaba açıklamalar sunuluyor. Psikolojik yapımızın varsayılan evrimsel açıklamadan payını almayan bir yönü yok gibi görünüyor? (Gabriel Dover, "Dear Mr. Darwin: Letters on the Evolution of Life and Human Nature," [1999], University of California Press, Berkeley CA, 2000, s.45).

Sheffield Üniversitesi'nden davranışsal çevre bilimci Tim Birkhead ise evrimsel psikoloji hakkındaki bir çalışma için yaptığı eleştirisinde şöyle demektedir:

"Çok fazla bir çabaya gerek kalmadan, evrimsel psikoloji gerçek bilim olmak yerine teorik bir eğlence olarak kalacak." (Jerry A. Coyne, "Of Vice and Men: The fairy tales of evolutionary psychology", The New Republic, 3 Nisan, 2000))

GENETİK KARŞILAŞTIRMALAR EVRİM TEORİSİNİN KANITI DEĞİLDİR

Akşam gazetesinin 25 Aralık 2002 tarihli sayısında "Atalarımız Afrikalı mı değil mi Tartışması" başlıklı bir haber yayınlandı. Söz konusu yazıda

farklı coğrafi bölgelerdeki insanların DNA'ları üzerinde yapılan analizlerden bahsediliyordu. Haberde Afrika'dan çıkıp dünyaya yayılan hayali bir ortak atadan söz ediliyor, araştırma sonuçlarının teoriyi güçlendirdiği ileri sürülüyordu. Oysa ne ilginçtir ki, habere kaynaklık eden araştırmanın yayınlandığı 20 Aralık 2002 tarihli *Science* dergisinde evrimden ya da ortak atadan hiçbir bahis yoktu.

Science dergisinde, "İnsan Popülasyonlarının Genetik Yapısı" başlığıyla sonuçları yayınlanan araştırmada dünyanın farklı kıtalarında yer alan 52 popülasyondan 1056 kişinin genleri ve kan grupları incelenmişti. Küçük genetik farklılıklar mitokondriyal DNA ve Y kromozomu analizleri uygulanarak değerlendiriliyordu. Farklılıklar yorumlanıyor ve insanların tarih içindeki göç yolları tahmin edilmeye çalışılıyordu. Sonuçta insanların genlerinde görülen varyasyonun %93 ila 95 inin aynı popülasyona dahil insanlar arasındaki farklılıklardan, %5 inin de büyük popülasyon grupları arasındaki farklılıktan kaynaklandığı belirtiliyordu. Kısacası *Akşam* gazetesinin yorumladığı gibi Afrika'dan çıkış, ırkların evrimi vs. gibi senaryolara değinilmiyordu.

Yine de bu araştırmada kullanılan yöntemler üzerinde durmak faydalı olacaktır. Birçok evrim iddiası, bu araştırmada kullanılan mitokondriyal DNA ve Y kromozomu analizlerine dayandırılır. Ancak bu analizlerin gerçekleri objektif şekilde yansıtmadığı ve güvenilirliğinin kalmadığı bilinmelidir. Mitokondriyal DNA, hücre içinde bulunan mitokondrilerin içinde bulunur. Yakın bir zamana kadar çekirdekteki DNA'nın aksine bunların yalnızca anne kanalıyla aktarıldığı düşünülüyordu. Buna göre farklı popülasyonlardan dişi bireylerden alınan mitokondriyal DNA'ların, bu insanların atası konumunda olduğu düşünülen hayali bir kadının mitokondriyal DNA'sını gösterdiği kabul ediliyordu. Bu hayali kadını "Mitokondriyal Havva" olarak isimlendiren çalışmalarda yapılan önemli bir hata, örnek mitokondriler arasındaki farklılıkların peşinen mutasyon olarak değerlendirilmesiydi.

Mitokondriyal DNA analizlerinin geçerliliği üzerinde artık ciddi şüpheler bulunmaktadır. İngiliz bilim dergisi *New Scientist*'in internet sitesinde "Mitokondri Hem Anneden Hem de Babadan Aktarılabiliyor" başlığıyla verilen bir haberde son bir araştırmanın, evrimcilerin kabullerini altüst ettiği bildirilmiştir. Danimarka'daki bir hastanede çalışan doktorlar hastalarından birinin mitokondrilerinin % 90 oranında babasından aktarıldığını ortaya çıkarmışlardır. *New Scientist*, "Evrim biyologları, türlerin birbirinden ayrılmasını mitokondriyal DNA dizilerindeki farklılıklardan yola çıkarak tarihlendiriyorlardı. Mitokondriyal DNA'nın çok nadiren de olsa babadan aktarılması, çalışmalarının çoğunu geçersiz kılmaya yeterli olacaktır" yorumunu yapmak zorunda kalmıştır. 1

Reuters ajansı ise bir başka genetik araştırmayı haber verirken, araştırmanın dayandığı mitokondriyal DNA yöntemi için "belirsiz bilim yöntemi" ifadesini kullanmıştır. 2

Araştırmada kullanılan ikinci yöntem ise Y-kromozomu analizidir. Bu analizin sonuçlarının genellikle başka kriterlere dayanılarak ortaya konan sonuçlarla çeliştiği görülür. Bu çelişkiyi göstermesi açısından Spencer Wells adlı bilim adamının yaptığı çalışma iyi bir örnek teşkil etmektedir. Wells, Y-kromozomu analizini kullanarak yaptığı çalışmada farklı ırklardan insanların genlerini incelemiş, sonuçlara bakarak günümüz insanlarının 60.000 yıl önce Afrika'dan çıkan bir atadan geldiğini iddia etmiştir. Ne var ki çoğu arkeolog genetik analizlere karşı çıkarak bu çıkışın 40.000 yıl daha erken gerçekleştiğini iddia etmektedir. Y-kromozomu analiziyle mitokondriyal DNA analizi arasındaki fark daha da büyüktür. Mitokondriyal DNA gözönüne alınarak yapılan araştırmalar bu çıkışı Wells'in öne sürdüğünden tam 90.000 yıl geriye, yani 150.000 yıl öncesine atmaktadır. Genetik analizlerle ortaya çıkan tarihlerle, fosil kayıtları arasında büyük bir fark olduğu açıktır. George Washington Üniversitesi paleoantropoloğu Alison Brooks, "Bu tarihler fosil kayıtlarında ortaya çıkan göçlerin coğrafyası veya sırasıyla uygun düşmemektedir" demektedir.3

Sonuç

Görüldüğü gibi, evrim teorisinin her iddiası bilimsel delillerle her gün bir kere daha çürütülmektedir. *Akşam* gazetesi gibi bazı yayınlar ise, bu gerçeği görmezden gelerek, evrimle ilgisi olmayan konuları dahi evrim teorisinin delili gibi göstermeye çalışmaktadırlar.

1 *New Scientist*, "Mitochondria Be Inherited From Both Parents", 23 Ağustos 2002; http://www.newscientist.com/news/news.jsp?id=ns99992716

2 Reuters, "Study Finds Bay of Bengal Islanders Are Genetically Unique", 10 Aralık 2002:

http://asia.reuters.com/news_article.jhtml;jsessionid=A0SZGHC53L25OCRBAEOCFFA?type=worldnews&StoryID=1876031

3 *National Geographic* News, "Journey" Redraws Humans' Family Tree, 13 Aralık 2002;

http://news.nationalgeographic.com/news/2002/12/1212_021213_journeyofman.html

NATIONAL GEOGRAPHIC'İN KÖRÜ KÖRÜNE İNANDIĞI DOGMA: MEMELİLERİN EVRİMİ

National Geographic dergisinin Nisan 2003 sayısında "Memelilerin Yükselişi" başlıklı bir yazı yayınlandı. Tamamen hayali evrim ağaçları ve resimlerle donatılan bu uzun yazıda, yazar Rick Gore, memelilerin kökeni konusunda evrim yanlısı spekülasyonlar ortaya koyuyordu. Dergi, soyu tükenmiş canlı türlerini çeşitli özellikleri açısından sıraya diziyor ve bunların günümüz memelilerine uzanan uzun evrim sürecinin aşamaları olduğunu iddia ediyor, ancak bu evrimin nasıl gerçekleşmiş olabileceğine dair tek bir bilimsel kanıt dahi gösteremiyordu.

Gerçekte memeliler evrimle açıklanması mümkün olmayan özgün ve kompleks yapılar ortaya koyarlar. Bunu göz ardı eden *National Geographic,* çeşitli fosilleri kendi ön yargılarına göre yorumlayarak evrime destek sağlamaya çalışmaktadır. Bu yazıda *National Geographic*'in Darwinist ön yargıları doğrultusunda ortaya koyduğu yanılgılar gösterilecektir.

Yazıda üzerinde spekülasyon yapılan canlılara geçmeden önce evrim teorisinin memeliler hakkındaki iddialarına, daha doğrusu memelilerin teoriyi soktuğu çıkmaza göz atmak gerekir.

Evrimciler memelilerin sürüngenlerden evrimleştiğini iddia ederler. Oysa bu iki canlı formu arasında fizyolojik ve fiziksel açıdan uçurum denebilecek kadar derin farklılıklar vardır. Memeliler sıcak kanlı hayvanlardır (vücut ısılarını kendileri üretir ve sabit tutarlar), yavrularını doğururlar, emzirirler ve vücutları tüylerle kaplıdır. Sürüngenler ise soğuk kanlıdır (ısı üretemezler ve vücut ısıları dışarıdaki havaya göre değişir),

yumurtlayarak çoğalırlar, yavruları emzirme gibi bir özellikleri yoktur ve vücutları pullarla kaplıdır.

Birbirinden böyle derin farklılıklarla ayrılan iki canlı türü arasında "dönüşüm gerçekleştiği" varsayımı için bazı açıklamaların yapılması şarttır. Örneğin, nasıl olur da soğuk kanlı metabolizmaya sahip bir sürüngen zamanla enerjisini kendi vücudu içinde üretip sabit tutan bir sıcak kanlıya dönüşebilir? Yumurtlayarak çoğalan bir canlı nasıl olup da sonradan plasenta gibi kompleks bir 'yaşam destek ünitesi'ne sahip olabilir ve yavrularını doğum yoluyla dünyaya getirmeye başlayabilir? Bir sürüngenin sert pullarla kaplı dış yüzeyi nasıl olur da tüylerle kaplı hale gelebilir? Ve en önemli soru: Nasıl olur da bu hayali dönüşümleri kademeli olarak geçirdiği varsayılan "yarım" canlılar hayatta kalmayı ve soylarını sürdürmeyi başarabilir? Çünkü hem sıcak kanlı hem soğuk kanlı özellikleri gösterebilen; hem yumurtlayan hem plasentaya sahip; hem pullara hem tüylere sahip canlıların yaşamlarını sürdürme ihtimali yoktur. Dahası, milyonlarcası bulunması gereken bu garip geçiş canlılarının fosil izlerinden eser yoktur. Evrimciler böyle canlıların geçmişte yaşadığına yine de inanmakta ve hiçbir bilimsel kanıt gösteremedikleri halde memelilerin evrimi iddiasını körü körüne savunmaktadırlar. Yapabildikleri tek şey masal anlatmak, hayali çizimlerle göz boyamak ve çeşitli ilgisiz fosil bulgularını bir otomobil tamirhanesindeki aletler gibi sıralayarak bu hayali dönüşümü ispatlamaya çalışmaktır. Bu taktiklerin en etkili uygulayıcılarından biri de şüphesiz *National Geographic*'tir.

Fosiller ve National Geographic'in Ön Yargıları

Yazının en başında *Eomaia scansoria* isimli bir fosilin resmi bulunmakta ve bunun 'ilk ana' yani plasentalı memelilerin atası olduğu ileri sürülmektedir.

Geçen sene Çin'de bulunan bu fosil, 125 milyon yıllık yaşıyla, plasentalı memelilerin o güne dek bilinen en yaşlı üyesinden 50 milyon yıl daha yaşlıdır. Fare benzeri bir canlıya ait olan fosilin iyi korunduğu görülmekte ve ağaçlara kolaylıkla tırmanabilen, tüylü bir canlıya ait olduğu anlaşılmaktadır. Ancak *National Geographic* bu çıkarımları çok daha ileri götürerek canlının plasentalı üremeye giden evrim çizgisinde ilerlediğini; böylesi fosil bulgularının, memelilerin nasıl ortaya çıktığı, uyum sağladığı ve geliştiğine dair ipuçları verdiğini ileri sürmektedir.

Oysa bu canlının plasentalı olma yolunda evrimleştiği iddiası sadece hayal gücünden kaynaklanmaktadır. Fosil hakkındaki bilimsel makaleyi yayınlayan *Nature* dergisinin haber servisinde bu canlının plasentalı olup olmadığı konusunda bir iddia yoktur.1 Kısacası plasenta üzerinde ortaya konan iddialar tamamen spekülatiftir. CNN2 ve BBC3 'nin internet siteleri,

National Geographic'in aksine, bu canlının plasentalı olduğu yönünde haberler yapmışlardır.

Aslında bu fosil, memelilerin evrimi iddialarına destek olmaktan çok onu zora sokmaktadır. Çünkü bu bulguyla bilinen en eski plasentalı memelilerin yaşının bir anda 50 milyon yıl geriye atılması, gerçekleştiği ileri sürülen plasentalı memeli evriminin zaman aralığını da aynı ölçüde daraltmıştır. Bu durumda evrimciler çok kompleks bir yapının çok daha dar bir zamanda nasıl evrimleştiğini açıklamak zorunda kalmaktadırlar.

Gerçekte bu canlı, plasentalı memelilerin evrimsel atası kabul edilmesini sağlayacak hiçbir 'ilkel' özelliğe sahip değildir. *Eomaia scansoria*'nın fosiline bakıldığında 125 milyon yıl önce tüm kompleks özellikleriyle yaşamış eksiksiz bir memeli olduğu görülmektedir.

Hadrocodium wui

National Geographic'de daha sonra *Hadrocodium wui* isimli bir fosil örneğinin rekonstrüksiyonu gösterilmekte ve 195 milyon yıl önce yaşamış bu canlının insanların bugünkü özelliklerine; çeneden ayrılmış orta kulak kemiklerine ve büyük bir kafatasına sahip olduğu belirtilmektedir. Yazar bu fosille ilgili olarak 'Bilim adamları böyle önemli değişikliklerin çok daha sonra ortaya çıktığına inanıyordu' yorumunu yapmakta ve bunun memelilerin sözde evriminin bir aşamasını gösterdiğini ileri sürmektedir.

Hadrocodium wui, Çin'de ortaya çıkarılmış fosilleşmiş çok küçük bir kafatası örneğidir. Bunun dikkat çekici özelliği, bedene oranla büyük bir kafatasına sahip olması ve memelilerdeki orta kulak kemikleri yapısına sahip olmasıdır. Bu canlı da bir memeli olması nedeniyle, kendinden önceki bilinen en eski (benzer özelliklere sahip) memeli yaşını değiştirmiş ve tam 40 milyon yıl geriye atmıştır.

Böylece bu bulgu da, aynen *Eomaia scansoria* gibi, özgün memeli karakteristiklerinin zaten çok eskiden beri var olduğunu göstererek evrim senaryolarına sorun oluşturmaktadır. Bu bulgu evrimcileri şaşırtmıştı. Çünkü hem beyin hem de orta kulak kemikleri son derece kompleks yapılardır ve bu özellikleriyle evrimcileri, kör tesadüflerle kompleks yapıların bu kadar erken çıktığını; yani 'imkansız'ı, bir değil iki defa açıklamak zorunda bıraktırmıştır. Ancak bu kadar dar bir zaman aralığında, iki kompleks memeli özelliğinin birden, 'kör tesadüflerle' nasıl gelişmiş olabileceği sorusu evrimciler açısından cevapsızdır.

Aslında kafatası uzunluğu sadece 12 milimetre olan bu fosil, objektif bir incelemeye tabi tutulduğunda, büyük beyin ve orta kulak yapısıyla bir 'mikromühendislik' harikasıdır. Yaşamı destekleyen çok sayıda organ, son derece küçük bir hacimde çok karmaşık görevler yerine getirecek şekilde

organize edilmiş ve yerleştirilmiştir. Burada görülen 'optimum' tasarımın gerçekleştirilmesi bilgisayar mühendisliğinde temel amaçlardan biridir. Bilgisayar mühendisleri olabildiğince işlevsel parçaları olabildiğince küçük hacimlere yerleştirmeye çalışırlar. Bir avuç içi bilgisayarın 'ilkel' kabul edilmesi ne kadar anlamlıysa *Hadrocodium wui*'nin 'ilkel' kabul edilmesi de ancak o kadar anlamlıdır. Sahip olduğu kompleks yapı, bu canlının rastlantısal evrimle ortaya çıktığını değil Allah'ın yaratışını açıkça göstermektedir.

Jeholodens jenkinsi

Gore'un yazısında evrime dayanak gösterilen canlılardan biri de 125 milyon yıl önce yaşadığı tahmin edilen *Jeholodens jenkinsi*'dir. *National Geographic* 1999 yılında Çin'de bulunan bu fosilin, kendi çevresinde dönen bir köprücük kemiğine sahip olduğunu belirterek bunun dik durmaya geçişte, önemli rol oynadığını iddia etmektedir. Yazıda *J. Jenkinsi*'deki bu özelliğin evrimsel bir gelişim olduğu öne sürülmektedir.

Gerçekte *National Geographic*'in bu canlıyı evrime dayanak gösterme çabası açık bir çarpıtmadır. Çünkü *J. Jenkinsi*'de görülen bu özellik, evrimcilerce daha sonra evrimleştiği kabul edilen tekdeliklilerde (memelilerin günümüzde yaşayan üç grubundan biri: Plasentalılar, keseliler ve tekdelikliler) bulunmamaktadır. Bu durum evrimciler açısından son derece çelişkilidir. Nitekim bazı evrimci yayınlar bunun teori adına garip olduğunu açıkça kabul etmektedirler. Örneğin Australian Broadcasting Corporation kuruluşunun internet sitesinde *J. Jenkinsi*'nin, memelilerin evrimi hakkında cevaplardan çok sorular ortaya çıkardığı açıkça itiraf edilmektedir.[4] Darwinizm'e bağlılığıyla bilinen *National Geographic* dergisi ise aynı objektifliği gösterememektedir.

Eğer daha verimli hareket eden bir sistem söz konusu ise bunun kaçınılmaz şartlarından biri 'yeni bilgi'dir. Örneğin insan eli gibi her yönde hareketli bir robot kol geliştirilmesi mümkün olursa, bu ancak yoğun çalışmalar sonucu elde edilen mühendislik bilgisi sayesinde mümkün olacaktır.

Evrimciler için kör tesadüflerle böyle bir bilgi kazanımının nasıl olacağı yani DNA'da meydana gelen rastgele mutasyonlarla verimli bir özelliğin bilgisinin nasıl ortaya çıkmış olabileceği sorusu cevapsızdır. Çünkü tek bir mutasyon bile organizmaya bilgi ekleyerek onu faydalı ve yeni niteliklerle donatma özelliğine sahip değildir.

Kısacası *National Geographic*'in burada ortaya koyduğu iddia bilimsel açıdan hiçbir anlam ifade etmeyen bir aldatmacadan ibarettir.

Pezosiren portelli

Darwinizm'e verilen bu gözü kapalı destek, bir deniz memelisi olan manatların sözde evrimine dayanak gösterilen bir fosilde de ortaya çıkmaktadır. *National Geographic*, 2001 yılında Jamaika'da, Daryl Domning isimli paleontolog tarafından bulunan bir fosilin, manatların sözde evrimsel atasına ait olduğunu ileri sürmektedir. *Pezosiren portelli* olarak isimlendirilen ve iyi korunduğu görülen 50 milyon yıllık iskeletin, hipopotam benzeri bir canlıya ait olduğu tahmin edilmektedir. *National Geographic*'inse *Pezosiren portelli* üzerinde tamamen hayal gücüne dayalı evrim yanlısı iddialar ortaya koyduğu görülmektedir.

Pezosiren portelli, ağırlığını suyun dışında kaldıracak son derece uygun bir iskelete ve güçlü bacaklara sahiptir. Domning, *Nature*'da yayınlanan makalesinde hayvanın bu özelliğini şöyle anlatmaktadır:

Bu hayvan, kara memelilerinde olduğu gibi, ağırlığını suyun dışında kaldıracak dört adet gelişmiş bacak, çok omurlu sakrum (kuyruk sokumu kemiği) ve güçlü sokroiliak (kalçada iki kemiğin birleştiği yere ait) bir ekleme sahipti ve karada hareket etme yeteneği açısından eksiksizdi.[5]

Yani *Pezosiren portelli* anatomik olarak bir kara memelisinden neredeyse farksızdır. Domning'in kendince bunu deniz memelilerine evrimleşmekte olan bir canlı kabul etmesinin nedeni, burun deliklerinin nispeten geride oluşu ile paranazal hava sinüslerinden yoksun oluşudur. Burun deliklerinin geride oluşunun Domning'i heyecanlandırmasının nedeni, deniz memelileri olan balina ve yunuslarda burun deliklerinin tepede yer alıyor olmasıdır. Evrimciler karadan denize geçtiğini ve zamanla deniz memelilerine dönüştüğünü ileri sürdükleri memelilerin burunlarının zamanla ön kısımdan tepeye çekildiğini varsayarlar. Oysa bu varsayım sadece hayalidir ve manatlar açısından gerçekte bir anlam ifade etmemektedir. Çünkü, yandaki resimde de görüldüğü gibi manatların burun delikleri önde yer alır. Yani manatların burunları tepeye açılmaz ve bu açıdan burun pozisyonuyla ilgili varsayım kapsamında değerlendirilmeleri tutarsızdır.

Manat burnuyla ilgili evrim senaryolarının tutarsızlığını gösteren bir diğer özellik, manatların uykularını suyun altında geçirmeleri ve bu sırada burun deliklerinin kapalı tutulmasıdır. Burunda uyku sırasında havayı içeride, suyu dışarıda hapseden özel kapılar vardır. Burada evrimcilerin cevaplaması gereken soru şudur: Nasıl olur da böyle işlevsel ve -canlının uyku sırasında boğulmaması açısından- hayati kapılar, kör tesadüflere dayalı rastlantısal mutasyonlarla gelişebilir? Evrimcilerin bu soruya verebilecekleri mantıklı bir yanıtları yoktur ama yine de bunun gerçekleştiğine körü körüne inanırlar.

Aslında böyle bir 'tedbir' sistemi ancak teknolojik tasarımlarda, örneğin bir mini denizaltının su girişini kontrol eden kapakçıklarda görülür. Burun

deliklerindeki kapılar hayati açıdan olması gereken yerde ve tam deliği kapatacak yapıdadır. Bunların bazen suyla kara arasında ortam değiştiren manatta işlevsel olarak yerleştirildiği açıktır. Benzer özellikler denizaltındaki kapakçıklarda da görülür. Bu kapakçıkların bir plan doğrultusunda mühendisler tarafından yerleştirildiği açıktır. Bu kapakçıkların denizaltıya tesadüflerle eklendiğini iddia etmek elbette akıl dışıdır. Manattaki burun deliği kapılarının da kör tesadüflere dayalı mutasyonlarla orada geliştiğini savunmak ise, sistemin kompleksliği dikkate alındığında, çok daha büyük bir mantıksızlıktır.

National Geographic ise tüm bunları göz ardı etmekte ve *Pezosiren portelli*'nin zamanla arka bacaklarını kaybettiği, ön ayaklarının yüzgeç halini aldığı sonunda manata dönüştüğü masalını anlatmakla yetinmektedir. Gerçekte *Pezosiren portelli,* soyu tükenmiş bir kara canlısından başka bir şey değildir. Suda yaşamaya uygun anatomide olması da manatın evrimsel kökeni iddialarını desteklemeye yetmez. Günümüzde yaşayan hipopotamlar da suda uzun vakitler geçiren canlılardır ancak bu durum gelecekte ayaklarının yüzgeçlere, kendilerinin de denizde yaşayıp uyuyan deniz memelilerine dönüşeceklerini göstermez. Bir bisikletle bir otomobil arasında da benzerlikler gösterilebilir, örneğin ikisi de tekerleklere sahiptir. Ancak otomobilin zamanla tekerleklerinin bir kısmını kaybederek bisiklete dönüştüğünü kabul etmek saçmadır. Aynı şekilde, hiçbir bilimsel delil göstermeden *Pizosiren portelli*'nin manata dönüştüğünü kabul etmek de bu kadar mantık dışıdır. Zaten var olan canlılar arasında benzerlikler kurarak bunların birbirine dönüştüğü masalını anlatmanın sonu yoktur. Önemli olan bunların biyolojik olarak nasıl gerçekleştiğine cevap verebilmek ve ara formlar gösterebilmektir. Ancak evrimciler her ikisini de yapamamaktadırlar.

Görüldüğü gibi manatın evrimi konusunda ortaya konanlar sadece spekülasyondan ibaret, bilimsel değeri olmayan senaryolardır.

İlginç bir şekilde bu tür olanaksız, zoraki spekülasyonların sözcülüğünü en çok *National Geographic*'in üstlendiği görülmektedir. *National Geographic*, *Archaeoraptor* sahtekarlığının da hatırlattığı gibi, aratür olarak öne sürülen fosil bulgularını kolayca sahiplenmekte ve bunların propagandasını üstlenmektedir. Burada aynı durum tekrar söz konusudur.

National Geographic, manatların evrimle ortaya çıktığını ve kara memelilerinden zaman içinde geliştiğini bir dogma olarak benimsemekte; sonra bulunan fosilleri kendi isteklerine göre bu hayali senaryoya dahil etmektedir.

Eosimias

"Memelilerin Yükselişi" başlıklı yazıda evrim teorisine kanıt gösterilmeye çalışılan son fosil bulgusu *Eosimias*'tır. *National Geographic* bu canlıya ait hiçbir fosil resmi vermemekte, sadece rekonstrüksiyon modelini yayınlamaktadır. Boyutu ancak bir insan eli büyüklüğünde olan bu canlının 45 milyon yıllık olduğu belirtilmekte ve hakkında bazı evrimci iddialar ortaya konmaktadır. *Eosimias*'ı bulan bilim adamı Chris Beard bu canlının, insanların yanı sıra kuyruklu ve kuyruksuz maymunları içine aldığı iddia edilen antropoidlerin atası olduğunu ileri sürmektedir. Bunların maymunlar gibi ağaç tepelerinde yürüyebilen canlılar olduğu ve zamanla evrimleşerek bereketli ormanlara sahip orta enlemlerde yoğunlaştıkları ileri sürülmektedir. Yazıda bu canlılara ait başka detaylar da verilmektedir: Oldukça fazla yemek yedikleri, gruplar halinde dolaştıkları ve doğdukları ağaçtan belki hiç ayrılmadıkları gibi...

National Geographic, insanın atası olarak gösterdiği bu memeli hakkında böyle detaylı bilgiler vermesine karşın, belki de bunların hepsinden çok daha önemli olan bir bilgiyi vermeyi ihmal etmektedir: Fosil bulguları.

Eoisimias cinsi, çizilen bu detaylı portresinin aksine, son derece eksik kemik parçalarına dayanılarak tanımlanmış belirsiz bir cinstir. İlk olarak 1990'lı yıllarda Çin'de bulunan fosilleşmiş dişler ve çene kemiklerine dayanılarak tanımlanmıştır. Ancak evrimciler arasında bunun hayali evrim ağacında nereye yerleştirileceği konusunda ilk başta bir anlaşma sağlanamamıştır. 2000 yılında bulunan fosillerle görünürde bir anlaşma sağlanmış ve *Eosimias*; evrimciler tarafından ilkel primatlar kabul edilen lemurlarla gelişmiş primat kabul edilen antropoidler arasında bir bağlantı olarak benimsenmiştir. Oysa son bulunan fosiller bu canlı hakkında bilgi vermekten çok uzaktır, çünkü bu türe ait kalıntılar, büyüklüğü pirinç tanesini geçmeyen kemiklerden ibarettir!

Yan sayfadaki resimlerden soldakinde *Time* dergisinde[6] yayınlanan *Eosimias*'ın kemik parçaları, sağdakinde de *National Geographic*'in verdiği resim görülmektedir. İkisi karşılaştırıldığında *National Geographic*'in hayalperestliğinin genişliği ortaya çıkmaktadır.

İşin ilginç yanı, bu pirinç büyüklüğündeki bulguların *Eosimias*'a ait olup olmadığının bile kesin olmadığıdır. Evrimcilerin bunu *Eosimias*'a atfetmelerinin tek nedeni 1990'lı yıllardaki fosillerle aynı tabakada ve bölgede çıkarılmalarıdır. 42 milyon yıllık olduğu bildirilen bu küçücük kemiklerin başka bir canlıya ait olmaması için hiçbir sebep yoktur. Nitekim bazı evrimciler bile bunun *Eosimias*'a ait olmasının kabul edilemeyeceğini savunmaktadırlar.

Ancak *National Geographic* bu kemiklerin küçüklüğünden ve ardındaki tartışmalardan hiç söz etmemekte, hatta bunların insanın atasına ait olduğunu iddia edebilecek kadar ileri gitmektedir. Ancak fosiller hakkında gizlenenler ortaya çıkınca söz konusu iddiaların geçersizliği ve sadece spekülasyona dayalı olduğu anlaşılmaktadır. Evrimciler bir türlü bulamadıkları -ve aslında hep kayıp olan- 'kayıp halka'ları, hayal gücüne dayalı masallar ve çizimlerde yaşatmaya çalışmaktadırlar.

Genetik ve Anatomik Evrim Ağaçlarındaki Çelişkiler ve Anlattıkları

National Geographic dergisindeki yazıda memelilerin sınıflandırılması çalışmalarından söz edilmekte, sınıflandırmanın genetik benzerliğe göre yapılması gerektiğini savunan bilim adamlarıyla, bunun anatomik benzerliklere göre yapılması gerektiğini savunanlar arasındaki tartışmalara yer verilmektedir.

DNA analiz teknikleri gelişmeden önce, canlılar arasında var olduğu iddia edilen evrimsel akrabalıkları belirlemede temel alınan faktör, anatomik benzerliklerdi. DNA hakkında bilinenler artıp DNA analiz teknikleri geliştikçe canlıların ortak bir atadan geldiği yalanı genetik bilimine de uyarlandı. Evrimciler bundan sonra, günümüz canlılarından aldıkları DNA örneklerini karşılaştırmaya ve hangi türün hangisiyle bağlantılı olduğunu araştırmaya başladılar. Ancak bu çalışmalar beklendiği gibi evrim ağacına destek olmadı, aksine birçok çelişki ortaya çıkardı. Çünkü DNA benzerlikleri anatomik benzerliklerle taban tabana çelişiyordu. Çelişkiler öyle büyüktü ki balina, kedi ve yarasa gibi farklı görünümlü canlılar sırf DNA'ları benzerlikler taşıdığı için aynı kategoriye dahil edildiler. En az bunun kadar garip bir başka kategori, deniz ineği (manat), fil ve kır faresi arasında kurulandır.

Bu çelişkiler anatomiyi esas alan evrimcilerin büyük tepkisine yol açmıştır. Çok sayıda evrimci paleontolog DNA verilerini öfkeyle reddedip genetikçilerin başvurduğu analiz yöntemlerinin yanlış olabileceğini savunmaktadır. Ancak tepkiler karşılıklı olmakta ve evrim genetikçileri de, paleontologları doğru fosilleri hala bulamadıkları için suçlamaktadırlar. Yapılan her yeni genetik analiz, bir başka geleneksel akrabalık ilişkisini yıkmaktadır.

Sonuçta, ortaya çıkan yeni sınıflamalar hayali evrim ağacını evrimciler açısından sağlamlaştırmak yerine, tamamen tutarsızlaştırmakta ve tartışmalı akrabalıklar ortaya koymaktadırlar.

National Geographic yazısında yer verilmese de bunun son bir örneği *Proceedings of the National Academy of Sciences* dergisinin internet erken

edisyonunda 28 Mayıs 2002'de yayınlanan bir makale olmuştur. Uluslararası araştırmacılardan oluşan bir grup bilim adamı, 60 memeli türünün mitokondriyal DNA'sını inceleyerek evrim soyağacı oluşturmaya çalışmışlardır. Ancak bilim adamları bazı ilişkilerin 'oldukça sağlam' olduğunu belirtmekle memeli aileleri arasındaki ilişkiler hakkında çok sayıda çelişki ortaya koymuşlardır. Baştan sona çelişki ve tartışma gösteren ifadelerle dolu bu makale, amaçlananın aksine, memeli evrimi senaryolarına darbe vurmuştur.

Özetle, tüm bu 'yeni dönem' filogenetik karşılaştırmalar evrimcilerin iki yanlışını göstermektedir:

Bugüne kadar sayısız ders kitabında ve dergide yayınlanan evrim ağaçları bizzat evrimciler tarafından geçersiz kılınmaktadır.

Canlılar arasındaki moleküler ve genetik benzerliklere göre evrimsel akrabalıklar kurmak (insanla şempanze arasında kurulduğu gibi) hiçbir sonuç vermemektedir. Çünkü yaşam alanı, iskelet ve büyüklük gibi kriterler açısından son derece farklı canlılar, benzer genetik özellikler ortaya koyabilmektedir.

En önemlisi bu tartışmalar, evrimcilerin her türlü akrabalık ilişkisi ve her türlü evrim ağacından vazgeçebilecekleri halde bir şeyden asla vazgeçmeyeceklerini göstermektedir: Canlılığın tesadüflerle ortaya çıktığı dogması. Gerçekten de 150 yıldır teoriyi destekleyecek hiçbir kanıt bulunamamasına ve evrimcilerin kendi aralarındaki tüm tartışmalarına rağmen evrim fikrinden vazgeçilmemiş, birbiri ardınca ortaya atılan hayali senaryolarla gündem meşgul edilerek bugünlere gelinmiştir. Evrimciler için gerçekte filin kediyle mi yoksa yarasayla mı yakın olduğunun ortaya çıkarılmasından çok, canlılığı tüm detayları, güzellikleri ve kompleksliklerinin bir anda Allah'ın yarattığı gerçeğini reddetmek önemlidir.

National Geographic'in Beş Parmaklı Ortak Ata Yanılgısı

Yazıda ortaya konan önemli yanılgılardan biri de çeşitli memeli türlerinden örnek verilerek bunlardaki beş parmaklılık özelliğinin gösterilmesi ve hepsinin beş parmaklı ortak bir atadan türedikleri iddiası olmuştur. Yazıda balina, panda ve yunus gibi canlıların el ve ayak röntgenlerinin fotoğrafları yayınlanarak, 'günümüze ait tüm bu pençelerin, beş parmaklı ortak bir atadan türeyip kendi yoluna giden yapılar olduğu' iddia edilmektedir.

Bu iddia neredeyse evrim teorisinin kendisi kadar eski bir yanılgıdır. Temelinde dört ayaklılardaki (tetrapodlardaki) beş parmak benzerliği yatar.

Dört ayaklıların el ve yüzgeçlerinde ya da kanatlarında görülen kemikler beş sıra halinde dizilirler.

Evrimciler ise tüm bu canlıların tek bir ortak atadan geldiğini iddia etmişler ve beş parmaklılık olgusunu da uzun zaman buna delil olarak benimsemişlerdir. Ancak tetrapodların farklı farklı gruplarında yapılan incelemelerin yanı sıra, moleküler biyoloji ve genetikteki ilerlemeler de bu iddianın bilimsel bir temeli olmadığını ortaya çıkarmıştır.

Örneğin evrimci biyolog M. Coates, 1991 ve 96 yıllarında yayınladığı iki ayrı bilimsel makaleyle, beş parmaklılık (pentadactyl) olgusunun, birbirinden bağımsız olarak iki ayrı kez ortaya çıktığını belirtmektedir[8]. Coates'e göre, beş parmaklı yapı, hem *anthracosaur*larda hem de amfibiyenlerde birbirinden bağımsız olarak ortaya çıkmıştır. Bu bulgu, beş parmaklılık olgusunun "ortak ata" varsayımına delil oluşturamayacağının bir göstergesidir.

Beş parmaklılık homolojisi konusundaki evrimci iddiaya asıl darbe ise, moleküler biyolojiden gelmiştir. Evrimci yayınlarda uzunca bir zaman savunulan "beş parmaklılık homolojisi" varsayımı, bu parmak yapısına sahip (pentadactyl) olan farklı canlılarda, parmak yapılarının çok farklı genler tarafından kontrol edildiği anlaşıldığında çökmüştür. Evrimci biyolog William Fix, beş parmaklılık hakkındaki evrimci tezin çöküşünü şöyle anlatır:

"Evrim konusunda homoloji fikrine sıkça başvuran eski ders kitaplarında, farklı hayvanların iskeletlerindeki ayakların yapısı üzerinde özellikle duruluyordu. Dolayısıyla bir insanın kolunda, bir kuşun kanatlarında ve bir balinanın yüzgeçlerinde bulunan pentadactyl (beşparmaklı) yapı, bu canlıların ortak bir atadan geldiklerine delil sayılıyordu. Eğer bu değişik yapılar, mutasyonlar ve doğal seleksiyon yoluyla zaman zaman modifiye edilmiş aynı gen-kompleksi tarafından yönetiliyor olsalardı, bu teorinin de bir anlamı olacaktı. Ama ne yazık ki durum böyle değildir. Homolog organların, farklı türlerde tamamen farklı genler tarafından yönetildiği artık bilinmektedir. Ortak bir atadan gelen benzer genler üzerine kurulmuş olan homoloji kavramı çökmüş durumdadır."[9]

Açıktır ki, beş parmaklı ata tezi, bilimsel bulgular karşısında tam anlamıyla çökmüş bir iddiadır ve *National Geographic*'in bu tezi ısrarla savunması, bu evrimci iddiaya bir fayda getirmeyecektir.

National Geographic'in Emzirme Hakkındaki Çarpıtmaları

Yazıda göze çarpan bir önemli çarpıtma da memelilerde emzirmenin evrimi senaryolarıyla ilgilidir. Evrimciler için süt gibi zengin ve besleyici bir sıvının ve onu yavruya aktarabilecek meme bezlerinin nasıl ortaya çıktığını

açıklamak mümkün değildir. Sütü kompleks kılan en şaşırtıcı özelliklerden biri, sütün bileşiminin, bebeğin yaşına göre değişen besin ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde ayarlanmasıdır. Burada birbirinden iki farklı organizma ve iki farklı DNA bulunduğu halde (anne ve bebek) her ikisinin genleri birbirine uygun zamanlarda uygun şekilde çalışmaktadırlar. Annenin genlerinin tesadüfler sonucu bebekte büyümeyi kontrol eden, dolayısıyla gıda ihtiyacını ortaya çıkaran genlerle ortak hareket etmeye nasıl başlamış olabileceği sorusu evrimciler açısından cevapsızdır. Nasıl olup da süt salgılamayan ve yavrularını emzirmeyen bir sürüngen, böyle mükemmel bir salgıya ve onu salgılayacak yapılara sahip olmuştur? Memeli evrimi senaryolarının en büyük açmazlarından birisi budur.

National Geographic ise bu açmazı farklı şekilde göstermeye çalışmıştır. Önce 'bilim adamlarının, meme bezlerinin kıl köklerindeki ter bezlerinden geliştiğine inandığını' belirtmekte, sonra da günümüzde yaşayan Avustralyalı ördek gagalı ornitorengin (platypus olarak da bilinir) bu ilkel meme bezlerinin nasıl çalıştığına dair ipuçları verdiğini iddia etmektedir.

Ornitorenklerde meme ucu yoktur. Bunun yerine süt kanallarının biraraya gelip kıllara süt salgıladığı bir bölge vardır. Yavru, kıllardaki sütü emer ya da yalar.

Burada *National Geographic* savunduğu emzirme sisteminin hayali evrimine dair hiçbir açıklama getirmemekte, tamamen karanlıkta bıraktığı bu konuyu anlamsız bir şekilde ornitorenklerle bağdaştırmaktadır. Ornitorenkler meme ucuna sahip olmamakla birlikte sütü mükemmel bir şekilde üretmekte, salgılamakta ve yavruya verimli bir şekilde aktarabilmektedirler. Yani bu eksiksiz sistem -tamamen hayali olan ve 'ilkel' olarak adlandırılan- emzirme sistemleriyle karşılaştırılamaz. Örneğin tek motorlu, pervaneli uçak, bir savaş uçağındaki jet motoruna ve onun avantajlarına sahip değildir. Ancak görevini eksiksiz bir şekilde yerine getirebilir. Bu durumda aynı işlevi yerine getiren iki tasarıma bakılarak birini diğerinin kökenini açıklamada kullanmak tutarsızdır. Pervaneli bir uçak motorunun varlığı, jet motoru gibi kompleks bir tasarımın tesadüflerle ondan evrimleşmiş olabileceğine kanıt olamaz, ki burada pervaneli uçak motorunun da oldukça kompleks bir sisteme sahip olduğu unutulmamalıdır. Aynı şekilde ornitorengin emzirme sistemi; plasentalı memelilerdeki emzirme sisteminin evrimle ortaya çıktığına kanıt gösterilemez.

Burada evrimcilerden beklenen, zaten eksiksiz olan sistemlere bakarak hayali 'ilkel' sistemler hakkında spekülasyon yapmaları değil; tamamen kör tesadüflere dayalı rastgele mutasyonların, bir canlının soyunu kesintiye uğratmadan, onu nasıl olup da sürüngenlerin hiç sahip olmadığı, kompleks

sistemlerle donatmış olabileceğini açıklamalarıdır. Açıktır ki bu sistemin evrimle ortaya çıktığı varsayımı, kaçınılmaz olarak, besin değeri hiç olmayan, hatta zehirli sütlerin üretildiği; bunların yavruya aktarılmasını imkansız kılacak tıkalı kanalların ortaya çıktığı aşamaların varlığını gerektirecektir. Elbette bu şartların tümünde hem anne ile yavrusu ölecek, hem de soyun devamı kesintiye uğrayacaktır.

Dahası, ornitorenkteki emzirme sisteminin ilkellikle bağdaştırılması evrim teorisi içinde de tutarsızdır. Ornitorenkteki sistemin, plasentalı memelilerde milyonlarca yıl önce evrimleştiği iddia edilen meme bezlerinin hayali 'ilkel' formlarıyla karşılaştırılması, yazarın, ornitorenkteki sistemi evrimsel olarak daha eski kabul ettiğini göstermektedir. Bu durumda biri diğerinin gelişmişi olan iki sistemin milyonlarca yıldır varlıklarını koruyarak günümüze ulaşması evrimcilerin cevaplaması gereken bir soruyu daha ortaya çıkarmaktadır: Nasıl olup da sözde ilkel bir form, daha gelişmişi sözde 'evrimleşmişken' elenmeden varlığını bu kadar uzun süredir koruyabilmiştir?

Tüm bu kısıtlamalar, bazı evrimcileri, memelilerin evrimi senaryolarının içinde bulunduğu karanlığı zaman zaman itiraf etmeye yöneltmektedir. Bunlardan biri, evrimci paleontolog Roger Lewin'in "İlk memeliye nasıl geçildiği hala bir sırdır" ifadesidir.10.

Ancak *National Geographic* aynı objektifliği ortaya koyamamakta, adeta bir dogma olarak benimsediği Darwinizm'i, tamamen çarpık mantıklarla da olsa, ayakta tutma çabasını sürdürmektedir.

Sonuç:

National Geographic dergisi memelilerin evrimi senaryolarını hayali çizimler ve masallarla destekleyerek önemli bir yanlışın içine düşmektedir.

National Geographic'e tavsiyemiz fosil kayıtlarının evrim teorisine önemli bir darbe vurduğunu artık kabullenmesidir. Memeliler gibi kompleks canlıların sözde evrimine dair hikayelerin hiçbir geçerliliği yoktur. Çünkü modern bilim ve iletişim olanakları sayesinde insanlar canlılığın kompleks yapısı hakkında giderek daha fazla bilgi sahibi olmaktadırlar. Ve bu bilgi evrim teorisinin iddialarının bilimsel açıdan hiçbir geçerlilikleri olmadığını açıkça ortaya koymaktadır. Her gün daha iyi anlaşılan ve daha yaygın olarak kabul gören gerçek şudur: Darwinizm çöküştedir ve hiçbir çaba 150 yıldır sürdürülen bu yalanın kaçınılmaz sonunu Allah'ın izniyle engelleyemeyecektir.

1. "Tree-climbing with dinosaurs", John Whitfield, *Nature Science* Update, 25 Nisan 2002: http://www.nature.com/nsu/020422/020422-15.html

2. Fossilized shrew could be ancient human kin", 24 Nisan 2002: http://www.cnn.com/2002/TECH/science/04/24/early.mammal/
3. "Fossil sheds light on early mammals", Corinne Podger, 24 Nisan 2002: http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/*Nature*/1949644.stm
4. "Ancient Chinese Mini-mammal", 25 Mart 1999: http://www.abc.net.au/science/news/stories/s20411.htm
5. "The earliest known fully quadrupedal sirenian" D. P. DOMNING, *Nature*, 11 Ekim 2001; www.nature.com/cgi-taf/DynaPage.taf?file=/*Nature*/journal/v413/n6856/full/413625a0_fs.html&filetype=&_UserReference=C0A804F54650B91AAAEDAA76B66C3EC2303F
6. *Time*, 27 Mart 2000, s. 84
7. "Tiny bones tell evolution story", 17 Mart 2000: http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/678458.stm
8. Coates M. 1991. New palaeontological contributions to limb ontogeny and phylogeny. In: J. R. Hinchcliffe (ed.)
Developmental Patterning of the Vertebrate Limb 325-337. New York: Plenum Press; Coates M. I. 1996.
The Devonian tetrapod Acanthostega gunnari Jarvik: postcranial anatomy, basal tetrapod interrelationships and patterns of skeletal evolution. Transactions of the Royal Society of Edinburgh 87: 363-421.
9. Fix, William, The Bone Peddlers: Selling Evolution (New York: Macmillan Publishing Co., 1984), s. 189
10. Roger Lewin, "Bones of Mammals, Ancestors Fleshed Out", *Science*, cilt 212, 26 Haziran 1981, s. 1492

NATIONAL GEOGRAPHIC TV'NİN AÇIKLAMAKTAN KAÇINDIĞI KAÇAKÇILIK OLAYI

National Geographic TV'de "Dinosaur Dealers" (Dinozor Tacirleri) isimli iki belgesel yayınlandı. Belgesellerde fosil ticareti ve fosil kaçakçılığı ele alınıyor, çalınmış ya da kaçakçılıkla Avustralya dışına çıkarılmış bazı fosillerin izini takip eden bir fosil bilimcinin maceraları anlatılıyordu. Programlarda fosil bilimciyle birlikte bir dedektif gibi iz sürülüyor, fosil kaçakçılarını tuzağa düşürmek için yapılan pazarlıklar gösteriliyordu. *National Geographic* TV sanki fosil kaçakçılığının peşini bırakmayan, bu kanun dışı pazarı çökertmek için var gücüyle çalışan idealist bir kuruluş görünümü veriyordu. Ancak TV kanalı, geçmişte fosil sahtekarlıklarını gözardı ederek yayınladığı haberlerden hiç bahsetmiyordu.

Şimdi bu olayı kısaca hatırlayalım.

Archaeoraptor liaoningensis, sahte bir dino-kuş fosiliydi. Dinozorlar ile kuşlar arasındaki evrimsel bağ olduğu iddia edilen canlının kalıntıları Çin'in Liaoning eyaletinde çıkarılmış ve *National Geographic* dergisinin Kasım 1999 sayısında ilan edilmişti.

Amerikalı bir müze işletmecisi olan Stephen Czerkas fosili 80.000 Dolar karşılığında Çinlilerden satın almış, daha sonra temas kurduğu iki bilim adamına göstermişti. Beklediği onayı alınca fosil hakkında bir rapor yazdı. Ancak Czerkas bilimsel bir çalışması ya da doktorası olmayan biriydi. Başvurduğu iki ünlü dergi, *Nature* ve *Science*, fosil bilim kurullarında ön incelemeye tabi tutulmadan raporu yayınlayamayacaklarını belirttiler.

Bu fantastik bulguyu yayınlatmaya kararlı olan Czerkas, bu defa evrim teorisine sağladığı destekle bilinen *National Geographic*'in kapısını çaldı.

Çin kanunlarına göre ülke sınırları içinde çıkarılan fosillerin yurt dışına çıkarılması kesinlikle yasaktı ve fosil kaçakçılığı ağır şekilde hatta bazen idamla cezalandırılıyordu. *National Geographic* bunları çok iyi bilmesine rağmen Çin'den kaçak yollarla çıkarılan bu fosili kabul etti. 1999 senesinin Ekim ayında National Geographic Derneği'nin merkezinde yapılan bir basın açıklamasıyla fosil medyaya tanıtıldı. Resimli bir dinozor-kuş masalının anlatıldığı 7 sayfalık haber, *National Geographic* dergisinin Kasım sayısında kapaktan verildi. Ayrıca *National Geographic* müzesinde sergilendi. Fosil milyonlarca kişiye evrimin kesin bir kanıtı gibi sunuldu.

Mart 2000'de gerçek ortaya çıktı: *Archaeoraptor* diye bir ara tür hiç yaşamamıştı. Fosil üzerinde yapılan bilgisayarlı tomografi taramalarında en az iki farklı tür canlıdan parçalar tespit edildi. *Archaeoraptor*, tahtından indirildi ve tarihteki diğer evrim sahtekarlıkları arasında yerini aldı. İddiaları yüz elli yıldır kanıt bulamayan Darwinizm bir kez daha özel olarak üretilmiş sahte fosillerle birlikte anılmış oluyordu.

Görüldüğü gibi *National Geographic* TV, karşı olduğunu iddia ettiği fosil kaçakçılığını böyle bir olayda gözardı etmiştir. Elbette son programlarda fosil

kaçakçılığını su yüzüne çıkaran belgesellere yer vermesi bir daha böyle hatalara yer vermeyeceğinin olumlu işareti sayılabilir. Ancak TV kanalı fosil kaçakçılığının gerçekten karşısında yer alıyorsa, *Archaeoraptor* gibi ünlü bir fosil kaçakçılığını da programlarında anlatmalıdır. Bu davranış kanalın Darwinist yayın politikasına her ne kadar aykırı görünse de, itirafta bulunmak ve gerçeklerin yanında yer almak tüm izleyiciler nezdinde takdir edilecek bir davranış olacaktır.

JAMES WATSON'IN "BİLGİNİN KAYNAĞI" HAKKINDAKİ YANILGILARI

B*ilim ve Ütopya* dergisinin Mayıs 2003 sayısında "Yaşamın Ruhsal Değil Moleküler Bir Temeli Vardır" başlıklı bir yazı yayınlandı. *Nature* dergisinde DNA'nın sarmal yapısını keşfeden James Watson ile yapılan bir röportajdı bu. James Watson'un içine düştüğü yanılgıları bu yazımızda cevaplamaktayız.

Nature dergisinde yer alan röportajda, James Watson DNA'da depolanmış bulunan bilginin kaynağını materyalist bir bakış açısıyla cevaplamaya çalıştı. DNA'nın tesadüflerin eseri evrimsel bir süreç ile ortaya çıktığını iddia eden Watson, DNA ile birlikte, diğer sayısız biyolojik tasarım örneklerini de görmezden geldi.

Beyindeki Organizasyon Tesadüflerle Açıklanamaz

Watson, evrimci iddialarını beyin üzerine bina etmiştir. Bu arada gerçekler karşısında kendi içinde yaşadığı çelişkileri de itiraf etmek zorunda kalmıştır. Watson beynin işleyişi hakkında önemli bir gerçeğe işaret etmiştir:

Bilginin nasıl depolanıp, geri çağırıldığına ve beyinde kullanıldığına dair çözmemiz gereken belli başlı sorunlar var. Bu DNA'dan daha önemli bir problem ve daha zor. Sorun şu: Beyin nasıl çalışıyor?

Gerçekten de beynin sahip olduğu üstün tasarım ve işleyiş insanoğlunun kavrayışının çok üzerinde bir aklın, Allah'ın yaratışının eseridir.

Beyin 10 milyar kadar nöron hücresinden oluşur. Ama beynin fonksiyonlarını yerine getirmesini sağlayan özellik, bu kalabalık hücre topluluğu içindeki kusursuz organizasyondur. Her bir nöron ilgili diğer nöronlarla devamlı bağlantı halindedir. Sinaps olarak adlandırılan bu bağlantılar sayesinde vücudun bir noktasından alınan bir ileti, ilgili diğer nöronlar tarafından da değerlendirilerek uygun tepki hazırlanır. Kısacası

sinir sistemimizin mükemmel işleyişi bu bağlantıların doğru çalışması ile mümkün hale gelmektedir.

10 milyar nöron arasındaki bağlantıların sayısı ise matematiksel sınırları zorlamaktadır. Ünlü biyokimyacı Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis* (Evrim: Kriz İçinde Bir Teori) adlı eserinde nöronların arasındaki bağlantı sayısının yaklaşık 1 katrilyon (10^{15}= 1.000.000.000.000.000) olduğunu belirtip sözlerine şöyle devam eder:

10^{15} sayısı elbette algılarımızın üzerinde bir sayıdır. ABD'nin yarı büyüklüğündeki bir arazi düşünün (1 milyon mil kare). Bu bölgede 1 mil kareye 10.000 ağaç düşmektedir. Eğer her ağacın 100.000 tane yaprağı olduğunu kabul edersek, bu bölgedeki yaprak sayısı beynimizdeki bağlantıların sayısına eşit, yani 10^{15} olacaktır.1

Kafatasınızın içindeki bu olağanüstü sayıdaki bağlantılar sayesinde birbirinden bağımsız işleri birbirine karıştırmadan aynı anda gerçekleştirebilirsiniz. Bir yandan müzik dinlerken, bir yandan da kahvenizi yudumlayabilirsiniz. Kalp atışlarınız, kandaki oksijen miktarınız, vücut ısınız, kaslarınızın kasılma şiddeti hassas bir şekilde düzenlenirken siz bunların farkında bile olmazsınız.

Böylesine işlevsel bir organizasyonun tesadüfler silsilesiyle meydana gelmiş olması imkansızdır. Beyin, üstün akıl sahibi Yüce Allah'ın kusursuz yaratışına önemli bir örnektir.

Bilginin Kaynağını Maddede Arama Yanılgısı

Dogmatik evrimci mantığa göre, cansız madde "evrim" geçirdiğinde kendi kendine anlamlı cümleler kurabilir ve detaylı tarifler yapabilir. Watson, DNA'daki dizilim ve beyindeki organizasyonun da kendi kendine şekillenmiş olduğunu iddia etmektedir. Ona göre, her iki örnekte de hakim olan bilgi yine tesadüfün eseridir. Bilgi kavramını evrim ve tesadüfle açıklamaya çalışan Watson, bilginin kaynağının yine madde olduğunu öne sürmüştür.

Materyalist bakış açısı ile bakıldığında her kavramın maddesel bir karşılığı olmalıdır. Oysa beyin çalışan bir makinedir, onu çalıştıran mekanizma ise madde değildir. Nörofizyoloji bilim dalında, bilginin beyinde depolanması, nöronlar veya aralarındaki etkileşime indirgenememektedir. Beyinde gözlenen fonksiyon yalnızca nöronlar arasındaki elektriksel iletilerden ibarettir. Bilginin depolandığı bir yer gösterilememekte, bilginin maddesel kaynağı sorusu cevapsız kalmaktadır.

Bu soruna felsefede "bilgi teorisi" başlığı altında cevap aranmaktadır. Bilgi teorisyenlerinin uzun araştırmaları sayesinde varılan sonuç şudur:

"Bilgi, maddeden ayrı bir şeydir. Maddeye asla indirgenemez. Bilginin ve maddenin kaynağı ayrı ayrı araştırılmalıdır."

Örneğin bir kitap kağıttan, mürekkepten ve içinde anlatılan bilgiden oluşur. Kağıt ve mürekkep bilgiyi anlatmada kullanılan maddesel birer unsurdur. Ama kitaptaki bilgi, maddesel bir şey değildir ve maddesel bir kaynağı da olamaz. Buradaki bilginin kaynağı, o kitabı yazmış olan yazarın zihni ve bilincidir.

Buradan da şu genel sonuca varabiliriz: "Eğer bir madde bilgi içeriyorsa, o zaman o madde, söz konusu bilgiye sahip olan bir akıl tarafından düzenlenmiştir. Önce bir akıl vardır. O akıl, sahip olduğu bilgiyi maddeye dökmüş ve ortaya bir eser çıkarmıştır."

Doğrunun Kaynağı Tesadüfler Değildir

Watson'un çarpık mantığına göre doğru ya da bilgi öğretilmez ama tesadüfen ortaya çıkabilir. Watson, DNA'nın kusursuz tasarımının ve en ileri teknoloji ürünü bilgisayarların bile yaklaşamadığı bilgi depolama tekniğinin de aynı şekilde, milyonlarca yıl boyunca tesadüfler sonucu oluştuğunu iddia etmektedir.

Bu çok saçma bir varsayımdır. Çünkü DNA'da yazılı bilgilerin oluşumunda tesadüfe yer olmadığı matematiksel olarak kanıtlanmıştır. Milyarlarca basamaktan oluşan DNA molekülünün, tesadüfen oluşabilme ihtimali tam anlamıyla imkansızdır. Evrimci bir biyolog olan Frank B. Salisbury bu imkansızlıkla ilgili olarak şunları söylemiştir:

"Orta büyüklükteki bir protein molekülü, yaklaşık 300 amino asit içerir. Bunu kontrol eden DNA zincirinde ise, yaklaşık 1000 nükleotid bulunacaktır. Bir DNA zincirinde dört çeşit nükleotid bulunduğu hatırlanırsa, 1000 nükleotidlik bir dizi, 4 üzeri 1000 farklı şekilde olabilecektir. Küçük bir logaritma hesabıyla bulunan bu rakam ise, aklın kavrama sınırının çok ötesindedir."2

Ortamda bütün gerekli nükleotidlerin bulunduğunu, bunların aralarında bağlanabilmesi için gerekli kompleks moleküllerin ve bağlayıcı enzimlerin hepsinin hazır olduğunu varsaysak bile, bu nükleotidlerin istenen sırada dizilmesi ihtimali 4 üzeri 1000'de 1, diğer bir ifadeyle, 10 üzeri 600'de 1 ihtimal demektir. Kısacası, insan vücudunda ortalama büyüklükteki bir proteine ait DNA şifresinin, kendi kendine oluşma ihtimali, 1'in yanında 600 tane sıfır olan sayıda bir ihtimaldir. Bu küçüklükteki bir ihtimal, pratik olarak "0" anlamına gelir. Demek ki böyle bir moleküler dizilim tesadüfen değil, ancak akıllı ve şuurlu bir gücün bilgi ve kontrolü altında gerçekleşmiş yani yaratılmıştır. Bu şuur sahibi güç, sonsuz akıl sahibi Allah'tır.

20. yüzyılda yapılan ilgili tüm bilimsel araştırmalar, deney sonuçları ve gözlemler, DNA'daki bilginin, materyalistlerin iddia ettiği gibi, maddeye indirgenemeyeceğini ortaya çıkarmıştır. Bir başka deyişle, DNA'nın sadece bir madde yığını olduğu ve içerdiği bilginin de maddenin rastgele etkileşimleri ile ortaya çıktığı iddiası kesinlikle reddedilmektedir.

Alman Federal Fizik ve Teknoloji Enstitüsü'nün yöneticisi Prof. Dr. Werner Gitt, bu konuda şunları söyler:

"Bir kodlama sistemi, her zaman için zihinsel bir sürecin ürünüdür. Bir noktaya dikkat edilmelidir; madde bir bilgi kodu üretemez. Bütün deneyimler, bilginin ortaya çıkması için, özgür iradesini, yargısını ve yaratıcılığını kullanan bir aklın var olduğunu göstermektedir... Maddenin bilgi ortaya çıkarabilmesini sağlayacak hiçbir bilinen doğa kanunu, fiziksel süreç ya da maddesel olay yoktur... Bilginin madde içinde kendi kendine ortaya çıkmasını sağlayacak hiçbir doğa kanunu ve fiziksel süreç yoktur."3

Doğadaki Bilginin Kaynağı

Doğa, DNA örneğinde olduğu gibi, muazzam bir bilgiyle doludur ve bu bilgi maddeye indirgenemeyeceğine göre, madde-ötesi bir kaynaktan gelmektedir. Bilginin kaynağı madde değil, madde-ötesi üstün bir Akıl'dır. Bu Akıl, maddeden önce vardır. Madde O'nun dilemesiyle var olmuş, O'nun dilemesiyle şekil bulmuş ve düzenlenmiştir. Bu üstün Akıl, her şeyi yaratan üstün güç sahibi, tüm alemlerin Rabbi olan Allah'tır.

1. Michael Denton, *Evolution: A Theory In Crisis*, London: Burnett Books, 1985, s. 330

2. Frank B. Salisbury, *Doubts About The Modern Synthetic Theory of Evolution*, s. 336

3. Werner Gitt, *In The Beginning Was Information*, CLV, Bielefeld

HÜRRİYET BİLİM DERGİSİNİN "SİNEKLERİN EVRİMİ" YANILGISI

Hürriyet Bilim dergisinin 22 Mart 2003 tarihli sayısında "Sinekler Nasıl Uçar?" başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazıda sineklerin gösterdiği üstün manevra yetenekleri anlatılıyor, yeni uçan makineler geliştirme çalışmalarında sinekleri taklit etme çabaları haber veriliyordu. *Hürriyet Bilim* dergisi, sinek uçuşunun ne kadar kompleks olduğunu ve en gelişmiş teknolojilerin dahi, sinek gibi manevralar yapabilen bir makine geliştirmede

yetersiz kaldığını anlatıyor; sinek uçuşuna övgüler yağdırıyordu. Ancak yazının sonlarında önemli bir çelişki ortaya konuyordu: İnsan teknolojisinin ilerisinde uçuşa sahip olan bu canlıların kör tesadüflere dayalı evrimle ortaya çıktığı ileri sürülüyordu. *Hürriyet Bilim* dergisi fosil kayıtlarını ve uçuşun kompleks yapısını tamamen göz ardı ederek Darwinist bir senaryo savunuyordu.

Sinek uçuşunun teknoloji geliştirme çalışmalarında niçin bu kadar önemli yer tuttuğunu anlamak için öncelikle sinek uçuşu hakkında bazı bilgileri ele alabiliriz. *Hürriyet Bilim* sinek uçuşunun kompleksliği hakkında şu bilgileri vermektedir:

Bir meyve sineği tek bir saniyede kanatlarını tam 200 defa çırpabilmektedir,

Bir sinek bir savaş uçağından çok daha hızlı manevralar yapabilir,

Tavanda başaşağı yerleşebilir,

Mükemmel bir şekilde yana kayar, geri ve ileri hareket eder ve durduğu yerde geri dönebilir.

Sineklerin bilim adamlarını en çok şaşırtan özelliklerinden biri, tüm bu karmaşık hareketleri son derece az sayıda nörondan meydana gelen bir sinir sistemiyle yönetmeleridir. Bu konuda *Hürriyet Bilim*'de haber verilen araştırmayı yürüten biyolog Michael Dickinson şaşkınlığını şöyle ifade etmektedir: "Her deney yaptığımızda, susam büyüklüğündeki sinir sisteminin, tüm bunları nasıl yapabildiğini düşünüyoruz."

Sinek uçuşunda mükemmel çalışan bir mekanizma görevi gören sinir sistemi hakkında ise şunlar belirtilmektedir:

"Bir sinek, nöronlarının çoğunu duyusal bilgi toplamak için kullanır; örneğin gözleriyle ışığı, kokuya duyarlı kıllarıyla kokuları alır ve kanatlarının arkasındaki uzun sopa şeklindeki jiroskoplarıyla (uçaklarda kullanılan ve uçağın ufuk çizgisine göre konumunu gösteren cihaz) dengeyi sağlar. Bu sinyaller sinir sisteminden geçer ve buradan da kanatlara emir gönderilir. Emirler son derece basit ve net olmalıdır, çünkü iki kanat çırpışı arasındaki süre, saniyenin birkaç binde biri kadardır."

Bilim adamları sinek uçuşunu taklit eden robot sinekler geliştirebilmek için sinek uçuşunun detayları üzerinde hala çalışmalar yürütmektedirler. Bunun için kanatlardaki kuvvetlerin oluşumunun ve büyüklüğünün ölçülmesi şarttır. Ancak bu kompleks hareketlerin ölçümü, sineğin hızı nedeniyle neredeyse imkansızdır. *Hürriyet Bilim*'de bu zorluk şöyle ifade edilmektedir: "Ancak, bugüne kadar hiç kimse sineklerin yarattığı yükselmenin yarısını bile hesaplamayı başaramadı. Dickinson'a göre "Dünyadaki hiçbir bilgisayar, bize bu kuvvetlerin ne olduğunu söyleyemez."'

Sinek ve Uçak

Yazıda sinekler uçaklarla karşılaştırılmakta ve sinek uçuşunun avantajlı yönleri belirtilmektedir:

"Bir pilota göre, dik açıdaki kanatları eğmek çok tehlikelidir. Uçak havalandıkça, kanadın üzerinde hareket eden hava akımının, kanadın kenarına tutunması da zorlaşır. Akım tamamen gittiğindeyse, uçak yüksekliğini kaybeder ve sendeler. Öte yandan, sinek uçağa göre avantajlıdır, çünkü kanatlarını tek bir pozisyonda tutmak zorunda değildir. Sinek kanatlarını öyle çabuk çırpar ki, kanadın uçuşu yönlendiren ucunun hava akımıyla bağlantısı kesilene kadar bir hareket daha gerçekleşir. Her hareketin sonunda sinek, kanatlarını kendi etrafında döndürerek, kanatların ters yönde çırpılmasını sağlar. Bu yeni bir girdap oluşturur ve hiçbir sendeleme gerçekleşmez."

Sinek uçuşu hakkındaki bu detayların açıkça gösterdiği gerçek şudur: Sinek uçuşu 21. yüzyılın gelişmiş teknolojik imkanlarına ve mühendislik alanındaki bilgi birikimine rağmen kopyalanamayacak kadar kompleks bir harekettir. Sineklerde bu hareketi mümkün kılan tasarım tam bir teknoloji harikasıdır. Bu açıdan sinekler, uçmak için tasarlanmış robotlar gibidirler. Dickinson sinekleri makineye benzetmekte ve şunları söylemektedir: "Sinekler harikulade canlılar. Bir insan günde mutlaka bir sinek görüyordur, ancak onların farkına bile varmıyoruz. Burunlarımızın hemen önünde bu sıra dışı, küçük makineler geziniyor."

Hürriyet Bilim'in Sinek Evrimi Yanılgısı

Hürriyet Bilim dergisi sineklerdeki tasarımın mükemmelliği ve bu tasarımın teknolojiden ne kadar üstün olduğunu gösteren bilgiler verdikten sonra "Sinekler Nasıl Evrimleşti?" başlığında kısa bir bölüme yer vermektedir. Dergide, hiçbir bilimsel kanıt gösterilmeksizin şu iddia yer almaktadır: "Böceklerin kanatları 300 milyon yıl önce büyük olasılıkla vücut kabuklarından gelişti".

Ancak *Hürriyet Bilim* bu konuya kanıt gösteremez, çünkü kanıt yoktur. Aksine kanıtlar böyle bir evrimin yaşanmadığını açıkça ilan eder niteliktedir. Böcekler fosil kayıtlarında aniden ortaya çıkmıştır. İlginç olan ise kanatlı ve kanatsız böceklerin aşamalı bir şekilde değil aynı dönemde ortaya çıktıklarının anlaşılmasıdır. Kanatsız böcekle kanatlı böcek arasında kanat gibi bir yapının ara aşamasını gösteren hiçbir fosil bulunmamaktadır. Aksine üç yüz elli milyon yıllık kusursuz sinek fosilleri, kendilerinden önce hiçbir benzerleri olmadığı için, böcek uçuşunun evrimle ortaya çıkmadığını ispatlamaktadır. Bu fosiller meyve sineğinden daha da mükemmel bir uçuşa

sahip olan yusufçuk böceğine aittir. Fosiller, boyutları haricinde günümüz yusufçuklarından farksızdır ve adeta birer "yaşayan fosil"dirler. Karbonifer dönemine ait Meganeura Monyi türü bu eski yusufçuk böceklerinin fosili sanki "dün" ölmüş bir yusufçuğa benzemektedir.

Diğer yandan böyle karmaşık bir yapının kör tesadüflerle ortaya çıktığını savunacak kadar Darwinizm'e bağlı olması *Hürriyet Bilim* dergisinin bu konuda tutarlı bir değerlendirme yapamadığını gözler önüne sermektedir. Tamamen rastlantıya dayalı mutasyonlar yoluyla bir sineğin solunum sisteminin, sindirim sisteminin, sinir sisteminin ve daha birçok başka sisteminin; kanatlarının, gözlerinin, kaslarının, bacaklarının, antenlerinin vs. meydana gelmesi kesinlikle mümkün değildir. Ayrıca etkili oldukları zaman, mutasyonlar canlılar üzerinde genellikle yıkıcı olmuştur. Laboratuvarlarda yürütülen mutasyon deneylerinin ağırlıklı kısmı *Hürriyet Bilim*'de örnek verilen meyve sinekleri üzerinde yapılmıştır.

YAŞAYAN FOSİL YUSUFÇUK

Yaşayan fosiller, canlıların milyonlarca yıldır hiç bir değişim geçirmediklerini, yani canlıların evrimleşmediklerini ispatlayan delillerden biridir. Yandaki resimde görülen günümüzde yaşayan Yusufçuk ve aşağıdaki 140 milyon yıllık fosili milyonlarca örnekten sadece biridir.

Mutasyonların etkileri meyve sineklerini asla daha mükemmel canlılar kılmamış, aksine bu canlıların sakat yapılar geliştirmelerine neden olmuştur. Tamamen tesadüflerle ortaya çıktığı öne sürülen ve etkili olduklarında daima yıkıcı sonuçlar doğuran mutasyonlar yoluyla sinek gibi kompleks bir canlı meydana geldiğine "inanmak" büyük bir yanılgıdır. Hürriyet Bilim'in sineklerin evrim geçirdiğine inanması da, bir hurdalığa düşecek sözde tesadüfi yıldırımların ortaya elektronik sistemlerle donatılmış son teknoloji ürünü bir jet uçağı çıkarabileceğine inanmak kadar akıl dışıdır.

Derginin bu akıl dışı tutumdan vazgeçmesini ve her canlının kökenini ve özelliklerini, gözü kapalı bir biçimde evrimle bağdaştırmayı bir yana bırakmasını tavsiye ediyoruz.

MİLLİYET GAZETESİNDE CİNSEL SELEKSİYON YANILGISI

Milliyet gazetesinin 19 Temmuz 2003 tarihli sayısında, genel yayın yönetmeni ve köşe yazarı Mehmet Y. Yılmaz'ın, "Erkek Olmanın Dayanılmaz Ağırlığı" başlıklı bir yazısı yayınlandı.

Makalesinde Avustralya'da yaşayan bir tür olan çardak kuşunun eşleşme seçimlerinden söz eden Yılmaz, erkek kuşların dişi kuşların dikkatini çekmek için titizlikle hazırlayıp "dekore ettikleri" yuvalarından söz ediyordu. Erkek çardak kuşu, dişi kuşun dikkatini çekmek için yuvasını çevreden topladığı parlak cisimlerle göz alıcı bir şekilde süslüyordu. Yuvasının dekorasyonunda kırık cam ve alüminyum folyo parçalarının yanı sıra koyun kemiği ve sigara jelatininden de faydalanan kuş, bunları daima "simetrik bir düzende" yerleştiriyordu. Bu yolla daha güzel yuva yapmayı başaran kuş, dişiyi yuvasına çekiyor, böylece çiftleşip genlerini sonraki nesillere aktarmakta avantaj sağlıyordu.

Yuva yapamayan bir erkek çardak kuşunun ise yaşamı boyunca çiftleşmeden ölüp gideceğini yazan Yılmaz hemen sonra şunları ekliyordu:

"Darwin'in *Türlerin Kökeni*'nde anlattığı gibi bir doğal seleksiyon, beceriksiz erkeğin genlerini ileriki kuşaklara aktaramamasını da garanti altına alıyor."

Bu ifade hem eksik, hem de yanlıştır. Yazıdaki iddialar, teorinin çağımızın bilimsel bulguları karşısındaki geçersizliğinden tamamen habersiz şekilde yazılmıştır. Ve bu nedenle, okurları yanlış bilgilendirmektedir.

Bu nedenle, Darwinizm'in hayvan davranışlarına getirdiği açıklamaların bilimsel olmadığını, sadece spekülasyona dayalı delilsiz izahlar olduklarını açıklamakta yarar görüyoruz.

Çardak Kuşunun Davranışlarını Doğal Seleksiyona Dayandırma Yanılgısı

Yazıdaki iddialarla ilgili öncelikle bilinmesi gereken nokta, Darwin'in çardak kuşunda görülen türden eşleşme davranışlarını doğal seleksiyon (seçilim) değil, "cinsel seleksiyon" kavramı altında ele almış olduğudur.

Cinsel seleksiyon eşeyli üreyen canlılarda, bir cinsiyette, genellikle de erkeklerde, daha çok çiftleşip daha çok yavru sahibi olmayı sağlayan fiziksel özelliklerin diğer cinsiyet tarafından seçilmesini tanımlar. Darwin, *Türlerin Kökeni* isimli kitabında cinsel seleksiyonla ilgili şu varsayımda bulunmuştur:

"... Dişi kuşların, kendi güzellik standartlarına göre, en hoş sesli ve güzel görünümlü erkek kuşları binlerce nesil boyunca seçmeleri sonucunda belirgin bir etki ortaya çıkaracağından kuşku duymak için hiçbir iyi sebep göremiyorum."1

Darwin'e göre, daha güzel ve dikkat çekici özelliklere sahip kuşlar, nesiller boyunca seçilerek, en sonunda farklı özellikler kazanabilecekler veya başka bir türe dönüşebileceklerdir. Bu düşüncelerinin aleyhinde "hiçbir iyi sebep" göremeyen Darwin, on iki yıl sonra yayınladığı *İnsanın Türeyişi* isimli kitabında; kuşlardan maymunlara uzanan bir yelpazede yer alan canlı türlerinde, erkeklerde bulunduğu halde dişilerde olmayan göz alıcı fiziksel yapılarla ilgili bir iddia ortaya koydu. Darwin'in iddiasına göre erkeklere özgün estetik yapılar (tavus kuşlarında erkeklerde olduğu halde dişilerde bulunmayan kuyruk tüyleri gibi) dişilerin nesiller boyu yaptığı seçim sonucunda ortaya çıkmış olabilirdi.

Ancak Darwin yanılıyordu. Onun döneminde bilimsel inceleme imkanları yeterli olmadığı için, bu varsayımın ne derece yanlış olduğunun anlaşılması için zaman geçmesi gerekti. Bilimde yaşanan gelişmeler, Darwin'in göremediği sebebin var olduğunu; daha da önemlisi bu sebebin evrim teorisi için önemli bir çıkmaz olduğunu ortaya çıkardı.

Bu çıkmazı kısaca şöyle açıklayabiliriz: Genetik prensiplerine göre, türleri tanımlayan genetik bilgiler kendi gen havuzları içinde sabittirler. Bu genetik bilgiler çiftleşme yoluyla ne şekilde eşleşirlerse eşleşsinler, ortaya çıkan varyasyonlar asla türün karakteristik özellikleri dışında bir özellik kazanmazlar. Dolayısıyla dişilerin seçimi, nesilden nesile korunan genetik özellikler üzerinde etkili olamaz. Bu yüzden de erkeklere önceden sahip olmadıkları özellikler kazandıramazlar.

Örneğin, bir ırka mensup tüm kadınlar bugünden itibaren uzun boylu erkeklerle evlenmek üzere karar alsalar ve bunu nesiller boyu sürdürseler, o ırka mensup erkeklerin boy ortalaması bir süre uzadıktan sonra belli bir tavana varıp duracaktır. Benzer şekilde herhangi bir erkek kuş, dişisinin seçimleri sonucu ancak türünün gen havuzundaki varyasyonlar ölçüsünde morfolojik (biçimsel yapısında) değişim gösterir. Tüyleri belli ölçüde uzayıp kısalabilir veya gen havuzunda mevcut renklere sahip olabilir. Ama yeni biyolojik yapılar ortaya çıkmaz; yani "evrim" yaşanmaz.

Darwinci Cinsel Seleksiyon Teorisinin Çöküşü

Genetik prensipleri bir yana, doğada yapılan gözlemler cinsel seleksiyon teorisini doğrudan doğruya geçersiz kılmaktadır. Doğada çok sayıda canlı türünün eşleşme davranışlarını araştıran biyologlar, cinsel seleksiyonda Darwinci bakış açısının "hiçbir açıklayıcılığının kalmadığının" altını çizmektedirler. Dünyanın çeşitli bölgelerinden bilim adamları çok farklı

türlerle ilgili -ve cinsel seleksiyon teorisiyle tamamen çelişen- durumlar rapor etmektedirler. Bu örnekler o kadar fazladır ki konunun uzmanı olan bazı evrimci araştırmacıların dahi, cinsel seleksiyon teorisinin değerini tamamen yitirdiğine dair şüpheleri kalmamıştır. Teori aleyhindeki tüm bu gözlem ve düşünceler, bilim adamlarını biraraya getiren toplantılarda da ele alınmaktadır.

Bu görüşlerin hep bir ağızdan dile getirildiği en önemli toplantılardan biriyse Amerikan Bilimi Geliştirme Derneği'nin 2003 yılı toplantısı oldu. Toplantı bünyesinde cinsel seleksiyon teorisiyle ilgili bir sempozyum organize eden Stanford Üniversitesi (ABD) biyoloğu Joan Roughgarden, konuyu kısa ve net bir şekilde şöyle özetledi:

Darwinci cinsel seleksiyonu çürüten yüklü miktarda gözlemsel kanıt mevcut... Kural dışı durumlar o kadar fazla ki 'açıklama gerekiyor' diye avaz avaz bağırıyorlar... 'Darwin'in cinsel seleksiyon teorisinin bağlamı bütünüyle çözülmektedir... Yani Darwin temel önerilerinde yanılmıştır, ancak daha da önemlisi, [cinsel seleksiyon teorisi] henüz bir yaklaşım olarak bile yetersizdir."2

17 Şubat 2003 günü gerçekleşen sempozyumda konuşan Lethbridge Üniversitesi (Kanada) Psikolog ve Nöroloğu Paul Vasey ise konuyla ilgili şu yorumu yapmıştır:

"...Cinsel davranışlarla ilgili geleneksel evrimsel teoriler, olup biteni açıklamada yetersiz ve fakirdir."

Cinsel Seleksiyonun Gerçek Kökeni

Darwin, cinsel seçimi bir "evrim mekanizması" olarak yorumlayarak yanılmıştır. Ama cinsel seleksiyon vardır ve hayvanlar aleminde oldukça yaygın bir olgudur. Çeşitli canlılar, cinsel seçimde bulunarak son derece akılcı davranışlar sergileyebilmektedirler. Örneğin:

Üstteki resimlerden ilkinde, böğürtlen benzeri, renkli sıvı içeren bir meyve çiğneyen bir saten çardak kuşu görülüyor. Hemen yanındaki resimde aynı kuşun, çiğnediği meyvelerden elde ettiği sıvıyı "boya" gibi kullandığı ve bunu dişinin dikkatini çekmek için süslediği çardağına sürmekte olduğu görülüyor. Alttaki resimlerden ilkinde bu defa altın çardak kuşunun, dalından henüz kopardığı taze bir orkide çiçeğini ağzında taşıdığı, yanındaki resimde ise bu beyaz orkideyi dişinin dikkatini çekmek için süslediği yuvasına yerleştirdiği görülüyor.

Peki ama bu davranışlar "ilk olarak" nasıl ortaya çıkmış olabilir? Çardak kuşu bu yeteneğe doğuştan sahip midir, yoksa öğrenme yoluyla mı bu davranışları göstermeye başlamaktadır? Bu tür kuşlar bu davranışı (evrim teorisinde iddia edildiği gibi) zaman içinde mi geliştirmiştir, yoksa bu

davranış kuşlarla birlikte hep mi var olmuştur? Yapılan araştırma ve gözlemler, kuşların seçici davranışlarının kör tesadüflerin değil, üstün bir Yaratıcı'nın eseri olduğunu ortaya koymaktadır. Bu üstün Yaratıcı ise, tüm yaratılış delillerinde bize gücünü açıkça gösteren Yüce Allah'tır.

Bu kuşları uzun yıllar araştıran Gerry Borgia, doğuştan itibaren tutsak büyütülmüş, tamamen tecrübesiz kuşların bile çalı çırpıyı biraraya getirdiğine dair kanıtlara sahip olduklarını, bu durumun da kuşlardaki bu davranışın doğuştan olduğunu gösterdiğini belirtmektedir.[3] Bu ise, davranışın kalıtımla aktarıldığını yani genetik bilgiye dayalı olduğunu göstermektedir. Kuştaki bu davranışların "önceden programlanmış" olduğu açıktır. Genlerdeki bilgiler nükleotidlerle "yazılı" olduğuna göre bu programlama da genlerde özel bir nükleotid sırasıyla temsil ediliyor olmalıdır.

Bu durumda "bu davranışlar nasıl ortaya çıkmıştır?" sorusuna evrim teorisinin ileri sürebileceği tutarlı bir açıklama olmayacağı ortaya çıkar. Çünkü teori, rastlantısal mutasyon ve doğal seleksiyon gibi "amaçsız" süreçlere dayanmaktadır. Bu bilim dışı teoriye göre, söz konusu mekanizmalarla kuşlar başka bir canlıdan (bir sürüngen kolundan) meydana gelmiş, genlerindeki bu bilgiler de aynı amaçsız ve şuursuz mekanizmalar tarafından tesadüfen yerleştirilmiştir. Elbette bu, hem mantık hem de bilim dışı bir iddiadır; böyle bir senaryonun gerçekleşmesi mümkün değildir. Bunun yanı sıra, kuşun davranışlarının da son derece özel bir amaca yönelik, görünürde estetik anlayışı gerektiren titiz bir çalışma olduğu açıktır. Bu durumda yine teorinin iddialarına göre, rastlantısal mutasyonlar birikmiş olmalıdır ki kuşa tüm bu çalışmada gerekli motivasyon, seçicilik gibi özellikleri ve gereken stratejiyi kazandırmış olsun. Ancak elbette bu da bir hayal olmaktan öteye gidemez, çünkü böyle bir şeyin olması imkansızdır.

Mutasyonlar %99 oranında zararlıdırlar, %1 ise etkisizdirler. Meydana geldikleri organizmada genetik bilgiyi tahrip ederek fizyolojik ve yapısal anormalliklere, hatta ölümlere yol açarlar. Bugüne kadar bir canlıya genetik bilgi ekleyen, yani "yararlı" olan bir mutasyon gözlemlenmemiştir.

Diğer yandan, genlerdeki nükleotidlerin kimyasal yapısı ile "motivasyon", "estetik", "istek" gibi psikolojik faktörler arasında bir ilişki olduğuna dair bilimsel bir kanıt bulunmamaktadır. Diğer bir ifadeyle, gelecekte bir gün herhangi bir genin bu davranışı "etkilediği" gösterilse bile bu psikolojik faktörlerin genlerdeki nükleotidlerden "doğduğunu" düşünmek mantıklı olmaz. Çünkü nükleotidler atomlardan meydana gelen küçük moleküllerdir ve atomlar meydana getirdikleri kuşun çiftleşmesi

gerektiğini "bilemez" ve "isteyemezler". Bir orkide çiçeğini karşı cinsi etkilemek amacıyla "beğenip seçemezler".

Bunlar "bilgi" ve "şuur" gerektiren özelliklerdir. Bu durumu şöyle bir örnekle açıklayabiliriz.

Bu yazının ortaya çıkmasının amaçsız ve şuursuz doğa olayları sonucu, örneğin mürekkep gibi bir maddenin rüzgarla devrilip bazı şekiller oluşturmasıyla meydana gelmesi ihtimali yoktur. Yazıyı gören birisi, doğal olarak, bunun akıl sahibi bir varlığın çabası sonucunda ortaya çıktığını anlayacaktır.

Aynı durum, hatta çok daha fazlası kuşun genlerindeki bilgi için de geçerlidir. Burada da "kodlanmış" "bilgi" söz konusudur. Üstelik bu bilgi ve kodlama çok daha komplekstir. O halde bu bilgi rastlantıya dayalı mutasyonlarla birikme sonucu değil, yaratıcı bir aklın eseri olarak buraya yerleştirilmiştir. Farklı canlılardaki bilgiler, tüm canlıların üstün bir akıl tarafından meydana getirildiğini göstermektedir. Yüce Yaratıcımız Allah, üstün sanatını her varlıkta sayısız detay ile sergilemiştir.

Evrim teorisinin, böylesine kompleks bilgilerin canlıların genlerinde nasıl olup da tesadüfen kodlandığını açıklaması kesinlikle mümkün değildir. Bilimsel kanıtlar, canlılığın kökeninin rastlantısal evrim değil, "Yaratılış" olduğunu göstermektedir.

Sonuç:

Bu bilgilendirmeleri yaptıktan sonra Sayın Yılmaz'ın dikkatini bir noktaya daha çekmek istiyoruz. Mehmet Yılmaz, çardak kuşuyla ilgili yazısında *National Geographic* dergisinin Temmuz sayısında yayınlanan bir makaleden esinlendiğini belirtmektedir. Çardak kuşunun davranışlarını, doğal seleksiyon ve Darwin'le ilişkilendirme yanılgısında bu makalede sergilenen evrim yanlısı anlatım etkili olmuş olabilir.

Yıllardır yakından takip ettiğimiz *National Geographic* dergisinin yazılarında, ne kadar tutarsız olursa olsun, canlıların kökenini açıklamada daima evrim dogmasını savunma yönteminden vazgeçilmemiştir. Hatta bu nedenle *National Geographic* zaman zaman evrimciler tarafından dahi eleştirilmektedir. Örneğin, bu derginin 1999 yılında tüm dünyaya "dino-kuş" olarak tanıttığı *Archaeoraptor* fosilinin sahte olduğunun anlaşılması üzerine gelen yorumlar dikkat çekicidir. ABD'deki ünlü Smithsonian Institute Doğa Tarihi Müzesi'nden Dr. Storrs Olson, bu fosilin sahte olduğuna dair daha önceden *National Geographic*'i uyardığını, ancak dergi yönetiminin bunu tamamen göz ardı ettiğini yazmıştır.4

Dolayısıyla bilimsel bulguların aksini kanıtlamasına rağmen, tamamen ideolojik kaygılarla hareket etmekte ısrar eden *National Geographic* dergisinin ön yargılarını sorgulamaksızın kabullenmek doğru değildir.

Herkes gerekli soruları sorarak doğru kaynaklara kolaylıkla ulaşabilir ve kısa bir araştırmayla *National Geographic*'in ve benzeri Darwinist kaynakların körü körüne savunduğu evrim teorisinin ne kadar açık bir yanılgı olduğunu görebilir. Teorinin aleyhindeki deliller son derece açık ve kesindir. Sadece felsefi nedenlerle ayakta tutulmaya çalışılan Darwinizm'in tamamen çökmekte olduğu açıkça görülmektedir.

1. www.tbi.univie.ac.at/Origin/origin_4.html#xtocid1864527
2. "Sex and gender scientists explore a revolution in evolution", 16 Şubat 2003, www.eurekalert.org/pub_releases/2003-02/su-sag021003.php
3. "On the Trail of the Bowerbird ", www.pbs.org/wgbh/nova/bowerbirds/trail.html
4. Tim Friend, "Dinosaur-bird link smashed in fossil flap", *USA Today*, 01/25/00

FOCUS DERGİSİ VE RICHARD DAWKINS’IN "BENCİL GEN" YANILGILARI

Focus dergisinin Mart 2003 sayısında "Gen Bencildir" başlığını taşıyan bir yazı yayınlandı. Yazı, Darwin'den günümüze kadar olan dönemde geliştirilmiş çeşitli evrimci tezleri ele alıyor, tezlerin genlerle ilgili varsayımlarını inceliyordu. Dergi ateşli bir ateist ve Darwinist olan zoolog Richard Dawkins'in 1976 yılında yayınlamış olduğu *The Selfish Gene* (Bencil Gen) isimli kitabın, söz konusu tezlerin aşamadığı bazı anlaşılmazlıkları sözde giderdiği iddia ediliyordu. Dawkins bu kitabında "Bizler, hayatını sürdürmeye çalışan makineleriz... Gen denilen bencil molekülleri korumaya programlanmış robotlardan farkımız yok" diyordu. Bu bölümde, *Focus* dergisinde ele alınan evrimci tezlere cevap verilecek ve genlerin, hem Dawkins'in iddiaları hem de genel olarak evrim teorisi için oluşturduğu açmazlar ortaya konacaktır.

Evrimcilerin, Özverili Davranışlar Karşısındaki Çaresizlikleri

Dawkins'in kitabı, *Focus* dergisinde Charles Darwin de dahil olmak üzere birçok evrimciyi uğraştıran bir sorunun çözümü olarak gösterilmektedir. Dergi, canlılarda görülen bazı cesur ve fedakar davranışların Darwin'in doğal seleksiyon fikriyle açıklanamayacağına işaret ediyor ve bununla ilgili bir örnek vererek şu soruyu soruyordu: "Örneğin neden kuşlar saldırı olasılığını artırsa da tehlike anında yüksek sesle ötüyorlardı ya da arılar neden yuvalarını korumak için kendilerini feda ediyorlardı?"

Bu örneklerde kuşlar ve arılar canları pahasına grubun çıkarlarını savunmaktadır. Bu davranış canlılar arasında sürekli bir hayatta kalma mücadelesi bulunduğunu savunan evrim teorisi için önemli bir açmaz oluşturur. Evrimci mantığa göre, kuş veya arının içinde yaşadıkları topluluğu korumak yerine kaçıp kendi canını kurtarması gerekmektedir.

Charles Darwin, bu engeli aşmak için 1871 yılında yayınladığı *İnsanın Kökeni* isimli kitabında, daha önceden hep bireysel varoluş mücadelesi üzerine vurgu yapmış olmasına rağmen, evrimin bireyler arasında değil gruplar düzeyinde işleyen bir süreç olduğunu ileri sürmüştü. Buna göre kuş ve arının "cesaret" özelliği, bireyin değil türün hayat mücadelesinde rol oynayan bir özellikti. Darwin birey yerine gruba odaklanmış ve sorunu "gölgelemiş" oluyordu.

Focus dergisi Darwin'in fikirlerindeki bu zoraki dönüşümü sorunun sözde çözümü gibi sunmaktadır: "Darwin evrimin bireyler değil gruplar düzeyinde işleyen bir süreç olduğunu ortaya koydu". Oysa ortada bir evrim süreci yoktur. Söz konusu fedakar davranışları gösteren bireylerin ait oldukları gruplar başka canlılara evrimleşmez. Elbette bazı grupların birbirleri arasındaki iletişim ve dayanışma yetenekleri onları diğer gruplara avantajlı kılarak hayatta kalmalarını sağlayabilir. Ancak canlı türünde bir değişim olmayacaktır. Örneğin iletişim açısından iyi anlaşan ve aralarında kuvvetli bir dayanışma bulunan bir serçe grubu kartallardan iyi korunarak diğer gruplara göre avantajlı olsalar da, hayatta kalan serçe grubu başka kuşlara, örneğin baykuşlara dönüşmeyecektir. Bu durumun evrimle bağdaştırılması açıkça bir aldatmacadan ibarettir.

Focus dergisinde canlılardaki özveriyle ilgili tutarsız bir yaklaşım daha sergilenmektedir. 1964 yılında William Hamilton tarafından ortaya konan ve "akrabalık seleksiyonu" adı verilen bu teze göre, bireylerin özverili bir şekilde kendi hayatlarından grup yararına vazgeçmeleri anlam taşıyabilir, çünkü ölen bireyle birlikte genetik özellikler tamamen yitirilmemektedir. Bireyin sahip olduğu gen takımları kardeşlerinde de bulunduğundan, anne babadan kalan özellikler yitirilmeksizin sonraki nesillere aktarılabilecektir. *Focus* bu durumu genler açısından şöyle ifade etmektedir:

"Genlerin bakış açısına göre, bu durum hepsinin birden yok olmasından daha iyi... Bireyin ölümü daha fazla sayıda gen takımının devamını sağladığından özveri, anlamlı hale geldi. Hamilton böylece, özverinin genetik anlamda "akrabalık seleksiyonu" ile açıklanabileceğini gösterdi."

Bu, mantıksızlığı açıkça ortada olan bir iddiadır. Bir canlının ölmesi durumunda, genlerinin kardeşleri veya yavruları aracılığı ile gelecek nesillere aktarılacağı iddiası doğrudur. Ancak, genlerin, gen aktarımı hakkında bilinçli bir planlarının olması ve buna göre canlının davranışlarını kontrol ettikleri iddiası son derece mantıksızdır. Her şeyden önce özveri kavramının genlere indirgenmesi mümkün değildir. Çünkü özverili davranışlar bilinçle ilgilidir: Özveride bulunan canlı, öncelikle kendi varlığının ve diğerlerinin varlığının farkında olmalıdır. Dahası diğerlerinin kendi hayatı pahasına hayatta kalmasını "isteyebilmesi", bunun için de fedakarlık duygusunu "hissedebilmesi" gerekmektedir. Genler ise şuursuz moleküllerden meydana gelir. Genleri meydana getiren nitrojen, karbon ve fosfat gibi elementler "isteyemezler" ve "hissedemezler". Başka organizmalardaki "kardeşlerine" ne olduğunu bilemezler. Genlerin "bakış açısı" da olmaz. Buna inanmak, taşların veya kum tanelerinin düşündüğüne, plan yaptığına inanmaktan farksızdır. Evrimciler, yaratılışı kabul etmemek için, bu denli akıl dışı bir tezi seve seve kabul etmektedirler.

Özveri gibi soyut bir hissin moleküllerden meydana gelen genlerle açıklanmaya çalışılması evrim teorisinin dayandığı materyalist bakış açısından kaynaklanmaktadır. Materyalist düşünce her şeyin maddeden ibaret olduğunu kabul eder ve insanda oluşan duygu ve düşüncelerin de sadece insan bedeninde meydana gelen molekül alışverişlerinin eseri olduğunu varsayar. Ancak insan bilincinin nasıl ortaya çıktığının -evrimci ve materyalist görüşe göre- hala gösterilememiş olması bu yöndeki kabulleri temelden geçersiz kılmaktadır. Gelişmiş cihazlarla beyin üzerinde uzun yıllar tarama çalışmaları sürdüren bilim adamları bilincin nasıl ve nerede belirdiğine dair en ufak bir ipucu elde edememişlerdir. Materyalistler gelinen bu noktada bilincin madde üstü bir olgu olduğunu ifade eden itiraflarda bulunmakta ve "adeta sihirli bir olgu" olduğunu belirtmektedirler. Kısacası ne beyin ne de genler özveriyi açıklayamaz.

Yazıda daha sonra Richard Dawkins'in iddialarına geçilmektedir. Dawkins'in, Hamilton'un genlerle ilgili fikrini bir adım daha ileriye götürdüğü ve genleri "bencil gen" benzetmesi altında, bedenlerde gizlice dolaşıp kendi geleceğini garantiye almaya çalışan varlıklar olarak gösterdiği anlatılmaktadır. Buna göre Dawkins, balıkların intiharı veya babunların cesareti gibi davranışları açıklamada bu benzetmeden yararlanmakta ancak tek bir canlının, insanın tümüyle bencil genler tarafından yönetilmediğini iddia etmektedir.

Dawkins'in bu tezi biraz incelendiğinde ortada çok büyük bir aldatmaca olduğu görülebilir. Dawkins genleri "bencil" varlıklar, yani düşünceleri, duyguları ve ihtirasları olan kişilikler olarak tanımlamakta, sonra da bu tanıma göre genlerin biraraya gelerek organizmalar ürettiklerini ve bunları geliştirdiklerini iddia etmektedir. Gen dediğimiz şeylerin, birbirlerine fosfat ve şeker bağları ile bağlanmış hidrojen, azot, karbon ve oksijen atomlarının toplamı olduğunu hatırladığımızda ve bunun üzerinde biraz düşündüğümüzde, Dawkins'in teorisinin ne kadar saçma olduğu da ortaya çıkmaktadır. Birbirine bağlanmış bu atomların tasarımını "bencillikleri" ile açıklamaya çalışmak, bir arabanın oluşumunu "arabanın tüm parçaları, metal aksamı, lastikleri, vidaları, plastik parçaları vs. birbirlerini çok seviyorlar, bu sevgiyle biraraya gelip araba oluşturmuşlar, aynı sevgi sayesinde kendilerini sürekli evrimleştirip yeni modeller ortaya çıkarıyorlar" demek gibi bir şeydir. Yani saçmalıktır. Arabanın parçalarına "sevgi" atfetmek ne kadar saçmaysa, genlere "bencillik" atfetmek de o kadar saçmadır.

Dawkins'in ve diğer evrimcilerin "bencil genler" gibi bir safsataya inanmalarının tek nedeni ise, "yaratıcılık" vasfını bu genlere vermek istemeleridir. Bir diğer ifadeyle, Allah'ın varlığını ve yaratmasını kabul etmek

istemeyişleridir. Nitekim Dawkins, dine olan düşmanlığını her zaman için açıkça ifade etmiş olan koyu, fanatik bir ateisttir.

Focus ise, bu şekilde ateizmin propagandasını yapmaktadır.

Dawkins'in "Mem" Hikayesi

Dawkins, insan davranışlarında genlerin yanı sıra kültürün de etkili olduğunu öne sürmektedir. Kültürün gerektirdiği davranış biçimlerini ise "memler" (memes) olarak tanımlamaktadır. *Focus* dergisinde Dawkins'in bu konuda 1970'li yıllarda İtalyan genetikçi Luigi Cavalli-Sforza tarafından geliştirilen gen-kültür ortak evrimi tezinden etkilendiği belirtilmektedir. Bu düşünceye bir örnek verilmekte ve dünyanın bir bölgesinde mandıracılık gelişimi gibi bir kültürel değişikliğin, sütün içindeki laktozun sindirimi için ihtiyaç duyulan genlerin kalıcılığını etkilediği anlatılmaktadır.

Laktoz, sütün içinde bulunan bir tür şekerdir ve bedenlerimizde laktaz ismi verilen bir enzim kullanılarak sindirilir. Laktaz üreten gen, tüm insanlarda, doğum anında "açık"tır. Ancak anne sütüyle beslenme sona erdikten sonra bu gen "kapatılır". Bu yüzden bazı erişkin insanlar laktoz içeren süt veya dondurma gibi ürünleri sindirememekte ve mide krampı gibi rahatsızlıklar çekebilmektedir. Ancak yeryüzündeki bazı ırklarda erişkinler laktoz sindirme yeteneklerini kaybetmeden devam ettirebilmektedir. Örneğin İskandinav ırklarının erişkinleri ortalama %97 oranında laktoz sindirebilme yeteneğine sahiptirler. Oysa Uzakdoğu ırklarında bu sindirim yeteneği sıfırın ancak biraz üzerindedir. İskandinavlar, mandıracılığa en erken geçiş yapmış olan topluluklardan biridir; Uzakdoğulular ise tarihlerinde mandıracılığa önem vermemiş veya bu faaliyete geç geçiş yapmışlardır.

Ancak burada verilen örneğin bir "evrim" göstermediğine dikkat edilmelidir. Çünkü söz konusu gen, insanın gen varyasyonlarının oluşturduğu havuzda zaten en baştan mevcut bulunmaktadır. Mandıracılık yapan toplumlarda genin laktoz sindirimini mümkün kılan varyasyonu yaygın olduğu halde süt tüketimi az olan toplumlarda genin (erişkinlerde) laktaz üretmeyen varyasyonu mevcuttur.

Bu durumu daha açık hale getirmek için şöyle bir örnek verilebilir: Tüm insanların genlerinde çekik gözlülüğe ait genetik özellikler mevcuttur. Ancak çekik gözlülük Doğu Asyalılarda ve Eskimolarda ifade edildiği halde başka ırklarda ifade edilmemektedir.

Dawkins'in mem kavramına yaptığı vurgunun asıl amacı ise, "bencil gen" iddiasına inandırıcılık katabilmektir. İnsanlar bilinçli olarak kültürel davranışlar sergilerler. Dawkins ister "mem" isterse başka bir şey diyebilir. Ama insanların bilinçli davranışlar sergilemesi, genlerin de bilinçli olduğu

iddiasına -yani safsatasına- bir katkı sağlamaz. Dawkins'in, "bencil gen" teorisini süslemek için kullandığı "mem" söyleminin, hiçbir geçerliliği olmayan evrim teorisine katkı sağlamak gibi bir özelliği yoktur.

Sonuç

Kısacası *Focus* dergisinde ele alınan "gen bencildir" iddiası şuursuz atomlara güç ve akıl atfeden bir hurafeden ibarettir. Yazıda ne kadar "bencil" olduklarından ya da yaptıkları bencilce planlardan söz edilen genler; aslında hidrojen, oksijen, azot, karbon gibi atomların eklenmesiyle oluşan birer molekül zinciridir. Bir molekülün bencillik gibi şuur gerektiren olumsuz bir hisse sahip olduğunu iddia etmek tamamen akıldışıdır. Ancak Darwinizm'e ve materyalist felsefeye körü körüne bağlanmak, kimi insanların akıldışı ve bilimsel gerçeklerden uzak pek çok iddiaya inanmasını da beraberinde getirmektedir. Nitekim Darwinizm'in en büyük tehlikelerinden biri de budur. (Bkz. Harun Yahya, *Darwinizm'in Karanlık Büyüsü*, Araştırma Yayıncılık)

Günümüz insanları çok büyük bir olaya tanıklık etmekte, gelecekte insanların hayretle anacakları bir dönüm noktasını bizzat

yaşamaktadırlar. Bu önemli olay, canlılığın kökeni hakkında uydurulmuş bir yalan olan evrim teorisinin gerçek dışı bir aldatmaca olduğunun anlaşılmasıdır. Evrim teorisi, Yüce Allah'ı inkar eden materyalist felsefenin sözde bilimsel temelidir. Teorinin bir yalan olduğunun anlaşılması, materyalizmi bu sözde bilimsel temelden yoksun bırakır. Bu, Allah'ın çok açık olan varlığına karşı inkar edenlerin ellerinde, savunacakları bir bilgi kalmaması demektir.

Evrim teorisi tüm mantıksızlığına ve bilimsel bulgularla çürütülmesine rağmen, materyalistlerin hakimiyetinde olan bilim dünyasında savunulmaya devam edilmektedir. Materyalist bilim adamlarının bu konudaki en büyük destekçileriyse yine materyalist görüşe sahip medyadır. Tüm dünyada bazı medya kuruluşları, evrim propagandası için gerçekle ilgisi olmayan çizimler, son derece ağdalı, bolca Latince terimlerden oluşan bir üslup ve telkin amaçlı manşetler kullanırlar. Bu, evrim teorisine, adeta bir büyü yapar gibi insanları inandırmaya yönelik bir tekniktir.

Günümüzde bu büyü bozulmuş ve neredeyse tamamen ortadan kalkmıştır. Artık insanlar medyada maymun adam çizimleri gördüklerinde bunların birer aldatmaca olduğunu, bilimsel bir delile dayanmadıklarını bilmektedirler. Bu kitap da, bazı medya kuruluşlarının evrim propagandasına karşı insanları uyarmak, bu tarz propaganda yazılarına gerekli bilimsel cevabı vererek evrim büyüsünü ortadan kaldırmak amacıyla hazırlanan makalelerden oluşmaktadır. Bu yazıları okuyanlar, evrim teorisiyle ilgili iddiaların gerçekte ne kadar içi boş aldatmacalar olduğunu bütün açıklığıyla görecekler, evrimcilerin propaganda yöntemlerini yakından tanıyacaklardır.

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 57 ayrı dile çevrilen yaklaşık 250 eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.